

WYROK

z dnia 26 sierpnia 2019 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący:	Ewa Sikorska
Członkowie:	Katarzyna Prowadzisz
	Robert Skrzyszewski
Protokolant:	Rafał Komoń

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 sierpnia 2019 roku w Warszawie odwołań wniesionych do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej:

- A. w dniu 9 sierpnia 2019 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Indra Sistemas Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie.; Rohill Engineering B.V. w Hoogeveen (Holandia); Page Communication Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Gliwicach;
- B. w dniu 9 sierpnia 2019 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Sprint Spółka Akcyjna w Olsztynie oraz Hytera Mobilfunk GmbH w Bad Munder (Niemcy)

w postępowaniu prowadzonym przez Skarb Państwa - Komendę Główną Policji w Warszawie

orzeka:

1. uwzględnia obydwa odwołania i nakazuje zamawiającemu - Skarbowi Państwa - Komendzie Głównej Policji w Warszawie - unieważnienie czynności unieważnienia postępowania, unieważnienie czynności odrzucenia oferty wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Indra Sistemas Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie.; Rohill Engineering B.V. w Hoogeveen (Holandia); Page Communication Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Gliwicach oraz wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Sprint Spółka Akcyjna w Olsztynie oraz Hytera Mobilfunk GmbH w Bad Munder (Niemcy) i dokonanie ponownej oceny ofert;
2. Kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa - Komendę Główną Policji w Warszawie

i:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 30 000 zł 00 gr (słownie: trzydzieści tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Indra Sistemas Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie.; Rohill Engineering B.V. w Hoogeveen (Holandia); Page Communication Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Gliwicach (15 000 zł 00 gr) i wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Sprint Spółka Akcyjna w Olsztynie oraz Hytera Mobilfunk GmbH w Bad Munder, Niemcy (15 000 zł 00 gr)

2.2. zasądza od Skarbu Państwa - Komendy Głównej Policji w Warszawie na rzecz wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Indra Sistemas Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie.; Rohill

Engineering B.V. w Hoogeveen (Holandia); Page Communication Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Gliwicach kwotę 18 600 zł 00 gr (słownie: osiemnaście tysięcy sześćset złotych zero groszy), stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wpisu od odwołania i wynagrodzenia pełnomocnika;

2.3. zasądza od Skarbu Państwa - Komendy Głównej Policji w Warszawie na rzecz wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Sprint Spółka Akcyjna w Olsztynie oraz Hytera Mobilfunk GmbH w Bad Munder, Niemcy kwotę 18 598 zł 98 gr (słownie: osiemnaście tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt osiem złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy), stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wpisu od odwołania i wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1986 ze zm.) na niniejszy wyrok -

w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie.

Sygn. akt: KIO 1553/19

KIO 1558/19

Uzasadnienie

Zamawiający - Komenda Główna Policji w Warszawie - prowadzi postępowanie, którego przedmiotem jest modernizacja policyjnych sieci radiowych w 13 miastach i aglomeracjach miejskich do systemu standardu ETSI TETRA.

Postępowanie prowadzone jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 roku, poz. 1986 ze zm.), zwanej dalej ustawą P.z.p.

Sygn. akt: KIO 1553/19

W dniu 9 sierpnia 2019 roku wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia: Indra Sistemas Polska Sp. z o.o. w Warszawie, Rohill Engineering B.V. w Hoogeveen (Holandia), Page Communication Sp. z o.o. w Gliwicach (dalej również odwołujący Indra) wnieśli odwołanie wobec niezgodnych z przepisami ustawy P.z.p. czynności zamawiającego polegających na:

- 1) odrzuceniu oferty odwołujących, pomimo niezastnienia żadnej z przesłanek wskazanych w ustawie P.z.p.;
- 2) unieważnieniu postępowania na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 1 ustawy P.z.p.

Odwołujący Indra zarzucił zamawiającemu naruszenie:

1. art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta

złożona przez odwołujących podlegała odrzuceniu z uwagi na niewskazanie modelu lub wersji oferowanego w punkcie 14.5 i 14.6 oferty urządzenia (punkt 1 uzasadnienia odrzucenia oferty odwołujących), podczas gdy informacje te zostały wskazane;

2. art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołujących podlegała odrzuceniu z uwagi na zaoferowanie tych samych urządzeń jako terminali biurkowych oraz radiotelefonów przewoźnych (punkt 2 uzasadnienia odrzucenia oferty odwołujących), podczas gdy zaoferowane urządzenia spełniają wymogi techniczne zarówno terminali biurkowych, jak i radiotelefonów przewoźnych;

3. art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołujących podlegała odrzuceniu z uwagi na niewskazanie konkretnej wersji urządzenia Sepura SRG3900 oraz obsługiwanych zakresów częstotliwości (punkt 3 uzasadnienia odrzucenia oferty odwołujących), podczas gdy wymagane było podanie producenta oraz modelu/wersji danego urządzenia, co też odwołujący uczynili podając nazwę producenta oraz model zaoferowanego sprzętu;

4. art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołujących podlegała odrzuceniu z uwagi na niewskazanie konkretnej wersji panelów sterowania urządzenia Sepura SRG3900 (punkt 4 uzasadnienia odrzucenia oferty odwołujących), podczas gdy wymagane było podanie producenta oraz modelu/wersji danego urządzenia, co też odwołujący uczynili podając nazwę producenta oraz model zaoferowanego sprzętu;

5. art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołujących podlegała odrzuceniu z uwagi na niewskazanie funkcjonalności T MO/DMO Gateway urządzenia Sepura SRG3900 (punkt 5 uzasadnienia odrzucenia oferty odwołujących), podczas gdy wymagane było podanie producenta oraz modelu/wersji danego urządzenia, co też odwołujący uczynili podając nazwę producenta oraz model zaoferowanego sprzętu;

6. art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołujących podlegała odrzuceniu z uwagi na niewskazanie posiadania funkcjonalności: GPS, DMO Repeater, szyfrowanie ALE, E2EE urządzenia Sepura SRG3900 (punkt 6 uzasadnienia odrzucenia oferty odwołujących), podczas gdy wymagane było podanie producenta oraz modelu/wersji danego urządzenia, co też odwołujący uczynili podając nazwę producenta oraz model zaoferowanego sprzętu;

7. art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołujących podlegała odrzuceniu z uwagi na niewskazanie modelu oraz wersji urządzenia „Sepura SC2020” oferowanego w punkcie 14.4 oferty (punkt 7 uzasadnienia odrzucenia oferty odwołujących), podczas gdy wymagane było podanie producenta oraz modelu/wersji danego urządzenia, co też odwołujący uczynili podając nazwę producenta oraz model zaoferowanego sprzętu;

8. art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołujących podlegała odrzuceniu z uwagi na niewskazanie w pkt 14.1 oferty informacji o elementach wchodzących w skład systemu zbudowanego z użyciem zaoferowanego urządzenia (punkt 8 uzasadnienia odrzucenia oferty odwołujących), podczas gdy w dokumentacji postępowania nie było wymogu ich wskazywania;

9. art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołujących podlegała odrzuceniu z uwagi na niewskazanie wersji oferowanego w punkcie 14.2 oferty urządzenia tj. stacji bazowych (punkt 9 uzasadnienia odrzucenia oferty odwołujących), podczas gdy wymagane było podanie producenta oraz modelu/wersji danego urządzenia, co też odwołujący uczynili podając nazwę producenta oraz model zaoferowanego sprzętu;

10. art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołującego podlegała odrzuceniu z uwagi na niewskazanie wersji oferowanego w punkcie 14.2 oferty urządzenia tj. stacji bazowych (punkt 10 uzasadnienia odrzucenia oferty odwołujących), podczas gdy wymagane było podanie producenta oraz modelu/wersji danego urządzenia, co też odwołujący uczynili podając nazwę producenta oraz model zaoferowanego sprzętu;

11. art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołujących podlegała odrzuceniu z uwagi na jej niezgodność z treścią s.i.w.z. (punkt 11 uzasadnienia odrzucenia oferty odwołujących) w sytuacji, gdy oferowana przez niego stacja bazowa spełnia wszystkie wymogi określone przez zamawiającego;

12. art. 89 ust. 1 pkt. 2 w zw. art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołujących podlegała odrzuceniu z uwagi na niewskazanie nazwy producenta konsoli (punkt 12 uzasadnienia odrzucenia oferty odwołujących), podczas gdy informacja ta znajduje się w treści oferty, ewentualnie naruszenia art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy P.z.p. poprzez jego niezastosowanie i niepoprawienia w ofercie odwołujących owej omyłki niepowodującej istotnych zmian w treści oferty;

13. art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołujących podlegała odrzuceniu z uwagi na niewskazanie w pkt 14.3 oferty konkretnej wersji oprogramowania oferowanej konsoli (punkt 13 uzasadnienia odrzucenia oferty Odwołującego), podczas gdy w dokumentacji postępowania nie było takiego wymogu;

14. art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołujących podlegała odrzuceniu z uwagi na niewskazanie w pkt 14.3 informacji dotyczących komputera PC (punkt 14 uzasadnienia odrzucenia oferty odwołujących), podczas gdy podanie takich informacji nie było wymagane;

15. art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołujących podlegała odrzuceniu z uwagi na nieuwzględnienie w ofercie informacji o

Infrastrukturze systemowej poza SwMI (punkt 15 uzasadnienia odrzucenia oferty

odwołujących), podczas gdy podanie takich informacji nie było wymagane, a mimo to zostały one podane przez odwołujących;

16. art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołujących podlegała odrzuceniu z uwagi na brak informacji o producencie i modelu/wersji ściany wizyjnej (punkt 16 uzasadnienia odrzucenia oferty odwołujących), podczas gdy wskazanie tychże informacji nie było wymagane przez zamawiającego w

dokumentacji postępowania;

17. art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołujących podlegała odrzuceniu z uwagi na niewskazanie w pkt 14.3 oferty

konkretnej wersji oprogramowania oferowanej konsoli (punkt 17 uzasadnienia odrzucenia

oferty odwołujących), podczas gdy w dokumentacji postępowania nie było takiego wymogu;

18. art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołujących podlegała odrzuceniu z uwagi na niedoprecyzowanie producenta oraz modelu/wersji urządzeń sieciowych wchodzących w skład SwMI (punkt 18 uzasadnienia odrzucenia oferty odwołujących), podczas gdy podanie takich informacji nie było wymagane, a mimo to zostały one podane przez odwołujących;

19. art. 87 ust. 1 ustawy P.z.p. poprzez jego niezastosowanie, w sytuacji gdy zamawiający powziął jakiegokolwiek wątpliwości dot. treści oferty odwołujących;

20. art. 92 ust. 1 pkt 3 ustawy P.z.p. poprzez brak uzasadnienia faktycznego i prawnego decyzji zamawiającego o odrzuceniu oferty odwołujących, w szczególności poprzez brak powołania w treści uzasadnienia konkretnych postanowień s.i.w.z., względem których zamawiający stwierdził niezgodność oferty odwołujących;

21. art. 93 ust. 1 pkt 1 ustawy P.z.p. poprzez unieważnienie postępowania z uwagi na niezłożenie żadnej oferty niepodlegającej odrzuceniu, w sytuacji gdy oferta odwołujących spełnia wszystkie wymogi określone w s.i.w.z. i tym samym nie powinna zostać odrzucona;

W związku z powyższymi zarzutami, odwołujący Indra wniósł o:

1. uwzględnienie odwołania w całości;
2. nakazanie zamawiającemu unieważnienia czynności odrzucenia oferty odwołującego;
3. nakazanie zamawiającemu unieważnienia czynności unieważnienia postępowania na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp;
4. nakazanie zamawiającemu powtórzenia czynności badania i oceny ofert z

uwzględnieniem oferty odwołującego;

5. zasądzenie od zamawiającego na rzecz odwołującego kosztów postępowania odwoławczego, w tym zwrotu kosztów wynagrodzenia pełnomocnika.

Odwołujący Indra podniósł, że jest legitymowany do wniesienia odwołania, stosownie do wymagań określonych w art. 179 ust. 1 ustawy P.z.p., jako wykonawca zainteresowany uzyskaniem przedmiotowego zamówienia, którego oferta została bezpodstawnie odrzucona.

Oferta odwołującego, w konsekwencji wydania wyroku przez Krajową Izbę Odwoławczą z dnia 18 lipca 2019 r. (KIO 999/19 oraz KIO 1000/19) oraz dokonania przez zamawiającego powtórzenia czynności badania i oceny ofert, a także odrzucenia oferty złożonej przez konsorcjum Motorola, została sklasyfikowana na drugiej pozycji w rankingu ofert, tuż za ofertą złożoną przez konsorcjum Sprint. Następnie zamawiający dokonał odrzucenia również oferty konsorcjum Sprint. Tym samym uwzględnienie niniejszego odwołania może doprowadzić do wyboru oferty odwołującego jako najkorzystniejszej w postępowaniu.

Odwołujący podniósł, że zamawiający prowadzi postępowanie od września 2018 r. W lutym 2019 r. odbyło się otwarcie ofert. W dniu 15 marca 2019 r. zamawiający odrzucił ofertę odwołującego na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 oraz 89 ust. 1 pkt 4 ustawy P.z.p. Odwołujący odwołał się od tej decyzji uznając ją za całkowicie bezpodstawną. Krajowa Izba Odwoławcza wyrokiem z dnia 8 kwietnia 2019 r. (sygn. akt KIO 513/19) nakazała zamawiającemu unieważnić czynność odrzucenia oferty odwołującego.

Następnie w dniu 30 kwietnia 2019 r. wykonawca Motorola wniósł odwołanie kwestionując prawidłowość oferty odwołujących, w szczególności w zakresie oznaczenia zaoferowanej w pkt 14 ppkt 1 formularza ofertowego i przedstawionej w trakcie testów „Infrastruktury Systemowej obejmującej węzły Systemu SwMi”. W odwołaniu tym wykonawca Motorola żądał odrzucenia oferty odwołujących jako niezgodnej z s.i.w.z. (na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p.). Zamawiający wówczas wnioskował o oddalenie odwołania. Krajowa Izba Odwoławcza wyrokiem z dnia 20 maja 2019 r. (sygn. akt 801/19) oddaliła odwołanie wykonawcy Motorola.

Kolejne dwa odwołania po dokonaniu wyboru najkorzystniejszej oferty wnieśli odwołujący i wykonawca Sprint. Odwołujący kwestionował wówczas prawidłowość oferty wykonawców Motorola i Sprint. Wykonawca Sprint kwestionował prawidłowość oferty Motorola. Oba odwołania zostały uwzględnione w części dot. zgodności oferty Motorola z s.i.w.z. w zakresie braku podania modelu i wersji terminala (wyrok KIO z dnia 18 lipca 2019 r. sygn. akt KIO 999/19, KIO 1000/19).

Odwołujący wskazał, że istotne w niniejszej sprawie jest to, że każdorazowo zamawiający podnosił, że już w dniu 15 marca 2019 r. w sposób kompleksowy zweryfikował ofertę odwołującego. Także podczas wyboru oferty najkorzystniejszej z dnia 21 maja 2019 r. zamawiający nie kwestionował żadnej z okoliczności podniesionej w kwestionowanym obecnie odrzuceniu, uznając ofertę odwołującego za prawidłową i zgodną z s.i.w.z. Stanowisko zamawiającego uległo zmianie w sytuacji, gdy Krajowa Izba Odwoławcza w wyniku uwzględnienia odwołania m.in. odwołujących nakazała odrzucenie oferty wykonawcy Motorola, co otworzyło szanse pozostałym wykonawcom na uzyskanie zamówienia. Podkreślenia wymaga, że żadna z okoliczności podniesionych w uzasadnieniu odrzucenia oferty nie była przedmiotem rozstrzygnięcia KIO z dnia 18 lipca 2019 r.

Odwołujący stwierdził, że zamawiający manipuluje tezami wyroku wypaczając stanowisko Krajowej Izby Odwoławczej i wykorzystując instrumentalnie (do celów odmiennych od sentencji Izby) ustalenia Izby w zakresie, który ani nie był przedmiotem żadnego odwołania, ani w zakresie, którego Izba nie wypowiedziała się w uzasadnieniu wyroku.

Odwołujący podniósł, że Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 18 maja 2019 r. wyraźnie ustaliła dwie kwestie (str. 35 uzasadnienia):

- „Po pierwsze należy stwierdzić, że wykonawca zobowiązany był podać producenta radiotelefonu (terminala) oraz jego model lub wersję (zastosowany ukośnik należy bowiem odczytywać jako „lub”)

- Po drugie, należy stwierdzić, że podanie ww. modelu lub wersji miało służyć jednoznacznej identyfikacji przedmiotu zamówienia w zakresie radiotelefonów noszonych, co następnie było niezbędne do przeprowadzenia testów”.

Dalej Izba uznała, że „oznaczenie w formularzu ofertowym modelu lub wersji

radiotelefonu było niezbędne do identyfikacji oferowanego urządzenia i w konsekwencji do przeprowadzenia testów tego konkretnego modelu lub wersji, która została wpisana do formularza ofertowego".

Odwolujący podniósł, że w żadnym miejscu wyroku Izba nie uznała, że poza wpisaniem modelu lub wersji wykonawcy byli zobowiązani do podania wszystkich elementów konfiguracji sprzętu, jego elementów składowych, oprogramowania oraz innych informacji, z których wprost wynikałoby, że zaoferowany model spełnia wszystkie wymagania s.i.w.z. Przyjęcie stanowiska zamawiającego prowadzi do wniosku, że w miejsce oznaczenia modelu/wersji każdy z wykonawców musiałby wpisać dokładny opis oferowanego produktu zawierający odniesienie do szeregu wymagań s.i.w.z.. Takie rozumowanie jest absurdalne, a także wbrew twierdzeniom zamawiającego - nie ma żadnego odzwierciedlenia w wyroku Krajowej Izby Odwoławczej, na którym rzekomo opiera swoją decyzję zamawiający.

Odwolujący podniósł, że zamawiający w sposób całkowicie nieuprawniony zrównuje sytuację wykonawcy Motorola, który w ogóle nie podał w ofercie modelu ani wersji radiotelefonu z sytuacją odwołujących, który w sposób wymagany w s.i.w.z. oznaczyli oferowany sprzęt, oznaczenie to pozwala na jego identyfikację. Ponadto sprzęt tożsamy do tego zaoferowanego w treści oferty był przedstawiony w trakcie testów (odwołanie w tym zakresie zostało oddalone prawomocnym orzeczeniem KIO). Obecne przesłanki odrzucenia całkowicie wybiegają poza wymagania s.i.w.z. (oznaczenia modelu lub wersji) i opierają się na wykreowanym wymogu, aby zamiast wskazania modelu lub wersji podać dokładny opis oferowanego sprzętu tak aby potwierdzał wszystkie wymagania s.i.w.z.

Odwolujący wskazał na wyrok KIO z dnia 8 marca 2018 r. sygn. akt KIO 341/18 wydany w postępowaniu zamawiającego, w którym Izba przyjęła, że „w warunkach nie opisanego przez zamawiającego w s.i.w.z. pojęcia modelu należało uznać, że to producent sprzętu ustala jaki jest zakres znaczeniowy tego terminu i dokonuje oznaczenia modelu”. Żądając oznaczenia modelu Zamawiający nie może zatem żądać innych informacji niż oznaczenie używane przez producenta sprzętu do jego oznaczenia. Czym innym jest oznaczenie modelu a czym innym jest szczegółowa jego konfiguracja, na co zwróciła uwagę Krajowa Izba Odwoławcza uwagę w wyroku wydanym w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego z dnia 17 kwietnia 2018 r. sygn. akt KIO 565/18.

Ponadto, w ocenie odwołującego, obecnie podnoszone wątpliwości zamawiającego dot. spełniania przez zaoferowane przez odwołujących urządzenia wymagań s.i.w.z. są iluzoryczne. Zamawiający od dnia 5 lutego 2019 r. nie miał żadnych wątpliwości, jaki sprzęt oferuje odwołujący ani że ten sprzęt spełnia wymagania s.i.w.z. Nawet w uzasadnieniu odrzucenia przyznaje, że sprzęt ten posiada określone cechy. Nie stawia również żadnych konkretnych zarzutów dot. niespełnienia przez oferowane urządzenia poszczególnych, konkretnych wymagań s.i.w.z. Niezgodność z s.i.w.z. upatruje jedynie w niewłaściwym (niezgodnym jego zdaniem z s.i.w.z.) oznaczeniu modelu lub wersji oferowanych urządzeń.

Co więcej rzekome wątpliwości co do zgodności oferowanego sprzętu z wymaganiami s.i.w.z. opiera o karty katalogowe lub inne informacje nie pochodzące z treści oferty. Zgodnie z decyzją samego zamawiającego wykonawcy nie byli zobowiązani załączać do oferty ani przedkładać na wezwanie żadnych dodatkowych informacji, opisów, katalogów, specyfikacji technicznych lub innych dokumentów potwierdzających spełnienie przez zaoferowane dostawy wymagań wskazanych w s.i.w.z.. W to miejsce, zgodnie z pkt VII s.i.w.z., zamawiający żądał złożenia wraz z ofertą „W celu wykazania, że oferowane dostawy spełniają wymagania

Zamawiającego" deklarację producenta SwMl. stacji bazowych i konsoli dyspozytorskich o spełnieniu wymagań zawartych w s.i.w.z. Deklarację taką producent sprzętu firma Rohill złożyła na str. 148 i 149 ofert.

Odwolujący podniósł, że skoro sam zamawiający uznał przedmiotowe oświadczenie za wystarczające dla potwierdzenia spełniania przez ten sprzęt wymagań określonych w s.i.w.z., to żądanie na obecnym etapie dodatkowych informacji, specyfikacji itp. należy uznać za bezpodstawne. Bezpodstawne i sprzeczne z s.i.w.z. jest również nadawanie większej mocy dowodowej informacjom pozyskanym przez zamawiającego „na własną rękę” z Internetu przed dokumentem pochodzącym od producenta i żądanym właśnie w tym celu przez zamawiającego w s.i.w.z.

Odwolujący podkreślił, że zaoferowany przez niego sprzęt spełnia wszystkie wymagania s.i.w.z. Tożsame zapewnienie złożył odwołujący w pkt 2 formularza ofertowego, iż zamówienie będzie realizowane zgodnie z wszystkimi wymaganiami zamawiającego określonymi w s.i.w.z. oraz jej załącznikach.

Odwolujący wskazał, że zamawiający w uzasadnieniu jego odrzucenia oferty przedstawionym w piśmie z dnia 30 lipca 2019 r. podniósł, iż zgodnie ze wzorem formularza ofertowego obowiązkiem wykonawcy było wskazanie producenta oraz modelu lub wersji oferowanego urządzenia. W punkcie 14.5 i 14.6 oferty odwołujący wpisał „Sepura SRG 3900”, przy czym zdaniem zamawiającego oznaczenie SRG3900 odnosi się do serii, a nie modelu lub wersji urządzenia. Według zamawiającego, wykonawca nie podał zatem zarówno modelu, jak i wersji oferowanego urządzenia.

Odwolujący podniósł, że zgodnie ze wzorem formularza ofertowego, stanowiącym załącznik nr 1 do s.i.w.z., wykonawcy zobowiązani byli do podania w treści oferty nazwy producenta oraz oznaczenia modelu/wersji oferowanych terminali biurkowych i radiotelefonów przewoźnych (pkt. 14 ppkt. 5 i 6 wzoru formularza ofertowego). W treści formularza ofertowego odwołujący oznaczył oferowany terminal biurkowy oraz radiotelefon przewoźny jako „Sepura SRG3900”. Zastosowane przez wykonawcę oznaczenie identyfikuje zatem konkretny model urządzenia, stosownie do wyrażonego wprost wymogu zamawiającego. Oznaczenie to jest stosowane przez producenta oraz dystrybutorów sprzętu do oznaczenia konkretnego modelu produktu.

Odwolujący wskazał, że na podstawie publicznie dostępnych informacji, tj. kart katalogowych (dostępne na stronie internetowej producenta) można niewątpliwie stwierdzić, iż SRG3900 jest oznaczeniem modelu danego urządzenia a nie nazwą serii kilku różnych modeli. Na próżno doszukiwać się pod owym oznaczeniem innych modeli tegoż sprzętu. Zamawiający był zatem w stanie ustalić, jaki dokładnie sprzęt został zaoferowany w przedmiotowym postępowaniu, a także czy oferowany terminal/radiotelefon spełnia wymogi s.i.w.z. Na rynku nie występują i nie są dostępne w sprzedaży jakiegokolwiek inne „modele” danego urządzenia o odmiennej charakterystyce technicznej. Powyższe znajduje potwierdzenie na stronie internetowej producenta, gdzie z zakładki „Sepura Mobile Terminals” dostępne są dwa konkretne urządzenia, tj. SEPURA SRG3900 oraz SEPURA SCG22.

Zdaniem odwołującego, bezspornym jest, iż z treści oferty odwołujących jednoznacznie wynika, jakie produkty i rozwiązania oferuje. Dzięki temu zamawiający miał możliwość zweryfikowania poprawności oferty pod kątem wszystkich wymagań określonych w s.i.w.z.

Zamawiający w s.i.w.z. żądał wskazania modelu produktu, co też odwołujący uczynił, wskazał model SRG3900. Z uwagi na powyższe, oferta odwołującego nie powinna zostać odrzucona na podstawie art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. Oferta ta precyzuje bowiem przedmiot świadczenia w sposób oczekiwany przez zamawiającego. Odwołujący umożliwił zamawiającemu i konkurencyjnym wykonawcom jednoznaczną identyfikację przedmiotu świadczenia mającego swoje źródło w ofercie. Wątpliwości budzi działanie zamawiającego, który na podstawie uzyskanej z pominięciem wykonawcy (tj. bez uprzedniego zastosowania art. 87 ust. 1 ustawy P.z.p.) informacji ze strony internetowej uznał, że wbrew deklaracji odwołujących oznaczenie SRG 3900 nie określa modelu tylko serię urządzeń. Tego typu wątpliwości nie miał w zakresie oferty Motoroli, w której w tych samych punktach pkt 14.5 i 14.6 sam wykonawca użył słowa „seria” wskazując oznaczenia sprzętu. Odwołujący podniósł, że żaden z wykonawców nie kwestionował takiego oznaczenia sprzętu zastosowanego przez Motorolę, ponieważ ono pozwala na identyfikację modelu sprzętu, a nie serii urządzeń.

Ad. zarzut nr 2

Odwolujący wskazał, że zamawiający w uzasadnieniu odrzucenia oferty odwołującego przedstawionym w piśmie z dnia 30 lipca 2019 r. podniósł, iż odwołujący zaoferował takie samo urządzenie (SEPURA SRG3900) jako radiotelefony przewoźne i terminale biurkowe (pkt. 14 ppkt 5 i 6 formularza ofertowego). Odwołujący rzekomo nie doprecyzował modelu lub wersji urządzenia, przez co zamawiający nie był w stanie zweryfikować, czy zaoferowane urządzenia spełniają wymagania przedstawione w dokumentacji postępowania.

Odwolujący podniósł, że - jak to wyżej wskazano - urządzenie SEPURA SRG3900 występuje w jednym modelu, toteż niemożliwym było skonkretyzowanie nazwy owego sprzętu. Dane urządzenie można jednoznacznie zidentyfikować, bowiem informacje podane przez odwołujących nie obejmują różnych typów danego urządzenia, ale i urządzenia jednego typu o różnych parametrach, a obejmuje jedynie jeden, konkretny typ określany jedną, konkretną i identyfikowalną nazwą. Nazwa wskazana przez odwołującego jako jeden konkretny model może za taki być uznana, gdyż w ramach tej jednej nazwy nie można zakwalifikować kilku urządzeń.

Niezależnie od powyższego, odwołujący podkreślił, iż zaoferowane w formularzu ofertowym rozwiązania spełniają wymogi techniczne zamawiającego — są zgodne z wymaganiami opisu przedmiotu zamówienia. Model urządzenia SEPURA SRG3900 spełnia wymogi techniczne zarówno odnoszące się do radiotelefonów przewoźnych, jak i terminali biurkowych, toteż zostało ono wskazane przez odwołujących w pkt. 14 ppkt 5 i 6 formularza

ofertowego.

Odwolujący podniósł, że zamawiający w swojej argumentacji w sposób wyraźny wskazuje jakoby obowiązkiem odwołującego było zaoferowanie różnych urządzeń w odniesieniu do każdej z wymaganych pozycji, nie zważając przy tym na to, czy spełnione zostały jego wymogi techniczne. Odwołujący podkreślił, że z s.i.w.z. i jego załączników, a tym bardziej z żadnego z przepisów prawa nie wynika obowiązek oferowania przez wykonawcę różnych modeli urządzeń co do każdej z pozycji w formularzu ofertowym. Istotne jest natomiast, by zaoferowany sprzęt czynił zadość wymagany parametrom technicznym zamawiającego, co w niniejszym przypadku ma miejsce.

Odwolujący wskazał, że zamawiający w uzasadnieniu nie precyzuje dlaczego uznał, że terminale SRG3900 nie mają zastosowania tak dla funkcji biurkowej, jak i przewoźnej. Jest to o tyle niezrozumiałe, że tożsamy wątpliwości nie miał w trakcie oceny ofert. Co więcej z ofert innych wykonawców, w tym Motoroli wprost wynika, że jeden model terminala może uwzględniać oba ww. zastosowania. Jest to zatem standardowe rozwiązanie na rynku. Z uzasadnienia odrzucenia również nie wynika, którego - zdaniem zamawiającego - wymagania s.i.w.z. w zakresie terminali biurkowych lub przewoźnych nie spełnia wskazany w ofercie model. Oferta złożona przez odwołującego identyfikuje przedmiot świadczenia w sposób wymagany przez zamawiającego. Urządzenie zaoferowane jako radiotelefon przewoźny i terminal biurkowy spełnia wymogi techniczne zamawiającego zarówno w odniesieniu do jednego, jak i drugiego sprzętu. Z uwagi na powyższe, oferta odwołującego nie powinna zostać odrzucona na podstawie art. 89 ust 1 pkt. 2 ustawy P.z.p.

Ad. zarzuty nr 3, 4, 5 i 6

Odwolujący stwierdził, że zamawiający w uzasadnieniu odrzucenia jego oferty przedstawionym w piśmie z dnia 30 lipca 2019 r. podniósł, iż odwołujący odnośnie urządzenia SEPURA SRG3900 w treści oferty nie podał informacji pozwalających na zweryfikowanie spełnienia wymagań wskazanych w uzasadnieniu odrzucenia, podczas gdy w s.i.w.z. zamawiający nie wymagał szczegółowego wskazania żadnych dodatkowych informacji poza nazwą oferowanego modelu lub wersji terminala. Wystarczyło wskazanie jednego z tych oznaczeń. Odwołujący podkreślił, że podanie szczegółowej konfiguracji urządzenia nie było obowiązkiem wykonawców w postępowaniu. W przeciwnym razie obowiązek taki znalazłby swoje odzwierciedlenie w s.i.w.z. i jej załącznikach. Nigdzie w s.i.w.z. nie pojawił się wymóg przedstawienia w formularzu oferty szczegółowej konfiguracji sprzętu, czego teraz wymaga zamawiający. Odwołujący nie zgodził się z zamawiającym, który z faktu, że terminal SRG3900 obsługiwać może 4 częstotliwości wyprowadza wniosek, że mamy do czynienia z czterema różnymi modelami. Podczas gdy, już z samego katalogu wynika, że każdej częstotliwości jest podporządkowany jeden model radiotelefonu i producent nie wyróżnia w tym zakresie żadnych dodatkowych modeli. Tożsama sytuacja dotyczy dodatkowych wymaganych funkcjonalności.

Odwolujący wskazał, że wadliwość rozumowania zamawiającego można opisać poprzez przeniesienie argumentacji zamawiającego na grunt telefonów komórkowych należałoby uznać, że fakt, że producent oferuje model w czterech kolorach oznacza, że nie mamy do czynienia z jednym modelem telefonu tylko mamy serię złożoną z czterech różnych modeli telefonu. Podobnie w sytuacji oferowania możliwości zamontowania dodatkowej pamięci w danym modelu lub dołączenia słuchawek — zmianie ulegałby model urządzenia. Nie wymaga szczególnej wiedzy technicznej, aby wiedzieć, że tego typu funkcjonalności nie wpływają na oznaczenie modelu.

W ocenie odwołującego, bezspornym jest, iż z ich oferty jednoznacznie wynika, jaki model terminala oferują. Dzięki temu zamawiający miał możliwość zweryfikowania poprawności oferty pod kątem wszystkich wymagań określonych w s.i.w.z. Gdyby nawet uznać, iż zamawiający miał jakiegokolwiek wątpliwości co do treści oferty, stwierdzić należy, iż z nieuzasadnionych przyczyn, zaniechał on wyjaśnienia treści oferty odwołującego, co w konsekwencji doprowadziło do bezpodstawnego jej odrzucenia pomimo, iż treść oferty jest zgodna z treścią s.i.w.z.

Z uwagi na powyższe, oferta odwołującego nie powinna zostać odrzucona na podstawie art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. Odwołujący stwierdził, że wedle wymagań określonych przez zamawiającego podał pożądane przez niego informacje konkretyzujące dane urządzenie, tj. nazwę producenta oraz model.

Ad. zarzut nr 7

Odwolujący podniósł, że zgodnie ze wzorem formularza ofertowego obowiązkiem wykonawcy było wskazanie producenta oraz modelu lub wersji oferowanego urządzenia. W punkcie 14.4 oferty odwołujący wpisał „Sepura SC2020”. Według zamawiającego, odwołujący nie podał wymaganych informacji ponieważ zdaniem zamawiającego z oznaczenia nie wynika,

czy oferowany sprzęt posiada wymagane funkcjonalności: moc nadajnika, klasa IP, GPS, szyfrowanie AIE, E2EE, DMO Repeater, TMO/DMO Gateway. Jednocześnie sam zamawiający ustalił na podstawie karty katalogowej, że model ten wszystkie te funkcjonalności oferuje.

Odwolujący wskazał, że na podstawie publicznie dostępnych informacji, tj. kart katalogowych (dostępne na stronie internetowej producenta) można niewątpliwie stwierdzić, iż SC2020 jest oznaczeniem modelu danego urządzenia. Na próżno doszukiwać się pod owym oznaczeniem innych modeli tegoż sprzętu. Zamawiający był zatem w stanie ustalić, jaki dokładnie sprzęt został zaoferowany w przedmiotowym postępowaniu, a także czy spełnia on wymogi s.i.w.z. Na rynku nie występują i nie są dostępne w sprzedaży jakiegokolwiek inne „modele” danego urządzenia o odmiennej charakterystyce technicznej.

W ocenie odwołującego, odrzucenie jego oferty oparte jest na wykreowanym obecnie wymaganiu, jakoby należało w ofercie dokonać opisu kompleksowego oferowanego sprzętu, a nie podać jedynie oznaczenie modelu stosowanego przez producenta.

Odwolujący wskazał, że zamawiający w s.i.w.z. żądał wskazania modelu produktu, co też odwołujący uczynił, wskazał model SC2020. Oferta precyzuje zatem przedmiot świadczenia w sposób oczekiwany przez zamawiającego. Z uwagi na powyższe, oferta odwołującego nie powinna zostać odrzucona na podstawie art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p.

Ad. zarzut nr 8

Odwolujący wskazał, że zamawiający w pkt. 8 uzasadnienia odrzucenia oferty odwołujących podniósł, iż odwołujący odnośnie infrastruktury systemowej obejmującej węzły systemu ROHILL TetraNode Exchange R827 w pkt 14.1 oferty nie wskazał informacji o elementach wchodzących w skład infrastruktury systemowej obejmującej węzły systemu (SwMI) „choć zadeklarowanie określonych urządzeń jest konieczne do potwierdzenia wymagań OPZ”.

W ocenie odwołującego, obecne stanowisko zamawiającego nie znajduje oparcia w żadnym postanowieniu s.i.w.z. Zamawiający w żadnym z dokumentów postępowania, tym bardziej w formularzu ofertowym, nie wymagał wyodrębnienia i opisanie w ofercie elementów składających się na infrastrukturę systemową obejmującą węzły systemu (SwMI). Zamawiający nie wyodrębnił w formularzu ofertowym tychże elementów, nie określił jak daleko ma iść gradacja czy opis. Nie sposób zatem uznać, że formularz ofertowy wymagał podania tych informacji. Przeciwnie pkt 14.1 formularza ofertowego sugeruje konieczność wpisania nazwy wersji infrastruktury systemowej obejmującej węzły systemu (SwMI) traktowanej jako całość - instrukcja „wpisać producenta, wersję” wprost odnosi się do liczby pojedynczej oznaczenia.

Odwolujący wskazał, że to zadaniem zamawiającego jest przygotowanie dokumentacji postępowania w sposób jednoznaczny, wyczerpujący, kompleksowy. Wykonawcy nie mogą ponosić negatywnych konsekwencji z tego powodu, że zamawiający nie wyraził wprost swoich intencji ani tym bardziej, że zmienił interpretacje w zakresie stawianych wymagań w trakcie trwania postępowania.

Odwolujący stwierdził, że uzupełnił formularz ofertowy zgodnie z wymogami zamawiającego poprzez wskazanie producenta oraz wersji oferowanej infrastruktury systemowej obejmującej węzły systemu (SwMI). Odwołujący złożył również wymagane na podstawie pkt VII s.i.w.z. deklarację producenta infrastruktury systemowej obejmującej węzły systemu (SwMI) i o spełnieniu wymagań zawartych w s.i.w.z. (str. 148 i 149 oferty odwołującego), co zgodnie z s.i.w.z. wystarczyło dla potwierdzenia, że dostawa w tym zakresie odpowiada wymaganiom zamawiającego. Tym samym zarzut niezgodności oferty z s.i.w.z. należy uznać za całkowicie bezzasadny.

Ad. zarzuty nr 9, 10 i 11

Odwolujący wskazał, że zamawiający w ust. 9 uzasadnienia odrzucenia oferty podniósł, iż odwołujący odnośnie urządzenia ROHILL BSS-R8070 w treści oferty nie podał informacji o tym, jaką wersję tegoż urządzenia zaoferowali, przez co zamawiający nie był w stanie potwierdzić zgodności zaoferowanego rozwiązania z wymaganiami opisu przedmiotu zamówienia.

Odwolujący podniósł, że zgodnie ze wzorem formularza ofertowego wykonawcy zobowiązani byli do podania w treści oferty nazwy producenta oraz oznaczenia modelu lub wersji oferowanych stacji bazowych (pkt. 14 ppkt. 2 wzoru formularza ofertowego). Taką interpretację tego postanowienia s.i.w.z. prezentował zamawiający na rozprawie w dniu 16

lipca 2019 r. i taką interpretację przyjęła Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 18 lipca 2019 r.

W ocenie odwołującego, niezrozumiałe jest zatem obecne stanowisko zamawiającego, który wymaga dodatkowych informacji poza wymaganym określeniem modelu stacji bazowych. Z treści uzasadnienia bowiem wprost wynika, że zamawiający nie kwestionuje faktu, że odwołujący wskazał oznaczenie modelu używane przez producenta, a zamawiający nie miał żadnego problemu z ustaleniem, co jest przedmiotem oferty. Zamawiający podnosi jednak, że rzekomo wymagane było wskazanie dodatkowych opisów, oznaczeń lub dookreślenia konfiguracji, co nie znajduje oparcia ani w s.i.w.z. ani w wyroku KIO, na które powołuje się zamawiający.

Odwołujący wskazał, że zamawiający sam stwierdził, że już na w trakcie dialogu technicznego uzyskał informacje o oferowanym sprzęcie i wie, że model ten spełnia wymagania s.i.w.z. Sformułowanie „nie można wykluczyć dostawy BS z jednym modulem R-8070, a to byłoby sprzeczności z wymaganiem OPZ 6.4 i OPZ 25.21” nie można uznać za uzasadnienie odrzucenia oferty. Z treści oferty nie wynika również, że zdaniem zamawiającego zaoferowano stację bazową inną niż wymaganą w s.i.w.z. częstotliwością pracy lub nie spełnia jakiegoś innego parametru s.i.w.z. Niezrozumiałe jest również lakoniczne stwierdzenie w uzasadnieniu odrzucenia „złożona oferta dopuszcza oferowania stacji bazowej posiadającej pojedynczy BR, co jest niezgodne z OPZ”. Nie wynika z niego, czy zamawiający ustalił, że zaoferowane stacje nie spełniają wymagań s.i.w.z. w zakresie BR czy też zamawiający tworzy założenie, że hipotetycznie odwołujący mógłby dostarczyć mu sprzęt niezgodny z s.i.w.z. pomimo deklaracji jaką złożył w ofercie.

Odwołujący wskazał, że odrzucając ofertę zamawiający powinien wykazać, że zaoferowany sprzęt nie spełnia jego wymagań, lub że odwołujący nie dopełnił innych wyraźnie wpisanych do s.i.w.z. wymogów. Odrzucenie oferty na podstawie przepisu art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p. może nastąpić tylko wówczas, gdy niezgodność treści oferty z treścią specyfikacji istotnych warunków zamówienia jest niewątpliwa (zob. wyrok z dnia 6 lutego 2009 r., KIO/UZP 97/09). Taka sytuacja w niniejszym stanie faktycznym nie wystąpiła. Co istotne zamawiający w tym punkcie całkowicie pomija, że zgodnie z pkt VII s.i.w.z. jedynym wymaganym dokumentem na potwierdzenie spełniania wymagań s.i.w.z. w zakresie stacji bazowych było oświadczenie producenta. Oświadczenie takie odwołujący złożył wraz z ofertą (str. 148 i 149 oferty). Dopełnił zatem wszystkich wymaganych s.i.w.z. formalności w celu potwierdzenia zgodności dostawy z s.i.w.z. Z uwagi na powyższe, oferta odwołującego nie powinna zostać odrzucona na podstawie art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. Odwołujący, wedle wymagań określonych przez zamawiającego, podał pożądanego przez niego informacje konkretyzujące dane urządzenie, tj. nazwę producenta oraz model.

Ad. zarzut nr 12

Odwołujący stwierdził, że zamawiający w pkt 12 uzasadnienia odrzucenia jego oferty podniósł, iż odwołujący odnośnie urządzenia LDS Chameleon R-915 w treści oferty nie wskazał producenta zaoferowanej konsoli, przez co zamawiający nie był w stanie potwierdzić zgodności zaoferowanego oprogramowania konsoli z wymaganiami opisu przedmiotu zamówienia.

Odwołujący podkreślił, że producentem oferowanej konsoli jest firma Rohill Engineering B.V. (dalej jako „Rohill”), a zatem członek konsorcjum odwołującego. Odwołujący w pkt 14.3 podał szczegółową nazwę modelu konsoli „LDS Chameleon R-915”. Nazwa ta identyfikuje jeden produkt na rynku (model), jest to nazwa ekskluzywna i używana wyłącznie przez Rohill. Nie może być zatem wątpliwości, że odwołujący podał informacje niezbędne do jednoznacznego zidentyfikowania oferowanej konsoli. Co więcej, wraz z ofertą zostało złożone oświadczenie producenta konsoli dyspozytorskiej firmy Rohill z dnia 5 lutego 2019 r o treści: „Działając jako producent: Rohill LDS Chameleon R-915” niniejszym oświadczam, że wsparcie techniczne i rozwój wyżej wymienionych produktów będą świadczone przez okres co najmniej 72 miesięcy. Jednocześnie deklaruje spełnienie wszystkich wymagań zawartych w Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia” (str. 148 i 149 oferty).

W ocenie odwołującego, zamawiający nie miał zatem żadnych wątpliwości w zakresie identyfikacji przedmiotu zobowiązania w tym modelu oraz producenta konsolki dyspozytorskiej. Informacja ta wynikała wprost z treści oferty.

Odwołujący zauważył, iż sam zamawiający w pkt 13 informacji o odrzuceniu oferty z dnia 30 lipca 2019 r. zaznaczył, że jest w posiadaniu konsoli LDS Chameleon R-915. Tym samym miał pełną wiedzę co do tego, kto jest producentem danego urządzenia.

Odwołujący podniósł, że nawet gdyby uznać, że w pkt 14.3 formularza ofertowego odwołujący omyłkowo nie zamieścił nazwy producenta to omyłkę tę zamawiający był

zobowiązany poprawić na podstawie art.87 ust 2 pkt 3 ustawy P.z.p.

Ad. zarzuty nr 13 i 14

Odwolujący stwierdził, że zamawiający w pkt 13 i 14 uzasadnienia odrzucenia oferty odwołującego podniósł, iż odwołujący nie określił w treści pkt 14.3 formularza ofertowego:

wersji oprogramowania konsoli LDS Chameleon R-915, przez co Zamawiający nie ma pewności z jaką wersją oprogramowania konsola zostanie dostarczona,

opisu komputera PC, który jest dostarczany w ramach konsoli, w szczególności informacji o producencie i modelu monitora, przez co zamawiający nie mógł ustalić, czy sprzęt ten spełnia wymagania OPZ, w tym co do wielkości monitora.

Odwolujący potwierdził, że zamawiający postawił dziesiątki szczegółowych wymagań dla każdego z rodzaju oferowanego sprzętu. Nieprawdą jednak jest, aby w jakimkolwiek miejscu s.i.w.z. zamawiający wymagał szczegółowego opisu parametrów oferowanego sprzętu, tak by wykazać spełnienie każdego z wymagań s.i.w.z. w pkt 14 formularza oferty. W pkt 14.3. zamawiający wymagał podania producenta, modelu lub wersji oferowanej konsoli. Brak było obowiązku podania oprogramowania, na jakim konsola działa, czy odrębnego opisanie każdego z elementów platformy sprzętowej konsoli. Z instrukcji zawartej w tym punkcie wprost wynika, że wykonawca był zobowiązany ograniczyć się jedynie do podania producenta, wersji lub modelu (w liczbie pojedynczej) konsoli.

Odwolujący wskazał, że zamawiający nie wymagał również żadnych dodatkowych specyfikacji technicznych, folderów czy opisów oferowanego sprzętu. Zgodnie z pkt VII s.i.w.z. jedynym wymaganiem dokumentem na potwierdzenie spełniania wymagań s.i.w.z. w zakresie konsoli było oświadczenie producenta. Oświadczenie takie odwołujący złożył wraz z ofertą (str. 148 i 149 oferty). Dopełnił zatem wszystkich wymaganych s.i.w.z. formalności w celu potwierdzenia zgodności dostawy z s.i.w.z. Tym samym obecne wymaganie jest całkowicie bezpodstawne i nie znajduje oparcia w żadnym z wymagań s.i.w.z.

Z uwagi na powyższe, odwołujący podniósł, że jego oferta nie powinna zostać odrzucona na podstawie art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. Odwołujący wedle wymagań określonych przez Zamawiającego podał pożądanego przez niego informacje konkretyzujące dane urządzenie, tj. nazwę producenta oraz model.

Ad. zarzut nr 15

Odwolujący stwierdził, że zamawiający w uzasadnieniu odrzucenia jego oferty przedstawionym w piśmie z dnia 30 lipca 2019 r. podniósł, iż odwołujący nie wskazał w treści oferty wszystkich elementów infrastruktury systemowej, w szczególności modułu LTE oraz wersji węzła systemu SwMI (pkt. 15 informacji o odrzuceniu oferty odwołującego).

Odwolujący podniósł, że zgodnie z rozdziałem XI ust. 1 s.i.w.z., wszyscy wykonawcy zobowiązani byli „przedstawić ofertę zgodnie z wymogami s.i.w.z., poprzez wypełnienie i podpisanie formularza ofertowego”, którego wzór stanowił załącznik nr 1 do s.i.w.z. Tym samym zamawiający wyraźnie i wprost postanowił, iż zakres żądanych przez zamawiającego szczegółowych informacji odnośnie przedmiotu świadczenia został zakreślony w treści formularza ofertowego, natomiast obowiązkiem wykonawcy jest wypełnienie tego formularza zgodnie z jego wzorem. Brak jest jednocześnie w dokumentacji postępowania innych postanowień, które regulowałyby merytoryczną treść oferty, w tym szczególności takich, które zobowiązywałyby wykonawców do podania innych cech przedmiotu świadczenia, niż wprost wskazanych we wzorze formularza ofertowego.

Z samego wzoru tego formularza nie wynika z kolei, iż:

- 1) wykonawcy zobowiązani byli podać wszystkie elementy infrastruktury systemowej, w tym również inne, niż węzły systemu SwMI;
- 2) Wykonawcy byli zobowiązani podać specyfikację, producenta, model lub wersję modułu LTE.

Odwolujący stwierdził, że zamawiający w żadnym z dokumentów postępowania, tym bardziej w formularzu ofertowym nie wymagał wyodrębnienia i opisanie w ofercie elementów składających się na infrastrukturę systemową obejmującą węzły systemu CSwMI). Zamawiający nie wyodrębnił w formularzu ofertowym tychże elementów, nie określił, jak

daleko ma iść gradacja czy opis. Nie sposób zatem uznać, że formularz ofertowy wymagał podania tych informacji. Przeciwnie - pkt 14.1 formularza ofertowego sugeruje konieczność wpisania nazwy wersji infrastruktury systemowej obejmującej węzły systemu (SwMI) traktowanej jako całość - instrukcja „wpisać producenta, wersję” wprost odnosi się do liczby pojedynczej oznaczenia.

Odwolujący stwierdził, że to zadaniem zamawiającego jest przygotowanie dokumentacji postępowania w sposób jednoznaczny, wyczerpujący, kompleksowy. Wykonawcy nie mogą ponosić negatywnych konsekwencji z tego powodu, że zamawiający nie wprost swoich intencji ani tym bardziej, że zmienił interpretację w zakresie stawianych wymagań w trakcie trwania postępowania.

Odwolujący wskazał, że uzupełnił formularz ofertowy zgodnie z wymogami zamawiającego poprzez wskazanie producenta oraz wersji oferowanej infrastruktury systemowej obejmującej węzły systemu (SwMI). Odwołujący złożył również wymagane na podstawie pkt VII s.i.w.z. deklarację producenta infrastruktury systemowej obejmującej węzły systemu (SwMI) i o spełnieniu wymagań zawartych w s.i.w.z. (str. 148 i 149 oferty odwołującego), co zgodnie z s.i.w.z. wystarczyło dla potwierdzenia, że dostawa w tym zakresie odpowiada wymaganiom zamawiającego. Tym samym zarzut niezgodności oferty z s.i.w.z. należy uznać za całkowicie bezzasadny.

Odwolujący wskazał, że w treści formularza ofertowego nie przewidziano także odrębnej rubryki na podanie ani specyfikacji, ani producenta, ani też modelu czy wersji modułu LTE. Sam fakt zaofiarowania takiego modułu przez odwołującego zamawiający musi wywodzić z pkt. 5 formularza ofertowego, w którym odwołujący jednoznacznie potwierdził, iż oferuje integrację dostarczonego rozwiązania z rozwiązaniami LTE stosownie do wymogów pkt. 33 załącznika nr 2 do s.i.w.z. (opis przedmiotu zamówienia), w którym to punkcie mowa jest o dostarczeniu MS LTE. Odwołujący zauważył, że - jak wprost potwierdził sam zamawiający w treści informacji o odrzuceniu oferty odwołującego - moduł LTE jest odrębny wobec SwMI, stąd z wymogu podania oznaczenia SwMI, nie można jednocześnie wywodzić wymogu podania oznaczenia modułu LTE.

Odwolujący podniósł, że zamawiający zarzuca mu ponadto brak podania w treści oferty wersji węzła systemu SwMI. Odwołujący wskazał, iż zastosowane w treści oferty oznaczenie „Rohill Tetra Node Exchange R-827” identyfikuje w sposób pełny wersję oferowanej SwMI. W nomenklaturze stosowanej przez producenta oferowanego sprzętu oznaczenie to jednoznacznie odpowiada bowiem wersji „High End” oferowanej SwMI, tj. Tetra Node Exchange. Wymóg podania wersji oferowanej SwMI został zatem przez odwołującego spełniony.

Odwolujący podniósł, że niniejsza okoliczność była już przedmiotem rozstrzygnięcia Krajowej Izby Odwoławczej. W wyroku wydanym w sprawie o sygnaturze KIO 801/19 Izba potwierdziła, iż zastosowane w ofercie oznaczenie „R-827” wprost odpowiada wersji „High End” oferowanego SwMI. Zamawiającemu znana jest treść kart katalogowych, które jednoznacznie fakt ten potwierdzają. Ponadto zważyć należy, iż zamawiającemu została przedłożona wraz z ofertą deklaracja producenta SwMI o spełnieniu wymagań s.i.w.z. (wymieniona w treści oferty jako załącznik nr 5).

Odwolujący podniósł, że jego oferta nie jest zatem we wskazanym zakresie niezgodna z treścią s.i.w.z. Zamawiający nie powołał się zresztą na konkretne postanowienie s.i.w.z., z którym ta niezgodność rzekomo miałaby wystąpić. Zamawiający nie wskazał również jakiegokolwiek podstawy faktycznej do stwierdzenia niezgodności oferowanych węzłów SwMI, infrastruktury systemowej, czy modułów LTE z treścią s.i.w.z. Decyzja o odrzuceniu oferty odwołującego jedynie w oparciu o brak informacji niewymaganych we wzorze formularza ofertowego nosi zatem wszelkie znamiona dowolności. Zamawiający naruszył tym samym art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p.

Ad. zarzut nr 16

Odwolujący wskazał, że zamawiający w uzasadnieniu odrzucenia jego oferty przedstawionym w piśmie z dnia 30 lipca 2019 r. podniósł, iż odwołujący nie doprecyzował producenta i modelu/wersji ściany wizyjnej (pkt 16 informacji o odrzuceniu oferty odwołujących).

Odwolujący podniósł, że zgodnie z rozdziałem XI ust. 1 s.i.w.z., wszyscy wykonawcy zobowiązani byli „przedstawić ofertę zgodnie z wymogami s.i.w.z., poprzez wypełnienie i podpisanie formularza ofertowego”, którego wzór stanowił załącznik nr 1 do s.i.w.z. Tym samym zamawiający wyraźnie i wprost postanowił, iż zakres żądanych przez zamawiającego szczegółowych informacji odnośnie przedmiotu świadczenia został zakreślony w treści formularza ofertowego, natomiast obowiązkiem wykonawcy jest wypełnienie tego formularza

zgodnie z jego wzorem. Brak jest jednocześnie w dokumentacji postępowania innych postanowień, które regulowałyby merytoryczną treść oferty, w tym szczególności takich, które zobowiązywałyby wykonawców do podania innych cech przedmiotu świadczenia, niż wprost wskazanych we wzorze formularza ofertowego. Z samego wzoru tego formularza nie wynika z kolei, iż wykonawcy byli zobowiązani podać „producenta oraz model / wersję ściany wizyjnej”.

W tym zakresie zamawiający uznawał zatem za wystarczającą ogólną deklarację wykonawcy o zamiarze wykonania zamówienia zgodnie z postanowieniami s.i.w.z., która to deklaracja została zawarta w pkt. 2 i 3 formularza ofertowego, i którą to deklarację odwołujący złożył w treści oferty, oraz deklarację w zakresie zaoferowania konkretnej infrastruktury systemowej obejmującej węzły systemu (SwMI). Oferta odwołującego nie jest zatem we wskazanym zakresie niezgodna z treścią s.i.w.z. Zamawiający nie powołał się zresztą na konkretne postanowienie s.i.w.z., z którym ta niezgodność rzekomo miałaby wystąpić. Zamawiający nie wskazał również jakiegokolwiek podstawy faktycznej do stwierdzenia niezgodności oferowanej ściany wizyjnej z treścią s.i.w.z. Decyzja o odrzuceniu oferty odwołującego jedynie w oparciu o brak informacji niewymaganych we wzorze formularza ofertowego nosi zatem wszelkie znamiona dowolności. Zamawiający naruszył tym samym art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p.

Ad. zarzut nr 17

Odwołujący wskazał, że zamawiający w pkt. 17 informacji o odrzuceniu jego oferty przedstawionym w piśmie z dnia 30 lipca 2019 r. podniósł, iż odwołujący odnośnie urządzenia LDS Chameleon R-915 w treści oferty nie podał informacji o tym, jaką wersję oprogramowania tegoż urządzenia zaoferował.

Odwołujący wskazał, że zgodnie z rozdziałem XI ust. 1 s.i.w.z., wszyscy wykonawcy zobowiązani byli „przedstawić ofertę zgodnie z wymogami s.i.w.z., poprzez wypełnienie i podpisanie formularza ofertowego”, którego wzór stanowił załącznik nr 1 do s.i.w.z.. Tym samym zamawiający wyraźnie i wprost postanowił, iż zakres żądanych przez zamawiającego szczegółowych informacji odnośnie przedmiotu świadczenia został określony w treści formularza ofertowego, natomiast obowiązkiem wykonawcy jest wypełnienie tego formularza zgodnie z jego wzorem. Brak jest jednocześnie w dokumentacji postępowania innych postanowień, które regulowałyby merytoryczną treść oferty, w tym szczególności takich, które zobowiązywałyby wykonawców do podania innych cech przedmiotu świadczenia, niż wprost wskazanych we wzorze formularza ofertowego. Zgodnie ze wzorem formularza ofertowego, stanowiącym załącznik nr 1 do s.i.w.z. wykonawcy zobowiązani byli do podania w treści oferty nazwy producenta oraz oznaczenia „modelu/wersji” oferowanych konsol (pkt 14 ppkt. 3 wzoru formularza ofertowego). Powyższe oznacza, iż wykonawcy byli zobowiązani do podania nazwy producenta oraz modelu ALBO wersji danego urządzenia. Zamawiający świadomie użył znaku graficznego, jakim jest ukośnik (służy oddzieleniu dwóch alternatywnych wyrazów) w celu umożliwienia uczestnikom postępowania wyboru jednego z oznaczeń sprzętu. Zamawiający potwierdził jednoznacznie takie znaczenie ukośnika w niniejszym wymogu formularza ofertowego w swoich pismach procesowych przedłożonych m.in. w sprawach o sygn. KIO 999/19 i KIO 1000/19.

Odwołujący zauważył, że wymóg podania „modelu / wersji” dotyczy jedynie samego urządzenia (konsoli). Brak jest jednocześnie wymogu podania „wersji oprogramowania”. Podanie samego oznaczenia modelu urządzenia lub jego wersji urządzenia czyniło w pełni zadość wymogowi sformułowanemu przez zamawiającego w treści formularza ofertowego. Odwołujący podał oznaczenie modelu konsoli tj. „LDS Chameleon R-915”, tym samym spełnił określony w treści formularza ofertowego wymóg oznaczenia oferowanego sprzętu. Ponadto, zamawiającemu została przedłożona wraz z ofertą deklaracja producenta konsol dyspozytorskiej o spełnieniu wymagań s.i.w.z. (wymieniona w treści oferty jako załącznik nr 5). Oferta odwołującego nie jest zatem we wskazanym zakresie niezgodna z treścią s.i.w.z. Zamawiający nie powołał się zresztą na konkretne postanowienie s.i.w.z., z którym ta niezgodność rzekomo miałaby wystąpić. Zamawiający nie wskazał również jakiegokolwiek podstawy faktycznej do stwierdzenia niezgodności oprogramowania konsol dyspozytorskich z treścią s.i.w.z. Decyzja o odrzuceniu oferty odwołującego jedynie w oparciu o brak informacji niewymaganych we wzorze formularza ofertowego nosi zatem wszelkie znamiona dowolności. Zamawiający naruszył tym samym art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p.

Ad. zarzut nr 18

Odwołujący stwierdził, że zamawiający w uzasadnieniu odrzucenia jego oferty przedstawionym w piśmie z dnia 30 lipca 2019 r. podniósł, iż odwołujący nie doprecyzował producenta i modelu/wersji urządzeń sieciowych wchodzących w skład SwMI (pkt. 18 informacji o odrzuceniu oferty odwołującego).

Odwołujący podniósł, że zgodnie z rozdziałem XI ust. 1 s.i.w.z., wszyscy wykonawcy zobowiązani byli „przedstawić ofertę zgodnie z wymogami s.i.w.z., poprzez wypełnienie i

podpisanie formularza ofertowego", którego wzór stanowił załącznik nr 1 do s.i.w.z. Tym samym zamawiający wyraźnie i wprost postanowił, iż zakres żądanych przez zamawiającego szczegółowych informacji odnośnie przedmiotu świadczenia został zakreślony w treści formularza ofertowego, natomiast obowiązkiem wykonawcy jest wypełnienie tego formularza zgodnie z jego wzorem. Brak jest jednocześnie w dokumentacji postępowania innych postanowień, które regulowałyby merytoryczną treść oferty, w tym szczególności takich, które zobowiązywałyby wykonawców do podania innych cech przedmiotu świadczenia, niż wprost wskazanych we wzorze formularza ofertowego. Z samego wzoru tego formularza nie wynika z kolei, iż wykonawcy byli zobowiązani podać „producenta oraz model / wersję urządzeń sieciowych wchodzących w skład SwMI”. W tym zakresie zamawiający uznawał zatem za wystarczającą ogólną deklarację wykonawcy o zamiarze wykonania zamówienia zgodnie z postanowieniami s.i.w.z., która to deklaracja została zawarta w pkt. 2 i 3 formularza ofertowego, i którą to deklarację odwołujący złożył w treści oferty. Ponadto zamawiającemu została przedłożona wraz z ofertą deklaracja producenta SwMI o spełnieniu wymagań s.i.w.z. (wymieniona w treści oferty jako załącznik nr 5). Oferta odwołującego nie jest zatem we wskazanym zakresie niezgodna z treścią s.i.w.z. Zamawiający nie powołał się zresztą na konkretne postanowienie s.i.w.z., z którym ta niezgodność rzekomo miałaby wystąpić. Zamawiający nie wskazał również jakiegokolwiek podstawy faktycznej do stwierdzenia niezgodności urządzeń sieciowych wchodzących w skład oferowanej infrastruktury SwMI z treścią s.i.w.z. Decyzja o odrzuceniu oferty odwołujących jedynie w oparciu braku informacji niewymaganych we wzorze formularza ofertowego nosi zatem wszelkie znamiona dowolności. Zamawiający naruszył tym samym art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p.

Ad. zarzut nr 19

Z daleko posuniętej ostrożności procesowej odwołujący wskazał, iż wszelkie wątpliwości co do treści oferty mogły być na bieżąco usuwane w toku postępowania poprzez wzywanie wykonawcy do wyjaśnień na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy P.z.p. Zamawiający w uzasadnieniu odrzucenia wielokrotnie wskazuje, że zakres oferty może budzić wątpliwości, że nie może wykluczyć innych niż wymagane parametry, że istnieją inne rozwiązania na rynku itp. Nie przesądził jednak, że zaofferowany sprzęt określonych parametrów nie posiada oraz nie podjął żadnych kroków, aby swoje wątpliwości w tym zakresie rozwiązać. Nie można uznać za prawidłowe odrzucenie oferty oparte nie na ustaleniach lecz na pojawiających się wątpliwościach zamawiającego. Przepisy ustawy P.z.p. przewidywały odpowiednie instrumenty, które służą eliminowaniu wszelkich wątpliwości po stronie zamawiającego, jedną z takich instytucji jest instytucja wyjaśnień oferty uregulowana w art. 87 ust. 1 ustawy P.z.p. Zamawiający w przedmiotowej sytuacji powinien był z niej skorzystać zamiast skorzystać z instytucji odrzucenia oferty.

Ad. zarzut nr 20

Odwołujący podniósł, że zamawiający podejmując w dniu 30 lipca 2019 r. decyzję o odrzuceniu oferty odwołującego i jednocześnie o unieważnieniu postępowania ze względu na brak ofert niepodlegających odrzuceniu naruszył swoim postępowaniem treść art. 92 ust. 1 pkt 3 ustawy P.z.p., z uwagi na realny brak podania uzasadnienia faktycznego swojej decyzji. Odwołujący wskazał, iż zaprezentowane przez zamawiającego uzasadnienie decyzji należy uznać za niespełniające kryteriów opisanych w art. 92 ustawy P.z.p. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem doktryny prawa zamówień publicznych zamawiający powinien podać wszystkie okoliczności faktyczne, w związku z którymi nastąpiło odrzucenie oferty danego wykonawcy. Zamawiający w informacji o odrzuceniu ofert z dnia 30 lipca 2019 r. w uzasadnieniu prawnym powołał art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. jako podstawę odrzucenia oferty w niniejszym postępowaniu. W uzasadnieniu faktycznym zaprezentował natomiast fragment wyroku KIO z dnia 18 lipca 2019 r. (sygn. akt KIO 999/19, KIO 1000/19) odnoszący się bezpośrednio do sytuacji, w której inny wykonawca biorący udział w tymże postępowaniu nie podał modelu lub wersji radiotelefonów noszonych w celu ich jednoznacznej identyfikacji. W niniejszym stanie faktycznym, powołany przez zamawiającego fragment wyroku nie ma racji bytu, bowiem nie odnosi się do sytuacji, w której znaleźli się odwołujący. Jednocześnie odwołujący wskazał, iż przytoczenie twierdzeń zawartych w uzasadnieniu owego wyroku nie może być utożsamiane z uzasadnieniem faktycznym czynności odrzucenia oferty odwołującego.

Odwołujący stwierdził, że znaczna część podstaw odrzucenia opiera się o informacje z „kart katalogowych” bez szczegółowej identyfikacji ich źródła ani załączenia do uzasadnienia. Wykonawca nie ma zatem żadnej możliwości weryfikacji czy zamawiający oparł swoją wiedzę na aktualnych katalogach z pewnego źródła czy dokumentach takiego walurowości nieposiadających. Jest to o tyle istotne, że zamawiający w postępowaniu nie żądał złożenia katalogów lub folderów oferowanego sprzętu wraz z ofertą. Tym samym „wiedza” czy wątpliwości zamawiającego nie wynikają z treści oferty lecz z dokumentów niezwiązanych z ofertą odwołujących. Co więcej, treść uzasadnienia całkowicie pomija - wymaganą w s.i.w.z. deklarację producenta SwMI, stacji bazowych i konsoli (str. 148 i 149 oferty) o spełnieniu przez oferowany sprzęt wszystkich wymagań s.i.w.z. Takie działania leży w całkowitej sprzeczności z formalizmem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz z zasadą pisemności wyrażoną w art. 9 ustawy P.z.p. Nie ulega wątpliwości, że skoro zamawiający żądał na

potwierdzenie spełniania wymagania takiego oświadczenia to oświadczenie to było dla niego wystarczające dla potwierdzenia, że oferowany sprzęt spełnia wszystkie wymagania s.i.w.z.

Odwolujący podniósł, że zamawiający podając przyczyny odrzucenia jego oferty każdorazowo wskazywał rzekome niezgodności oferty z treścią s.i.w.z. nie przedstawiając przy tym konkretnych wymagań bądź postanowień zawartych w s.i.w.z. i jej załącznikach, którym - zdaniem zamawiającego - nie odpowiada treść złożonej przez odwołujących oferty. W uzasadnieniu mamy podniesione rzekome wątpliwości nie precyzując w jakim miejscu oferta, jakiego wymagania s.i.w.z. nie spełnia. W przypadku wystąpienia przesłanki odrzucenia oferty dotyczącej niezgodności oferty z treścią s.i.w.z., aby umożliwić wykonawcy obronę, zamawiający jest zobowiązany wskazać w uzasadnieniu faktycznym swojej decyzji konkretne postanowienia lub wymagania zawarte w s.i.w.z.

Ad. zarzut nr 21

Odwolujący podniósł, że cała powyższa argumentacja w sposób dobitny dowodzi, że odrzucenie ich oferty było całkowicie bezpodstawne. Skoro oferta jest ważna i zgodna z s.i.w.z. odpada przesłanka unieważnienia postępowania na którą powołał się zamawiający. Co więcej, oferta odwołującego mieści się w budżecie zamawiającego.

Sygn. akt: KIO 1558/19

W dniu 9 sierpnia 2019 roku wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia: Sprint Spółka Akcyjna w Olsztynie oraz Hytera Mobilfunk GmbH w Bad Munder, Niemcy (dalej także: odwołujący Sprint) wniósł odwołanie wobec czynności badania i oceny ofert, odrzucenie oferty odwołującego oraz unieważnienia postępowania.

Odwolujący zarzucił zamawiającemu naruszenie:

1) art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p. poprzez odrzucenie jego oferty, pomimo że odpowiada ona treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia;

2) art. 7 ust. 1 i art. 92 ust. 1 ustawy P.z.p. poprzez brak ujęcia w informacji o odrzuceniu oferty odwołującego uzasadnienia faktycznego tej decyzji oraz brak choćby uprawdopodobnienia rzekomych wadliwości oferty odwołującego (w zakresie wskazanym w uzasadnieniu odwołania);

3) art. 93 ust. 1 pkt 1 ustawy P.z.p. poprzez unieważnienie postępowania, pomimo że oferta złożona przez odwołującego nie podlega odrzuceniu.

Wskazując na powyższe zarzuty odwołujący wniósł o:

1) uwzględnienie odwołania;

2) nakazanie zamawiającemu:

a. unieważnienia czynności unieważnienia postępowania;

b. powtórzenia czynności badania i oceny ofert;

c. unieważnienia czynności odrzucenia oferty złożonej przez odwołującego.

Odwolujący podniósł, że jako wykonawca, który złożył ofertę w przedmiotowym postępowaniu ma interes w jego uzyskaniu. Bezzasadne odrzucenie oferty odwołującego prowadzi do sytuacji, w której odwołujący pozbawiony jest szans na uzyskanie zamówienia, skutkiem czego ponoszą lub mogą ponieść szkodę w uzyskaniu zamówienia.

W uzasadnieniu odwołania odwołujący podniósł, że pismem z dnia 30.07.2019 r. zamawiający poinformował odwołującego o odrzuceniu wszystkich ofert złożonych w postępowaniu na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p., a w konsekwencji o unieważnieniu postępowania na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 1 ustawy P.z.p. Na stronach od 5 do 8 ww. pisma, w punktach 1 - 12 zamawiający przedstawił uzasadnienie odrzucenia oferty złożonej przez odwołującego.

Odnosząc się do pkt. 1 uzasadnienia odrzucenia, odwołujący podniósł, że jak wynika z uzasadnienia pisma zamawiającego, przyczyną odrzucenia oferty odwołującego w tym zakresie jest brak podania w treści oferty tj. w pkt 14.5 i 14.6 formularza ofertowego zarówno modelu, jak i wersji oferowanych: terminali biurkowych (pkt 14.5) oraz radiotelefonów przewoźnych (pkt 14.6), co było wymagane przez zamawiającego zgodnie ze wzorem formularza ofertowego. Odnosząc się do treści oferty odwołującego w ww. zakresie zamawiający wskazał: - „SRG3900 to wyłącznie seria, a nie model lub wersja (zgodnie z kartą katalogową „SRG3900 series mobile radio”) L. . . I” „Brak ten zgodnie z wyrokiem KIO 999/19 i 1000/19 świadczy o niejednoznacznej identyfikacji przedmiotu zamówienia i stanowi przesłankę odrzucenia oferty, jako niezgodnej z SIWT”; - „Brak ten uniemożliwia też zamawiającemu potwierdzenie zgodności zaoferowanego rozwiązania z wymaganiami SI WT”.

Odnosząc się do ww. argumentacji zamawiającego odwołujący wskazał, że zamawiający w sposób całkowicie dowolny ustalił, iż podane w pkt 14.5 i 14.6 formularza ofertowego oznaczenie oferowanych urządzeń jako: - Pkt 14.5) formularza: „Terminale biurkowe: Sepura SRG3900” - Pkt 14.6) formularza: „Radiotelefony Przewoźne: Sepura SRG3900” nie stanowi wypełnienia wymogu s.i.w.z. podania w ofercie producenta, a także modelu lub wersji urządzenia. Odwołujący potwierdza, że oznaczenie: „SRG3900” to prawidłowe określenie modelu produkowanych przez firmę Sepura terminali biurkowych oraz radiotelefonów (terminali) przewoźnych. Odwołujący wskazał, że użyte przez niego w ofercie oznaczenie urządzeń jest zgodne z nomenklaturą i wiedzą zamawiającego w zakresie oznaczeń dostępnych na rynku urządzeń. W treści załącznika nr 9 do Opisu Przedmiotu Zamówienia (załącznik nr 2 do s.i.w.z. zamawiający wymienił listę modeli terminali zamawiającego. Wśród nich wymieniony jest model oznaczony jako: „Sepura SRG3900”. W tych okolicznościach dziwi stanowisko zamawiającego, który obecnie twierdzi, że tożsame oznaczenie urządzenia w ofercie tj. „Sepura SRG3900” nie jest prawidłową nazwą modelu urządzenia firmy Sepura. Istotnie w treści powszechnie dostępnej karty katalogowej modelu SRG3900 w wersji angielskiej pojawia się określenie „SRG3900 SERIES MOBILE RADIO”. Sama ta okoliczność nie oznacza jednak, że oznaczenie „SRG3900” nie jest nazwą modelu. Oznaczenie „SRG3900” mogłoby być uznane za serię tj. serię modeli, a nie model wyłącznie wtedy, gdyby nazwa ta obejmowała w sobie różne modele. Tylko w takim przypadku moglibyśmy mówić o serii. Tymczasem „SRG3900” to wyłącznie jeden model, a nie seria modeli. Jest to sytuacja całkowicie odmienna od przypadku oferty Konsorcjum Motorola, gdzie w formularzu oferty podano oznaczenie (radiotelefon przenośny) „Model MTP seria 3000”, stanowiące wskazanie sześciu różnych modeli z serii MTP 3000 (wadliwość ta potwierdzona została w orzeczeniu Izby KIO 999/19 i 1000/19 dotyczącym przedmiotowego postępowania, w którym Izba nakazała odrzucenie oferty Konsorcjum Motorola). Odwołujący dodał, że ewentualne oznaczenie przez odwołującego oferowanego modelu jako: „Seria SRG3900”, tak jak wynika to z przywołanej przez zamawiającego karty katalogowej, byłoby tym samym oznaczeniem, co zawarte w ofercie oznaczenie „SRG3900”.

Odwołujący stwierdził, że oba oznaczenia dotyczą dokładnie tego samego modelu i identyfikują ten sam model. Odwołujący podniósł, iż użyte w ofercie oznaczenie modelu jako „SRG3900” pojawia się w wielu innych dokumentach dotyczących tego terminala, w tym wydanych przez producenta kartach katalogowych w języku polskim. W powyższych okolicznościach oczywistym jest, że w podanym w ofercie oznaczeniu modelu nie ma żadnego braku, a tym samym stwierdzenie zamawiającego, że brak ten uniemożliwia zamawiającemu potwierdzenie zgodności zaoferowanego rozwiązania z wymaganiami OPZ jest oczywiście bezzasadne. W odniesieniu do argumentacji zamawiającego należy też jednoznacznie stwierdzić, że zarówno w świetle treści s.i.w.z., jak również uwzględniając powszechną wiedzę, podanie w formularzu ofertowym producenta oraz modelu/wersji nie mogło służyć potwierdzeniu zgodności zaoferowanego rozwiązania z wymaganiami s.i.w.z.

Odnosząc się do pkt 2 uzasadnienia odrzucenia odwołujący wskazał, że jako uzasadnienie odrzucenia oferty odwołującego w przedmiotowym zakresie zamawiający przedstawił następujące stanowisko: - „Jako radiotelefony przewoźne i biurkowe zaoferowano takie samo urządzenie — SRG3900, choć zgodnie z OPZ są to różne urządzenia (rozdz. 48, 49 i 51 OPZ)”; - „Wersja/model biurkowa w sposób oczywisty i dokładnie opisany w OPZ różni się od wersji/modelu przewoźnego. Świadczy to o tym, że wykonawca nie doprecyzował modelu lub wersji urządzenia, przez co zamawiający nie jest w stanie zweryfikować, czy zaoferowane terminale biurkowe i radiotelefony przewoźne spełniają wymagania OPZ”; - „Brak ten uniemożliwia też Zamawiającemu potwierdzenie zgodności zaoferowanego rozwiązania z wymaganiami OPZ”.

Odnosząc się do ww. argumentacji odwołujący stwierdził, że zamawiający w sposób całkowicie dowolny ustalił, że użyta dla radiotelefonów przewoźnych oraz terminali biurkowych nazwa oferowanego modelu tj. SRG3900 jest niewłaściwa. Całość uzasadnienia decyzji zamawiającego sprowadza się jedynie do lakonicznego stwierdzenia, że przecież według OPZ terminal przewoźny różni się od biurkowego, a zatem nie sposób przyjąć, że producent stosuje tę samą nazwę dla obu typów urządzeń. Wymaga podkreślenia, że nie wynika z uzasadnienia odrzucenia oferty odwołującego, na jakiej podstawie i w oparciu o jakie dokumenty/informacje dotyczące ww. produktu zamawiający tak uznał. W tych okolicznościach w pełni zasadne jest w pierwszej kolejności sformułowanie zarzutu naruszenia przez zamawiającego art. 7 ust. 1 i

art. 92 ust. 1 ustawy P.z.p. poprzez brak przedstawienia uzasadnienia faktycznego odrzucenia oferty, a w konsekwencji brak choćby uprawdopodobnienia wadliwości oferty odwołującego.

W ocenie odwołującego, nie ulega wątpliwości, że z treści art. 92 ust. 1 w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy P.z.p. wynika obowiązek zamawiającego przedstawienia argumentacji, a nie domniemań dotyczących wadliwości złożonej oferty, w tym choćby uprawdopodobnienie stwierdzonej wadliwości. Odwołujący potwierdził, że użyte w ofercie oznaczenie oferowanych urządzeń tj. - Pkt 14.5) formularza: „Terminale biurkowe: Sepura SRG3900” - Pkt 14.6) formularza: „Radiotelefony Przewoźne: Sepura SRG3900” jest prawidłowe i zgodne z nomenklaturą stosowaną przez producenta tj. firmę SEPURA. Jako terminal biurkowy oraz terminal przewoźny odwołujący zaoferował ten sam model urządzenia, co oczywiście nie oznacza, że ukompletowanie modelu nie różni się od siebie. W obu przypadkach są to te same urządzenia. Nie ma rozróżnienia na model samochodowy i model biurkowy. Inny jest jedynie sposób montażu i akcesoria służące do montażu. Właściwe jest rozróżnienie "radiotelefonu SRG3900 w ukompletowaniu do montażu w pojeździe" lub odpowiednio "do montażu biurkowego". Bezasadny jest zarzut zamawiającego, że odwołujący nie doprecyzował modelu lub wersji urządzenia. Jak wskazano powyżej, w pkt 14.5) oferty, wyraźnie zaznaczono, że oferowany jest model SRG3900 jako terminal biurkowy, a w pkt 14.6) oferty wskazano, że oferowany jest model SRG3900 jako terminal (radiotelefon) przewoźny. Odwołujący podkreślił, że żadne inne określenie oferowanych modeli nie byłoby możliwe. Podobnie jak w odniesieniu do pkt 1 uzasadnienia odrzucenia oferty odwołującego również w tym przypadku z treści decyzji zamawiającego w żaden sposób nie wynika, na czym opiera on twierdzenie, że w oparciu o podane w ofercie oznaczenie oferowanych modeli zamawiający nie jest w stanie zweryfikować, czy spełniają one wymagania OPZ.

Odnosząc się do pkt. 3 — 7 oraz pkt 12 uzasadnienia odrzucenia, odwołujący podniósł, iż - jak wynika z uzasadnienia odrzucenia oferty odwołującego - zamawiający stwierdził w tej ofercie następujące wadliwości i w następujący sposób je uzasadnia: - Pkt 3: „Seria SRG3900 jest oferowana w czterech różnych wersjach obsługiwanych zakresów częstotliwości, z których trzy nie spełniają wymagań 48.1.2, 48.1.3, 49.1.2, 51.1.1 OPZ — oferta nie zawiera informacji o tym, jaką wersję zaoferował wykonawca, co nie pozwala na potwierdzenie zgodności zaoferowanego rozwiązania z wymaganiami OPZ”; - Pkt 4: „Seria SRG3900 jest oferowana w wielu różnych wersjach panelów sterowania (np. SOOI, SCC2, SCC3, HBC2, HBC3 — karta katalogowa) — Zamawiający nie wie, którą wersję zaoferowano, a jest to informacja istotna ze względów funkcjonalnych. Tym bardziej, że niektóre starsze wersje w sposób ewidentny nie spełniają OPZ np. z uwagi na monochromatyczny, a nie kolorowy wyświetlacz”; - Pkt 5: „Oferta nie precyzuje, czy oferowany sprzęt z serii SRG3900 posiada wymagane w OPZ funkcjonalności TMO/DMO Gateway. Zgodnie z kartą katalogową serii produktów SRG3900 jest to opcjonalna wersja urządzenia”; „TMO/DMO Gateway został zademonstrowany w czasie testów, ale zgodnie z wyrokiem KIO nie jest dopuszczalne konkretyzowanie oferty w czasie testów”; „Dodatkowym potwierdzeniem jest to, że zakup tej wersji wiąże się z odrębną licencją”; pkt 6: „Oferta nie precyzuje, czy oferowany sprzęt z serii SRG3900 posiada wymagane w OPZ funkcjonalności: GPS, DMO Repeater, szyfrowanie AIE, E2EE. Zgodnie z kartą katalogową serii produktów SRG3900 są to wersje opcjonalne”; „Dodatkowym potwierdzeniem jest to, że zakup w wersji DMO Repeater wiąże się z odrębną dodatkowo płatną licencją oprogramowania”; „Oferta nie precyzuje jaki sprzęt ma być dostarczony, co nie pozwala na potwierdzenie zgodności zaoferowanego rozwiązania z wymaganiami OPZ”; - Pkt 7: „Oznaczenie radiotelefonu noszonego jako „Sepura SC20 Series wersja SC2020” nie jest wystarczająco precyzyjne, ponieważ zgodnie z wyrokiem KIO oznaczenie to miało służyć jednoznacznej identyfikacji przedmiotu zamówienia, a w ofercie nie doprecyzowano jaka wersja została zaoferowana”; „Sepura SC20 Series wersja SC2020” obsługuje różne klasy mocy nadajnika (klasy 3, 3L, 4) w zależności od rodzaju użytej baterii; Sepura SC20 Series wersja SC2020” są oferowane w różnych klasach IP (1P65, 1P66, 1P67, 1P68)”; Sepura SC20 Series wersja SC2020” są oferowane w opcjach z GPS, szyfrowaniem AIE, E2EE oraz bez tych opcji”; Sepura SC20 Series wersja SC2020” są oferowane w opcjach z DMO Repeater, TMO/DMO Gateway. Zakup w takiej wersji wiąże się z odrębną, dodatkowo płatną licencją oprogramowania, co wynika dopiero z wyjaśnień rażąco niskiej ceny firmy SPRINT”; - Pkt 12: „Zgodnie z informacją z karty katalogowej dot. zaoferowanych stacji bazowych występują one w wersjach dla różnych pasm (częstotliwości) pracy. Uniemożliwia to zamawiającemu jednoznaczną identyfikację zaoferowanych urządzeń na podstawie złożonej oferty, co za tym idzie nie jest możliwe potwierdzenie zgodności oferty z OPZ”.

Odnosząc się do ww. argumentacji, odwołujący zwrócił uwagę, że wszystkie ww. „wadliwości” zamawiający uzasadnia rzekomą potrzebą wykonania orzeczenia Izby w sprawie KIO 999/19 i 1000/19. Stanowisko to jest nieuzasadnione i opiera się na wybiórczej interpretacji ww. orzeczenia, w którym Izba, wbrew stanowisku zamawiającego, nakazała odrzucenie oferty Konsorcjum Motorola z powodu braku podania w ofercie modelu lub wersji oferowanego przez tego wykonawcę radiotelefonu noszonego (pkt 1 sentencji wyroku) oraz na wybiórczej, dowolnej interpretacji treści s.i.w.z. Obecnie zamawiający próbuje wywołać wrażenie, że tożsama jak w ofercie Konsorcjum Motorola wadliwość w postaci braku wskazania modelu/wersji urządzenia ma miejsce w ofercie odwołującego. Odwołujący zaznaczył, że jak wskazała Izba w ww. orzeczeniu, zawarte w ofercie Konsorcjum Motorola oznaczenie MTP seria 3000 obejmuje 6 różnych modeli MTP, które mają własne oznaczenia tj. MTP 3100, MTP 3150, MTP 3200, MTP 3250; MTP 3500, MTP 3550. Izba wskazała

również, że część z tych modeli (MTP 3500) bezspornie nie spełnia wymagań s.i.w.z., a dodatkowo modele MTP 3550 i 3250 dostępne są w Europie i mogły zostać zaoferowane, gdy tymczasem wymogiem s.i.w.z. było wskazanie konkretnego modelu. Uzasadniając konieczność odrzucenia oferty Konsorcjum Motorola z powodu ww. wadliwości Izba słusznie podniosła, iż oznaczenie w formularzu ofertowym modelu lub wersji radiotelefonu było niezbędne do identyfikacji oferowanego urządzenia, i w konsekwencji — do przeprowadzenia testów Systemu przy użyciu modeli radiotelefonów wskazanych w ofercie. Odwołujący zauważył, iż każda z opisanych w pkt 3-7 uzasadnienia odrzucenia oferty odwołującego „wadliwości” opiera się na tym samym założeniu, iż podana w ofercie nazwa modelu lub wersji urządzenia winna była w sposób jednoznaczny identyfikować jego konfigurację i parametry oraz potwierdzić zgodność z wymaganiami OPZ. Zdaniem zamawiającego, jeżeli dany model posiada kilka możliwych opcji konfiguracyjnych (np. różne wersje paneli sterowania), to obowiązkiem wykonawcy było takie doprecyzowanie nazwy modelu, aby wskutek weryfikacji samej nazwy modelu/wersji można było ustalić, że wszystkie wymagane parametry są oferowane. Odwołujący stwierdził, że powyższa interpretacja wymagań s.i.w.z. nie tylko nie wynika z treści orzeczenia KIO 999/19 i 1000/19, ale również nie ma żadnego oparcia w treści s.i.w.z. Z orzeczenia Izby nie wynika, że podana w ofercie nazwa modelu lub wersji miała służyć jednoznacznej identyfikacji wszystkich, szczegółowych parametrów urządzenia wymaganych treścią s.i.w.z. Czym innym jest jednoznaczna identyfikacja oferty tj. przedmiotu świadczenia, a czym innym potwierdzenie spełnienia szczegółowych parametrów wskazanych w OPZ.

Odwołujący podniósł, że powszechną wiedzą jest, że dane modele urządzeń, tak jak np. dane modele samochodów, przeważnie występują w różnych, dostępnych opcjach konfiguracyjnych. Podanie modelu urządzenia nie służy zatem jednoznacznemu określeniu szczegółowej jego konfiguracji, ale określeniu bazowego produktu, co następnie pozwala na ustalenie jakie dla tego modelu dostępne są opcje konfiguracyjne, w tym czy dla tego modelu występuje opcja konfiguracyjna spełniająca wymagania s.i.w.z. Rację należy zatem przyznać zamawiającemu, który podnosił w toku sprawy KIO 999/19 i 1000/19, iż „Żądanie wskazania w ofercie producenta, oraz modelu lub wersji miało na celu uzyskanie informacji odnośnie bazowej platformy sprzętowo-programowej” (str. 25 wyroku Izby). Odwołujący wskazał, że stosownie do treści s.i.w.z., jej wymogiem było podanie w ofercie modelu lub wersji urządzenia. W każdym z kwestionowanych przez zamawiającego przypadków odwołujący podał w ofercie nazwę modelu lub wersję urządzenia. Brak jest jakichkolwiek podstaw do zakwestionowania, że podane w ofercie nazwy nie są prawidłowymi nazwami modeli/wersji. Czym innym jest nazwa modelu urządzenia, a czym innym jego szczegółowa konfiguracja. Stosownie do treści s.i.w.z., zamawiający nie wymagał podania w ofercie konfiguracji/parametrów oferowanego urządzenia, choćby poprzez wypełnienie dokumentu „specyfikacja techniczna”. W treści oferty wykonawcy mieli podać modele lub wersje oferowanych urządzeń oraz złożyć ogólne oświadczenie, że zamówienie będzie wykonane zgodnie ze wszystkimi wymaganiami zamawiającego określonymi w s.i.w.z. (pkt 2 formularza ofertowego). Jak zatem widać, stosownie do warunków przetargu ocena czy oferowany model urządzenia spełnia szczegółowe wymagania techniczne odbywała się w oparciu o ogólne oświadczenie odwołującego zawarte w formularzu ofertowym oraz prezentację rozwiązania (przy czym kluczowym warunkiem prawidłowości testów było to, aby modele użytych radiotelefonów były zgodne z podanymi w ofercie). Dopiero ewentualne ustalenie, że dla modelu urządzenia podanego w ofercie nie występuje, nie jest dostępna opcja konfiguracyjna spełniająca wymagania s.i.w.z., mogło stanowić podstawę odrzucenia oferty. Uwzględniając powyższe, odwołujący potwierdził, że nazwy modeli/wersji urządzeń podane zostały w sposób prawidłowy, a przeciwnego twierdzenia zamawiający nawet nie uprawdopodobnił. Równocześnie, jak wykazano powyżej, twierdzenie zamawiającego, że wadliwość oferty odwołującego polega na braku sprecyzowania w nazwie modeli/wersji oferowanych rozwiązań wszystkich szczegółowych parametrów/funkcjonalności jest oczywiście bezzasadne. Z ostrożności odwołujący potwierdził, że: - w odniesieniu do pkt 3 odrzucenia oferty odwołującego: model SRG3900 zaoferowany został w opcji spełniającej wszystkie wymagania zamawiającego, w tym z pkt 48.1.2, 48.1.3, 49.1.2, 51.1.1 OPZ; - w odniesieniu do pkt 4 odrzucenia oferty odwołującego: model SRG3 900 zaoferowany został w opcji spełniającej wszystkie wymagania zamawiającego, w tym dotyczące panelu sterowania; - w odniesieniu do pkt 5 odrzucenia oferty odwołującego: model SRG3900 zaoferowany został w opcji spełniającej wszystkie wymagania zamawiającego, w tym z funkcjonalnością TMO/DMO Gateway oraz wymaganymi licencjami; - w odniesieniu do pkt 6 odrzucenia oferty odwołującego: model SRG3900 zaoferowany został w opcji spełniającej wszystkie wymagania zamawiającego, w tym: GPS, DMO Repeater, szyfrowanie AIE, E2EE oraz uwzględniającej wszystkie wymagane licencje; - w odniesieniu do pkt 7 odrzucenia oferty odwołującego: model terminala noszonego „SC20 Series wersja SC2020” zaoferowany został w opcji spełniającej wszystkie wymagania zamawiającego, w tym wymagania dotyczące: o mocy nadajnika; o klasy IP; o posiadania GPS, szyfrowania AIE, E2EE; o realizacji usługi dla TMO/DMO Gateway oraz DMO Repeater zgodnie z wymaganiami pkt 15 i 16 OPZ (dotyczy wymagań dla terminala noszonego); - w odniesieniu do pkt 12 odrzucenia oferty odwołującego modele stacji bazowych zaoferowane zostały w paśmie (częstotliwości) spełniającej wymagania s.i.w.z. 4.

Odnosząc się do pkt. 8 uzasadnienia odrzucenia, odwołujący podniósł, że - jak wynika z treści uzasadnienia odrzucenia oferty odwołującego - zamawiający oparł tę czynność na następującym stwierdzeniu: - „Zawarty w pkt 14.3 oferty wpis dotyczący konsoli „Hytera MVND

1.1 version Hytera-ATOS Accesnet-T IP@PVII (wersja 11) w sposób jednoznaczny nie precyzuje urządzenia, które zostanie dostarczone”.

Odnosząc się do powyższego, odwołujący podniósł, iż w pkt 14.3 formularza ofertowego należało podać wyłącznie producenta modelu lub wersję konsoli, a nie precyzować wszystkich szczegółowych jej parametrów w celu wykazania, że odpowiada ona wszystkim wymaganiom s.i.w.z. Wymaganie s.i.w.z. zostało przez odwołującego spełnione. Odwołujący stwierdził, że wystarczające było podanie modelu/wersji urządzenia, a nie wymienianie specyfikacji technicznej urządzenia. Odwołujący podniósł, iż z uzasadnienia decyzji zamawiającego w żaden sposób nie wynika, na jakiej podstawie twierdzi on, że podane w ofercie oznaczenie nie precyzuje urządzenia, które zostanie dostarczone, tj. nie stanowi oznaczenia modelu/wersji. Taki sposób uzasadnienia odrzucenia oferty świadczy o naruszeniu przez zamawiającego art. 92 ust. 1 pkt 1 ustawy P.z.p.

Odnosząc się do pkt 9 — 11 uzasadnienia odrzucenia, odwołujący podniósł, iż - jak wynika z treści uzasadnienia odrzucenia oferty odwołującego, zamawiający oparł tę czynność na następującym stwierdzeniu: - Pkt 9: Wykonawca nie wykazał, że oferowana infrastruktura systemowa spełnia wymagania OPZ, ponieważ nie zawarł w ofercie żadnej informacji o Infrastrukturze systemowej poza SwMl”; - Pkt 10: „Nawet w przypadku ograniczenia się do samego SwMl, oferta nie zawiera informacji o producencie i modelu/wersji ściany wizyjnej”; - Pkt 1 1: „Również w przypadku urządzeń sieciowych wchodzących w skład SwMl, producent oraz model/wersja nie zostały wskazane w ofercie. Uniemożliwia to zamawiającemu jednoznaczną identyfikację zaofertowanych urządzeń na podstawie złożonej oferty, co za tym idzie nie jest możliwe potwierdzenie zgodności oferty z OPZ”.

Odnosząc się do powyższego, odwołujący stwierdził, iż odrzucenie jego oferty oparte jest na błędnej interpretacji s.i.w.z. Wbrew twierdzeniom zamawiającego obowiązkiem odwołującego było podanie w ofercie (pkt 14.1 formularza) producenta i wersji SwMl, a nie całej infrastruktury systemowej. Analogicznie wymóg zamawiającego zrozumieli pozostali wykonawcy. Skoro wymóg zamawiającego w tym zakresie został spełniony, to w tych okolicznościach brak jest podstaw do odrzucenia oferty złożonej przez odwołującego. Jak wynika z literalnego brzmienia pkt 14.1) formularza ofertowego zamawiający w sposób wyraźny wskazał na konieczność podania producenta i wersji SwMl. Z tym wymaganiem korespondował wymóg z rozdziału V11.2.1 s.i.w.z. dotyczący załączenia do oferty oświadczenia producenta SwMl. Równocześnie odwołujący zaprzeczył, że ściana wizyjna oraz urządzenia sieciowe są elementem SwMl. Ustalenie, że oferta odwołującego została bezzasadnie odrzucona w konsekwencji czyni zasadnym zarzut naruszenia art. 93 ust. 1 pkt 1 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne unieważnienie postępowania.

W odpowiedzi na odwołania z dnia 22 sierpnia 2019 roku zamawiający wniósł o oddalenie obydwu odwołań.

Zamawiający wskazał, że w związku z wydaniem przez Krajową Izbę Odwoławczą wyroku z dnia 18 lipca 2019 r. w sprawach sygn. akt KIO 999/19 i KIO 1000/19, zamawiający dokonał ponownego badania i oceny ofert. Czynność ta została dokonana stosownie do ustaleń KIO zawartych w uzasadnieniu wyroku. Zamawiający podkreślił, że jego rolą jest równe traktowanie wszystkich wykonawców, co należy rozumieć m.in. jako stosowanie jednolitej wykładni postanowień s.i.w.z.

Zamawiający wskazał, że w przedmiotowym wyroku wskazano: „należy stwierdzić, że podanie modelu lub wersji miało służyć jednoznacznej identyfikacji przedmiotu zamówienia w zakresie radiotelefonów noszonych, co następnie było niezbędne do przeprowadzenia ich testów. (...) Oznacza to, że oznaczenie w formularzu ofertowym modelu lub wersji radiotelefonu było niezbędne do identyfikacji oferowanego urządzenia, i w konsekwencji — do przeprowadzenia testów tego konkretnego modelu lub wersji, która została wpisana do formularza ofertowego. W świetle ww. ustaleń, należy ocenić czy wszyscy Wykonawcy spełniają przedmiotowy wymóg dotyczący jednoznacznej identyfikacji oferowanych urządzeń, bowiem obowiązek podania producenta, modelu lub wersji dotyczył wszystkich oferowanych produktów. Ponadto, należy także przytoczyć twierdzenie zawarte w uzasadnieniu przedmiotowego wyroku „określenie radiotelefonu noszonego (a także innych urządzeń) stanowi merytoryczną treść oferty w zakresie oferowanego przedmiotu zamówienia”. Tym samym, brak jednoznacznej identyfikacji urządzeń stanowi o braku potwierdzenia, iż oferowane urządzenia spełniają merytoryczne wymagania określone przez Zamawiającego.

Zamawiający stwierdził, że odwołujący powołują się na rzekomą różnicę w stosunku do ocenionej przez Krajową Izbę Odwoławczą oferty Konsorcjum Motorola, wskazując na zamieszczenie w swoich ofertach modeli urządzeń w punktach określonych przez zamawiającego. Zwrócił uwagę, iż w ofercie Konsorcjum Motorola, w zakresie radiotelefonów noszonych, również został podany producent, model i wersja. Krajowa Izba Odwoławcza w sprawie 999/19 i 1000/19 dokonała jednak oceny tych informacji, uznając, że są one niewystarczające, aby zamawiający mógł jednoznacznie stwierdzić, jakie urządzenie zostało zaofertowane. Wynika z tego, że w celu wypełnienia wymogu zamawiającego nie jest

wystarczające wpisanie dowolnej informacji do formularza ofertowego w zakresie modelu/wersji oferowanego urządzenia. Ta informacja musi być na tyle precyzyjna, żeby zamawiający mógł jednoznacznie stwierdzić, co zostało zaoferowane. Odwołujący nie sprostali tym wymaganiom.

Odnosząc się do zarzutów zawartych w odwołaniach, zamawiający stwierdził, co następuje:

I. Odwołanie Konsorcjum Indra

Ad. pkt I odwołania w zakresie naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2

Zarzut ten jest bezzasadny. Wbrew własnemu zapewnieniu wykonawca, oznaczając ofertę terminali biurowych i przewoźnych jako „Sepura SRG3900”, nie oznaczył wystarczająco i jednoznacznie oferowanego urządzenia. Oznaczenie SRG3900, zgodnie z tytułem karty katalogowej dostępnej na stronie producenta, oznacza SERIĘ urządzeń obejmującą zarówno różne wersje modułu SRG3900 oraz inne urządzenia umożliwiające wiele różnych konfiguracji. W ramach serii SRG3900 oferowane jest np. aż 7 różnych rozwiązań panelu sterującego. Oferta wskazująca jedynie na moduł SRG3900 (a więc jedynie na element będący częścią radiową, bez wyświetlacza lub klawiatury), nie stanowi oferty na terminal w rozumieniu wymagań OPZ. Urządzenie SRG3900 nie spełnia wymogów s.i.w.z. (OPZ) choćby w zakresie wyświetlacza i klawiatury (przykładowe wymagania OPZ: 48.1.7, 48.1.9, 48.5.1.5, 49.1.2, 51.1, 51.2), albowiem ich nie posiada. Z karty katalogowej i opisu technicznego wynika jednoznacznie, że oznaczenie SRG3900 odnosi się do jedynie modułu radiowego, mogącego stanowić część terminala biurowego lub przewoźnego, ale pozbawionego choćby klawiatury i wyświetlacza. Znajduje to potwierdzenie w oficjalnie dostępnej karcie katalogowej. Zapewne z tego powodu grupa elementów z funkcjami wyświetlacza i klawiatury jest oferowana jako odrębne urządzenia, a nawet samo oprogramowanie, współpracujące z różnymi produktami firmy Sepura, a nie wyłącznie SRG3900 (np. karta katalogowa urządzeń SCC3 lub HBC3 wskazuje na ich kompatybilność z modułami radiowymi SRG3900 i SCG22). Karta katalogowa modułu SRG3900 wymienia 5 różnych urządzeń różniących się parametrami i konstrukcją (SCC1, SCC2, SCC3, HBC2 i HBC3) oraz konsolę wirtualną (realizowaną jako oprogramowanie komputerowe). Ponadto na stronie internetowej producenta jest informacja o oferowaniu również urządzenia IP67-SCC3. Należy przy tym wskazać, że wśród tych potencjalnie możliwych rozwiązań nie wszystkie spełniają wymagania OPZ. Zamawiający z samego formularza ofertowego wskazującego wyłącznie na moduł radiowy SRG3900 bez informacji o koniecznym urządzeniu dopełniającym ten moduł do funkcjonalności pełnego terminala wyspecyfikowanego w s.i.w.z. nie wie, jakie rozwiązanie otrzyma. Nie wie w szczególności, czy będzie to rozwiązanie programowe, czy sprzętowe, a jeśli sprzętowe, to w którym możliwym wariantcie? Należy zaznaczyć, że system oznaczenia przyjęty w tym zakresie przez firmę Sepura jest odmienny od systemów oznaczeń przykładowych innych producentów (np. Hytera i Motorola), u których oznaczenie modelu jednoznacznie pozwala określić cechy elementów funkcjonalnych terminala / radiotelefonu. Skoro jednak producent Sepura stosuje taki system oznaczeń, to oferta w zakresie terminala mobilnego i bazowego podana w formularzu ofertowym powinna być dopasowana do struktury ofertowej producenta w taki sposób, aby wyszczególniała wszystkie konieczne urządzenia, które dopiero łącznie tworzą terminal opisany w s.i.w.z. (OPZ).

Zamawiający stwierdził, że zarzut z ostatniego akapitu dot. braku wątpliwości co do „serii” w ofercie Motoroli jest chybiony, ponieważ pierwotnie zamawiający dopuścił oferty wszystkich wykonawców (w tym odwołującego). Dopiero postępowania KIO 999/2019 i 1000/2019 prowadzone z inicjatywą samego odwołującego, który wskazywał na błędne w tym zakresie działanie zamawiającego wymusiło na zamawiającym zmianę sposobu oceny wszystkich ofert, na co zamawiający wskazywał już w czasie rozpraw.

Ad. Pkt 2 odwołania w zakresie naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p.

Zamawiający uznał ten zarzut ten jest bezpodstawny. Urządzenie SRG3900 nie jest terminalem w rozumieniu s.i.w.z. (OPZ). Bez skonkretyzowania choćby urządzenia współpracującego, zawierającego klawiaturę i wyświetlacz, nie spełnia ono wymagań określonych w s.i.w.z. (OPZ) dla terminala biurowego. W tym stanie zamawiający wie jedynie, że zarówno w rozwiązaniu biurowym jak i przewoźnym wykonawca zaoferował taki sam moduł radiowy, ale nie wie choćby, jaki zaoferowano panel użytkownika.

Ad. Pkt 3 odwołania w zakresie naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p.

Zamawiający uznał ten zarzut za bezpodstawny. Urządzenie SRG3900 (niezależnie od argumentacji wskazującej, że nie jest to terminal w rozumieniu s.i.w.z. (OPZ)) jest oferowane w czterech różnych zakresach częstotliwości: 344-400 MHz, 380-430 MHz, 407-473 MHz, 806-870 MHz. Spośród tych zakresów tylko jeden (380-430 MHz) pokrywa się z wymaganiem

48.1.2 i 48.1.3. s.i.w.z. (OPZ). Oferta nie wskazuje jednak, że wykonawca zamierza dostarczyć właśnie taką wersję urządzenia SRG3900, a nie np. po dwa moduły SRG3900 na części wymaganego pasma radiowego. W systemie oznaczeń konkretnych wariantów urządzenia SRG3900 Wykonawca rozróżnia te wersje, ponieważ nie jest tak, że każde urządzenie SRG3900 obsługuje wszystkie wskazane zakresy częstotliwości, ale tylko jeden z nich.

W ocenie zamawiającego oczywiste jest, że w oparciu o ofertę zamawiający powinien wiedzieć, jaki sprzęt otrzyma. Skoro pod jednym oznaczeniem Sepura SRG3900 mogą być dostarczone cztery różne urządzenia, to wykonawca w ofercie powinien uwzględnić tę okoliczność i doprecyzować zapisy w ofercie w taki sposób, aby nie było żadnych wątpliwości co faktycznie jest oferowane.

Ad. Pkt 4 odwołania w zakresie naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p.

W ocenie zamawiającego zarzut ten jest bezpodstawny. Argumentacja co do paneli sterujących została wyczerpująco przedstawiona w odniesieniu do zarzutu nr I. Są to odrębne wobec SRG3900 urządzenia bądź rozwiązania, dostępne w aż 7 wariantach (informacja ze strony internetowej), różniące się zarówno zasadniczymi rozwiązaniami konstrukcyjnymi jak i platformą, w jakiej są oferowane (sprzęt bądź oprogramowanie).

W karcie katalogowej SRG3900 (część „Product Options”) jest informacja, że urządzenie to wspiera panele SCC i HBC (Extensive console suport: SCC7, HBC7”). Panele nie są więc jego częścią, a jedynie urządzeniami z którymi SRG3900 może współpracować. Są one jednak niezbędne, aby urządzenie SRG3900 mogło być wykorzystywane jako radiotelefon.

Zamawiający stwierdził, że na podstawie oferty nie wie, czy wykonawca zamierzał dostarczyć jedno z powyższych siedmiu rozwiązań paneli, czy też jeszcze inne, gdyż np. w karcie katalogowej SRG3900 w części „User interface” jest informacja, że moduł SRG3900 może współpracować także z panelami monochromatycznymi, które są nie zgodne z wymaganiem 48. I. 7.

Ad Pkt 5 odwołania w zakresie naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p.

W ocenie zamawiającego, zarzut ten jest bezpodstawny. Podtrzymując argumentację, że wskazanie w ofercie urządzenia SRG3900 nie jest wystarczające dla uznania, że zaoferowany został cały terminal, należy wskazać, że oferta odwołującego nie precyzuje, czy zamierza on dostarczyć urządzenie SRG3900 posiadające zdolność realizacji funkcji TMO/DMO Gateway czy też nie. W karcie katalogowej urządzenia SRG3900 funkcja ta jest wymieniona jako opcja („Product Options”), co oznacza, że jako SRG3900 mogą być dostarczane urządzenia oferujące tę funkcję, jak i jej pozbawione. Z punktu widzenia użytkownika są to różne urządzenia.

Zamawiający stwierdził, że wykonawca powinien jednoznacznie wskazać w ofercie oferowany produkt. Użyte w formularzu ofertowym wymaganie podania „modelu / wersji” nie stoi w sprzeczności z tym wymaganiem i nie uniemożliwiało wykonawcom złożenie prawidłowych ofert. Jeśli wykonawca oferował model urządzenia, które z powodu systemu oznaczeń producenta jest oferowane w różnych wersjach (w szczególności jeśli niektóre z tych wersji nie spełniają wymagań SIWZ (OPZ)) powinien był doprecyzować oferowaną wersję w ramach modelu w taki sposób, aby zamawiający nie miał wątpliwości, że otrzyma urządzenie spełniające wymagania s.i.w.z. (OPZ). Powyższe jest niezależne od stanowiska zamawiającego, że SRG3900 to seria urządzeń a nie „model”, czy tym bardziej „wersja”, co przedstawiono już w odniesieniu do zarzutu 1, tiret pierwsze.

Zamawiający podkreślił, że opcje TMO/DMO Gateway oraz DMO-REPEATER są wycenione odrębnie od wyceny samych terminali przenośnych, co wynika z wyjaśnień firmy SPRINT (ten sam asortyment co INDRA) w zakresie rażąco niskiej ceny.

Ad pkt 6 odwołania w zakresie naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p.

Zamawiający wskazał, że argumentacja podana wobec Pkt 5 odwołania jest tożsama co pkt 6 i wynika jednoznacznie z karty katalogowej SRG3900().

Ad pkt 7 odwołania w zakresie naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p.

Zamawiający uznał ten za bezpodstawny. Wbrew zapewnieniu wykonawcy, oznaczając ofertę terminali przenośnych jako „Sepura SC2020”, nie oznaczył wystarczająco i

jednoznacznie oferowanego urządzenia. Oznaczenie SC2020, zgodnie z kartą techniczną producenta, oznacza jedynie, że urządzenie to jest przeznaczone do pracy w paśmie radiowym 380-430MHz. W tym zakresie jest to pełniejsza informacja niż w przypadku wyżej omawianego modułu SRG3900, jednakże co do pozostałych wymienionych funkcjonalności przytoczona wcześniej argumentacja zachowuje aktualność. Wskazane funkcjonalności są wymienione w karcie katalogowej producenta jako opcje, nie są więc standardem dostępnym w każdym egzemplarzu urządzenia oznaczonego jako SC2020. Niewątpliwie klasy odporności IP są ściśle powiązane z technicznym aspektem wykonania urządzeń, a każde z nich spełnia co najwyżej klasę do której zostało wykonane. Z tego powodu urządzenia oznaczonego wspólną nazwą SC2020 różnią się pomiędzy sobą choćby konstrukcją obudowy i elementów regulacji i sterowania. Podobne różnice występują w odniesieniu do funkcjonalności urządzenia. Z karty katalogowej producenta wynika, że rozróżnia on różne wersje swojego urządzenia posługując się oznaczeniem „Hardware code” (część „RFID Performance”).

Ad. Pkt 8, 15,16,18 odwołania w zakresie naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p.

Zamawiający uznał ten zarzut za bezpodstawny. W punkcie 14.1 Formularza Ofertowego zamawiający wymagał podania producenta i wersji oferowanego węzła centralnego systemu (SwMi). Wykonawca Indra w swojej ofercie podał jedynie informację o jednym z elementów wchodzących w skład SwMi tzn. przełączniku „Rohill TetraNode Exchange R-827”. Zgodnie z wymaganiami zamawiającego węzeł centralny systemu (SwMi) powinien zapewniać oprócz zarządzania i sterowania siecią stacji bazowych BSS inne podstawowe funkcje, które nie są realizowane przez moduł R-827, w tym:

- rejestracja korespondencji (pkt. 20 OPZ), w rozwiązaniach firmy Rohill realizowany przez urządzenie R-816 Voice Logging Server,
- moduł zarządzania (pkt. 22 OPZ), w rozwiązaniach firmy Rohill realizowany przez moduł R-910,
- moduł konsol dyspozytorskich (pkt. 35.4.1 OPZ), w rozwiązaniach firmy Rohill realizowany przez moduł R-817,
- ścianę wizyjną (zał. nr 16 do OPZ).
- autentykacja i zarządzanie kluczami (pkt. 19 OPZ) w rozwiązaniach firmy Rohill realizowany przez urządzenie R-809 Authentication and Key management Server

Potwierdzeniem tego toku rozumowania są informacje uzyskane przez zamawiającego od firmy ROHILL i jej przedstawicieli w trakcie dialogu technicznego oraz w trakcie budowy systemu TETRA w 3 miastach. Z tych informacji wynika, że R-827 to SwMi w minimalnej konfiguracji niezgodnej z OPZ SwMi firmy Rohill zgodne z OPZ powinno składać się m.in. z:

- modułu serwera TNX (R-827) — uwzględniono w ofercie ,
- modułu rejestratora głosu VIS (R-816) — nie uwzględniono w ofercie,
- modułu zarządzania (R-910) — nie uwzględniono w ofercie,
- modułu serwera konsol dyspozytorskich TDS (R-817) — nie uwzględniono w ofercie,

Wobec powyższego, podanie przez wykonawcę Indra w pkt. 14.1 Formularza ofertowego producenta i wersji jedynie modułu R-827 jest niewystarczające ze względu, iż moduł ten samodzielnie nie może zrealizować pozostałych funkcjonalności wymaganych w OPZ przez zamawiającego od węzła centralnego systemu (SwMi) i nie identyfikuje SwMi w tym zakresie.

Również brak wskazania w ofercie producenta oraz modelu/wersji określonej infrastruktury sieciowej (która pojawia się w wyjaśnieniach rażąco niskiej ceny odwołującego) powoduje, że oferta jest nieprecyzyjna i nie można potwierdzić jej zgodności z OPZ

Ad pkt 9,10,11 odwołania w zakresie naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p.

Zamawiający uznał ten zarzut za bezpodstawny. Wskazanie w ofercie „Rohill BSS-R8070” przez odwołującego wskazuje tylko tyle, że producentem oferowanych stacji jest ROHILL i że zostały one zbudowane w między innymi w oparciu o urządzenie R-8070. O ile

nazwa producenta wydaje się być podana prawidłowo, to za całą pewnością w ofercie nie wskazano modelu/wersji stacji bazowej. Posługując się definicjami zawartymi w projekcie umowy: R-8070 to inaczej słownikowy BR czyli pojedynczy moduł nadawczo — odbiorczy wchodzący w skład BS (ang. Base Radio), czyli słownikowej stacji bazowej. Stacja bazowa BS to coś o wiele szerszego i zarazem bardziej unikalnego/identyfikowalnego niż sam pojedynczy moduł nadawczo-odbiorczy BR.

Tymczasem w karcie katalogowej R-8070 zaznaczono, że jest to transceiver czyli inaczej moduł nadawczo-odbiorczy (BR),

Zamawiający stwierdził, że w przeciwieństwie do dwóch pozostałych ofert (również niepełnych i podlegających odrzuceniu) oferta odwołującego nie zawiera żadnych informacji o modelu/wersji oferowanych stacji bazowych. Informacja dotycząca zastosowanego R-8070 może co najwyżej wskazywać na serię produktów opartych o ten moduł nadawczo-odbiorczy BR.

Zamawiający wskazał, że jeżeli nawet odwołujący podałby prawidłowo model/wersję stacji bazowej, to i tak oferta podlega odrzuceniu ponieważ w załączniku nr 6 do OPZ wymagana jest dostawa BS w modelach/wersjach zawierających 6 BR, 4 BR, 2 BR. Tymczasem w punkcie 25.21 OPZ wymagana jest dostawa stacji bazowych zawierających dokładnie 2 BR. Nie jest możliwym, by jeden i ten sam model/wersja stacji bazowej posiadał zarówno 6 BR, 4BR jak i dokładnie 2 BR. Zresztą takie zróżnicowanie modeli/wersji stacji bazowych w zakresie ilości BR wynika bezpośrednio z załącznika nr 6 do OPZ. Sama firma ROHILL zwracała na ten aspekt uwagę biorąc pod uwagę różny pobór mocy elektrycznej i różne wydzielanie ciepła, co jest szczególnie istotne przy ograniczonych możliwościach montażu oraz kosztach eksploatacji (patrz informacja przekazana Policji w ramach dialogu technicznego) Do tego dochodzi jeszcze zróżnicowanie w zakresie innych podstawowych modułów stacji bazowej.

Zamawiający wskazał, że w tym samym punkcie 25.21 wymaga dostarczenia 2 stacji bazowych w wersji mobilnej. Trudno się zgodzić z tym, że wersja stacjonarna stacji bazowej przeznaczona do montażu w wytypowanych lokalizacjach jest to ta sama wersja co mobilna. Sam producent ROHILL posiada w swojej ofercie różne modele/wersje stacji bazowych. Wynika to zarówno z ogólnie dostępnych materiałów na stronach internetowych producenta jak i materiałów przekazanych Zamawiającemu w trakcie procedur przewidzianych Prawem zamówień publicznych — tj. dialog techniczny.

Innym potwierdzeniem tego, że oznaczenie R-8070 wcale nie identyfikuje modelu/wersji stacji bazowej jest fragment dokumentacji powykonawczej systemu ROHILL dotyczącej tego modułu gdzie czytamy:

„Każda stacja bazowa systemu TETRA składa się z co najmniej jednego zespołu nadawczoodbiorczego BR (Base Radio). W systemie TetraNode funkcję tę spełnia transceiver R-8070”.

Kolejnym dowodem są schematy techniczne różniących się od siebie modeli/wersji stacji bazowych produkowanych przez ROHILL. Widać na nich istotne różnice konstrukcyjne i różnice w wymiarach w zależności od wersji oraz liczby zawartych w nich modułów R-8070, które są wymienione jedynie jako elementy składowe poszczególnych stacji bazowych.

Ad 12, 13, 14, 17 odwołania w zakresie naruszenia art. 89 ust. 1 oraz art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy P.z.p.

W ocenie zamawiającego zarzuty te są bezpodstawne. Rozpatrując odwołanie w zakresie LDS CHAMALEON R-915 należy mieć na uwadze punkt 47.1.1 OPZ cyt. „Konsole Dyspozytorskie muszą być urządzeniami przeznaczonymi do pracy ciągłej (..)”. Tymczasem oferowany LDS CHAMALEON (jeśli przyjąć, że jest to produkt firmy ROHILL) jest oprogramowaniem dostarczającym wraz z urządzeniem niewyszczególnionego producenta. Karta katalogowa LDS CHAMALEON R-915 firmy ROHILL zawiera wyłącznie minimalne wymagania dla urządzenia konsoli, na którym ma być instalowane oprogramowanie LDS CHAMELEON. Jest to typowa praktyka opisu wymaganego sprzętu stosowana przez producentów oprogramowania. Odwołujący może zrealizować konsolę na różnych urządzeniach. Zamawiający podkreślił, że użytkuje urządzenia konsole produkcji DELL, a nie ROHILL jak wskazano w odwołaniu. Skoro więc oferta nie zawiera informacji o urządzeniu - konsoli, to zamawiający nie może przyjąć tak nieskonkretyzowanej oferty. Tym bardziej, że podstawowe wymaganie 47.1.1 zawiera wymóg, by konsola była przeznaczona do pracy ciągłej. Tylko niewielki odsetek urządzeń dostępnych na rynku spełnia to wymaganie, które podnosi klasę i koszt urządzeń. Ani oferta, ani karta katalogowa oprogramowania LDS CHAMELEON R-915 nie uwzględniają spełnienia tego typu wymogu. Było to o tyle istotna kwestia, że stała się przedmiotem pytania i odpowiedzi nr 240 w ramach opublikowanej Bazy

pytań i odpowiedzi w przedmiotowym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.

Zamawiający wskazał, że w przypadku niniejszego zamówienia, producentem urządzenia tj. konsoli (patrz punkt 47.1.1 OPZ) jest nieznany bliżej producent (urządzenia posiadane przez zamawiającego są produkcji DELL, a szacowane w wyjaśnieniach rażąco niskiej ceny to inny producent, choć producentów tego typu rozwiązań jest bardzo wielu) i tym samym model/wersja. Zainstalowanie na tym urządzeniu oprogramowania LDS Chameleon nie powoduje zmiany czy też nadania nazwy producenta urządzenia, podobnie jak zainstalowanie na laptopie do pracy biurowej produkcji DELL oprogramowania OFFICE 2016 nie czyni z tegoż stanowiska produktu firmy MICROSOFT.

Zamawiający zauważył, że urządzenia o nazwie CHAMELEON, które tylko częściowo spełniają wymagania zamawiającego, oferuje firma OUBE (sprzęt komputerowy). Z informacji, którymi dysponuje zamawiający, wynika że nazwa LDS CHAMELEON R-915 nie jest zastrzeżona na wyłączność przez firmę ROHILL ani jako całość, ani też nie jest zastrzeżony żaden z jej fragmentów. Na karcie produktowej oprogramowania LDS CHAMELEON R-915 jest jedynie wzmianka o zastrzeżeniu nazwy i znaku towarowego TETRANODE, natomiast nazwa LDS CHAMELEON R-915 nie jest zastrzeżona. Stąd też każdy producent ma prawo zaoferować produkt pod nazwą LDS

LDS CHAMELEON R-915 nie identyfikuje jednoznacznie modelu/wersji, gdyż od wielu lat (Policja ma przykładowo materiały dotyczące tej linii produktowej z 2013 roku) mimo rozwoju technologicznego i zmian w platformie sprzętowej (różni jej producenci i modele sprzętu) występuje pod tą samą nazwą. Stanowi zatem linię/serię produktową, a nie żaden skonkretyzowany produkt.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego zakresu szczegółowości wypełnienia formularza ofertowego i rzekomego żądania przez zamawiającego nadmiernego uszczegółowienia informacji w formularzu ofertowym przez wykonawcę, zamawiający zauważył, że koszt jednostkowy LDS Chameleon zawarty został na stronie 17 załącznika nr 1 do wyjaśnień rażąco niskiej ceny z dnia 15.02.2019 roku. Koszt ten jest wielokrotnie niższy niż koszt jednostkowy urządzenia określonego jako LINE DISPATCH STATION (Konsola Dyspozytorska), o którym mowa w ofercie handlowej innego podmiotu przedstawionej dla INDRA SYSTEMAS. Oczywistym jest zatem, że to o wiele droższe urządzenie (zgodnie z pkt 47.1.1. właśnie urządzenie) a nie tańsze oprogramowanie powinno być wpisane do formularza ofertowego w pierwszej kolejności. Ponadto na podstawie złożonych wyjaśnień oczywistym jest, że urządzenie-konsola jest produktem innego producenta niż ROHILL. Gdyby producentem konsoli był ROHILL, to wszelkie informacje w tym zakresie powinny pochodzić właśnie od tego producenta będącego członkiem konsorcjum, a nie od podmiotów trzecich, jak wynika z wyjaśnień Indra z dnia 15.02.2019 r.

Odnosząc się do kwestii możliwości poprawienia oferty to zamawiający zauważył, że braki w ofercie odwołującego Indra nie mogą podlegać poprawie na podstawie art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy P.z.p. Zamawiający nie może kształtować oświadczenia woli wykonawcy i dopisywać do formularza ofertowego treści, która nie została podana przez wykonawcę w ofercie.

Ad pkt 19 odwołania w zakresie naruszenia art. 87 ust. 1 ustawy P.z.p.

W ocenie zamawiającego zarzut ten jest bezpodstawny. Zamawiający nie miał wątpliwości co do treści oferty. Bezsprzecznie oferta nie zawiera informacji żądanych przez zamawiającego. Braki te nie mogą zostać naprawione w wyniku wezwania do wyjaśnień, gdyż te stanowiłyby wtedy uzupełnienie oferty.

Ad pkt 20 odwołania w zakresie naruszenia art. 92 ust. 1 pkt 3

W ocenie zamawiającego zarzut ten jest bezzasadny. Zamawiający w informacji o odrzuceniu oferty podał zarówno uzasadnienie prawne, jak i faktyczne. Zamawiający w uzasadnieniu faktycznym wskazał postanowienia s.i.w.z., z którymi niezgodna jest oferta wykonawcy, poprzez użycie każdorazowo sformułowania „Zgodnie ze wzorem formularza ofertowego obowiązkiem wykonawcy było wskazanie producenta oraz modelu lub wersji oferowanego urządzenia”. Jest zatem oczywiste, iż niezgodność oferty z s.i.w.z. zamawiający upatrywał, zgodnie z wyrokiem KIO 999/19 i 1000/19, w błędnym wypełnieniu formularza ofertowego. Dodatkowo zamawiający wskazywał na skutek, jaki takie błędne wypełnienie formularza było obarczone niemożliwość ustalenia zgodności oferty z Opisem Przedmiotu Zamówienia. Zamawiający nie mógł wskazać innych postanowień s.i.w.z., z którymi oferta mogła być niezgodna, gdyż nie ma wiedzy, co konkretnie oferuje wykonawca. Sam zaś brak tej wiedzy, jak orzekła Krajowa Izba Odwoławcza, powoduje niezgodność oferty z s.i.w.z. Można przyjąć, że wykonawca w ten sposób nie wykazał zgodności z żadnym postanowieniem Opisu Przedmiotu Zamówienia. Niezrozumiałe jest twierdzenie odwołującego, że zamawiający

nie przedstawił w uzasadnieniu odrzucenia żadnych dowodów. Zamawiający, zgodnie z przepisami ustawy, przedstawił podstawy prawne i faktyczne podjętej decyzji. Odniósł się do konkretnej treści oferty i przedstawił argumenty, potwierdzające słuszność jego decyzji. Zamawiający zauważył, że odwołujący w treści odwołania przywołał tezę, że „powyższa argumentacja w sposób dobitny dowodzi”, tym samym potwierdzając absurdalność swojego zarzutu. Skoro argumenty mogą być dowodami, to co więcej musi przedstawić zamawiający w uzasadnieniu odrzucenia? Wykonawca ma prawo nie zgodzić się z decyzją zamawiającego i złożyć od niej odwołanie, przedstawiając zgodnie z zasadą kontradyktoryjności sporu dowody na potwierdzenie swoich zarzutów. Wówczas zamawiający w celu wykazania swoich racji również będzie zobowiązany do przedstawienia dowodów, których treścią kierował się podejmując określoną decyzję. W tym postępowaniu to odwołujący nie sprostął ciężarowi przedstawienia dowodów na potwierdzenie swoich tez.

Ad pkt 21 odwołania w zakresie naruszenia art. 93 ust. 1 pkt 1 ustawy P.z.p.

W ocenie zamawiającego, zarzut ten jest bezzasadny. W świetle przedstawionych przez zamawiającego wyjaśnień i dowodów nie ma wątpliwości, iż zamawiający prawidłowo dokonał odrzucenia ofert odwołujących, tym samym zasadne było unieważnienie postępowania

2. Odwołanie Konsorcjum Sprint

Ad pkt 1 - zarzut naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p.

Zamawiający podniósł, że uzasadnienie co do przedmiotowego zarzutu w zakresie terminali pokrywa się z przytoczonym powyżej uzasadnieniem co do odwołania Konsorcjum Indra w pkt 1-7.

Odnosząc się do nowych okoliczności lub argumentów zamawiający zauważył:

Teza odwołującego, jakoby z faktu wymienienia przez zamawiającego w grupie posiadanych przez siebie terminali urządzenia oznaczonego jako SRG3900 (OPZ, załącznik nr 9, tabela wiersz 4) wynikało, że zamawiający uznaje tak oznaczone urządzenie jako terminal spełniający wymagania OPZ dotyczące terminali podlegających dostawie jest błędna. Zamawiający podtrzymuje stanowisko, że urządzenie SRG3900 jest jedynie modulem radiowym, a więc stanowi zaledwie fragment terminala. Zgodnie z wymaganiem 70.1. OPZ wykonawca jest zobowiązany do zachowania kompatybilności oferowanego Systemu z terminalami zamawiającego, wymienionymi w załączniku nr 9 do OPZ, co w praktyce oznacza zachowanie komunikacji pomiędzy Systemem a wyłącznie modułami radiowymi terminali posiadanych przez zamawiającego. Moduły te są albo nieodłącznym elementem terminali, występującym pod wspólną nazwą całego terminala, albo — jak w przypadku SRG3900 — samodzielnymi urządzeniami, stanowiącymi jedynie funkcjonalny fragment terminala w rozumieniu wymagań SIWZ (OPZ) wobec urządzeń podlegających dostawie.

W punkcie 14.1 Formularza Ofertowego zamawiający wymagał podania producenta i wersji oferowanego węzła centralnego systemu (SwMI). Wykonawca Sprint w swojej ofercie podał Hytera, TETRA CORE SOS PVII (wersja 11). Rozwiązanie SwMI pod podaną nazwą dotychczas nie występowało w żadnych materiałach wykonawcy, zarówno w trakcie dialogu technicznego jak w późniejszym etapie. Aktualnie nawet na stronach producenta sprzętu (Hytera) na bazie którego wykonawca Sprint ma realizować projekt, nie ma jakichkolwiek informacji o istnieniu takiego rozwiązania. Zamawiający w takiej sytuacji nie ma jakiegokolwiek możliwości zweryfikowania zgodności zaoferowanego SwMI z wymaganiami OPZ chociażby takimi jak: moduł rejestracji głosu (pkt. 20 OPZ), moduł autentykacji i zarządzania kluczami (pkt. 19 OPZ), moduł zarządzania NMT (pkt. 22 OPZ), ściana wizyjna (zał. nr 16 do OPZ). Z tego powodu należy stwierdzić, że odwołujący w ofercie nie wykazał zgodności zaoferowanego SwMI z wymaganiami sformułowanymi w OPZ, w tym w szczególności wykazanymi w punktach 9-11 pisma zamawiającego z dnia 30 lipca 2019 r.

Zamawiający wskazał, że z informacji uzyskanych od wykonawcy Sprint w trakcie dialogu technicznego wynika, że SwMI TETRA produkcji HYTERA ma dopuszczalne opóźnienia dla transmisji przez łącza IP na poziomie max. [...] (informacja została objęta tajemnicą przedsiębiorstwa). Natomiast zamawiający określił w pkt. 12 załącznika nr 2 do OPZ, że posiada sieć transmisyjną IP w której są dopuszczalne opóźnienia do 40 ms. Dlatego też brak wskazania w ofercie producenta oraz modelu/wersji określonej infrastruktury sieciowej (która pojawia się w wyjaśnieniach rażąco niskiej ceny odwołującego) powoduje, że oferta jest nieprecyzyjna i nie można potwierdzić jej zgodności z OPZ.

Zamawiający wskazał, że stacja bazowa Hytera DIB-R5 outdoor nie spełnia wymagań OPZ w zakresie punktu 25.19 OPZ, tj. zgodnie z kartą katalogową producenta nie spełnia

funkcjonalności trójdrożnego odbioru zbiorczego ponieważ oferuje jedynie odbiór dwudrożny. Wykonawca w swojej ofercie zadeklarował dostawę stacji bazowych Hytera DIB-R5 advanced (. . .). Z danych dotyczących tego urządzenia, przekazanych zamawiającemu przez firmę Sprint na etapie dialogu technicznego, jak i dostępnych na stronach internetowych producenta wynika, że urządzenie to jest oferowane w wykonaniu na różne pasma częstotliwości, które są rozróżniane w formie oznaczeń rozszerzających nazwę urządzenia (m.in. 320-380MHz oznaczane jako DIB-R5 300, 380-470MHz oznaczane jako DIB-R5 400 i 806-869MHz oznaczane jako DIB-R5 800 w wariantach dedykowanych na rynek europejski i szeregu innych oznaczeń dostępnych również na innych rynkach). Wykonawca w ofercie nie określił, jaką wersję stacji bazowych zaoferował, a kwestia ta jest kluczowa dla rozstrzygnięcia zgodności oferty z s.i.w.z. (OPZ). W związku z powyższym, nie można uznać, że wykonawca zaoferował produkt spełniający choćby wymagania 25.1.1 OPZ

W punkcie 12 uzasadnienia do odrzucenia oferty firmy Sprint (pismo z dnia 30.07.2019r.) powołał się również na niezgodność oferty z s.i.w.z. (OPZ) w zakresie innych parametrów. Wśród nich znajdują się:

1. Niezgodność dopuszczalnych wymagań w zakresie maksymalnych opóźnień w sieci teleinformatycznej. Z dokumentu „Requirements for IP/VoIP” materiałów uzyskanego od firmy SPRINT na etapie dialogu technicznego wynika wymóg użycia łącz o opóźnieniu nie większym niż [...] (informacja została objęta tajemnicą przedsiębiorstwa), podczas gdy Zamawiający udostępnia łącza, na których opóźnienie może wynieść nawet 40ms (Załącznik

nr 2 do OPZ).

2. Zgodnie z kartą katalogową rodziny stacji bazowych Hytera DIB-R5 zaoferowana stacja mobilna DIB-R5 Outdoor oferuje jedynie odbiór dwudrożny i tym samym nie spełnia wymagań punktu 25.19 OPZ

Ad pkt 2 - zarzut naruszenia art. 7ust. 1 i art. 92 ust. 1 ustawy P.z.p.

Zamawiający oświadczył, że podtrzymuje argumentację przedstawioną dla pkt 20 odwołania Konsorcjum Indra.

Ad pkt 3 - zarzut naruszenia art. 93 ust. pkt 1 ustawy P.z.p.

Zamawiający oświadczył, że podtrzymuje argumentację przedstawioną dla pkt 21 odwołania Konsorcjum Indra.

Izba ustaliła, co następuje:

Zgodnie z pkt. 14. formularza ofertowego, wykonawcy mieli zaoferować:

1) Infrastrukturę Systemową obejmującą węzły Systemu - SwMI (ang. Switching and

Management Infrastructure:.....(wpisać producenta, wersję).

2) Stacje bazowe - BS (ang. Base Station) :.....(wpisać producenta, model/wersję).

3) Konsole:.....(wpisać producenta, model/wersję).

4) Radiotelefony noszone:.....(wpisać producenta model/wersję).

5) Terminale biurkowe:.....(wpisać producenta

model/wersję).

6) Radiotelefony przenośne:.....(wpisać

producenta model/wersję).

Zgodnie z pkt 3.1 zakres dostaw i prac musi obejmować wszelkie urządzenia, materiały i usługi niezbędne do instalacji, uruchomienia i konfiguracji Systemu oraz jego prawidłowego i efektywnego działania i być zgodny z Dokumentacją. Elementy wchodzące w skład przedmiotu zamówienia zamawiający określił w pkt. 3.2 OPZ

W kolejnych punktach OPZ zamawiający przedstawił szczegółowe dane dot. przedmiotu zamówienia, w tym wymagane parametry, konfiguracje i ukompletowanie.

W postępowaniu wpłynęły 3 oferty:

- 1) oferta odwołującego Indra z ceną: 194.936.605,35 zł brutto
- 2) oferta odwołującego Sprint z ceną: 191.722.738,35 zł brutto
- 3) oferta wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Motorola

Solutions System Polska Sp. z o.o. w Krakowie i Motorola Solutions Polska Sp. z o.o. w Warszawie z ceną: 152.589.987,zz0 zł brutto

Zgodnie ze wzorem formularza ofertowego, stanowiącym Załącznik nr 1 do s.i.w.z., wykonawcy zobowiązani byli do podania w treści oferty nazwy producenta oraz oznaczenia modelu/wersji oferowanych terminali biurkowych i radiotelefonów przenośnych (pkt 14 ppkt. 5 i 6 wzoru formularza ofertowego). W treści formularza ofertowego odwołujący Indra i Sprint oznaczyli oferowany terminal biurkowy oraz radiotelefon przenośny jako „Sepura SRG3900”.

Terminal Sepura SRG3900, zgodnie z informacjami zawartymi w karcie katalogowej, oferowany jest w czterech różnych opcjach obsługiwanych zakresów częstotliwości: 344-400 MHz, 380-430 MHz, 407-473 MHz, 806-870 MHz.

Zgodnie ze wzorem formularza ofertowego obowiązkiem wykonawcy było wskazanie producenta oraz modelu lub wersji radiotelefonu noszonego. Odwołujący Indra wpisał w pkt. 14.4 „Sepura SC2020”, natomiast odwołujący Sprint - Sepura SC20 Series wersja SC2020.

Zgodnie z pkt 14.1 formularza ofertowego, wykonawcy mieli zaoferować Infrastrukturę Systemową obejmującą węzły Systemu - SwMI (ang. Switching and Management

Infrastructure:.....(wpisać producenta, wersję).

Odwołujący Indra zaoferował system „Rohil TerfraNode Exchange R-827. Odwołujący Sprint zaoferował Hytera Tetra Core SOS Pv11.

Zgodnie z pkt. VII 2 s.i.w.z., w celu wykazania, że oferowane dostawy spełniają wymagania z zamawiającego - wykonawca składa wraz z ofertą:

2.1 Oświadczenie producenta SwMI, stacji bazowych i konsoli dyspozytorskich o zapewnieniu wsparcia technicznego i rozwoju oferowanych produktów przez okres co najmniej 72 miesięcy.

2.2 Deklarację producenta SwMI, BS, konsol dyspozytorskich o spełnieniu wymagań zawartych w SIWZ

Zgodnie ze wzorem formularza ofertowego wykonawcy zobowiązani byli do podania w treści oferty nazwy producenta oraz oznaczenia modelu lub wersji oferowanych stacji bazowych (pkt. 14 ppkt. 2 wzoru formularza ofertowego). Odwołujący Indra zaoferował urządzenie ROHILL BSS-R8070. Odwołujący Sprint zaoferował Hytera DIB-R5 advanced.

W pkt 14.3. zamawiający wymagał podania producenta, modelu lub wersji oferowanej konsoli. Odwołujący Indra wpisał LDS Chameleon R-915. Odwołujący Sprint wpisał „Hytera MVND 1.1 version Hytera-ATOS Accesnet-T IP@VII (wersja 11).

Pismem z dnia 30 lipca 2019 roku zamawiający poinformował o odrzuceniu wszystkich ofert i unieważnieniu postępowania na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 1 ustawy P.z.p.

W uzasadnieniu odrzucenia oferty odwołującego Indra zamawiający wskazał, że oferta podlega odrzuceniu z postępowania na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p.

Zamawiający poinformował, że w związku z wydaniem przez Krajową Izbę Odwoławczą wyroku z dnia 18 lipca 2019 r. w sprawach sygn. akt KIO 999/19 i KIO 1000/19, dokonał ponownego badania i oceny ofert. Czynność ta została dokonana stosownie do ustaleń KIO zawartych w uzasadnieniu wyroku. Zamawiający podkreślił, iż rolą zamawiającego jest równe traktowanie wszystkich wykonawców, co należy rozumieć m.in. jako stosowanie jednolitej wykładni postanowień s.i.w.z.

Zamawiający wskazał, że w przedmiotowym wyroku wskazano: „należy stwierdzić, że podanie modelu lub wersji miało służyć identyfikacji przedmiotu zamówienia w zakresie radiotelefonów noszonych, co następnie było niezbędne do przeprowadzenia ich testów. Oznacza to, że oznaczenie w formularzu ofertowym modelu lub wersji radiotelefonu było niezbędne do identyfikacji oferowanego urządzenia, i w konsekwencji — do przeprowadzenia testów tego modelu lub wersji, która została wpisana do formularza ofertowego”.

Zamawiający podniósł, że w świetle ww. ustaleń, należy ocenić czy wszyscy wykonawcy spełniają przedmiotowy wymóg dotyczący jednoznacznej identyfikacji oferowanych urządzeń, bowiem obowiązek podania producenta, modelu lub wersji dotyczył wszystkich oferowanych produktów.

Ponadto, należy także przytoczyć twierdzenie zawarte w uzasadnieniu przedmiotowego wyroku „określenie radiotelefonu noszonego (a także innych urządzeń) stanowi merytoryczną teść w zakresie oferowanego przedmiotu zamówienia. Tym samym, brak jednoznacznej identyfikacji urządzeń stanowi o braku potwierdzenia, iż oferowane urządzenia spełniają merytoryczne wymagania określone przez Zamawiającego.

Należy także podkreślić, iż Krajowa Izba Odwoławcza swoje ustalenia dotyczące sposobu oznaczania dostępnych modeli danego producenta oparła m.in. na „fragmentie ze strony internetowej wykonawcy”, „tytule katalogu”.

W związku z powyższym, oferta odwołującego Indra podlega odrzuceniu z uwagi na:

1. Zgodnie ze wzorem formularza ofertowego obowiązkiem wykonawcy było wskazanie producenta oraz modelu lub wersji oferowanego urządzenia. W punkcie 14.5 i 14.6 oferty Wykonawca wpisał „Sepura SRG 3900”. SRG3900 to wyłącznie seria, a nie model lub wersja (zgodnie z karą katalogową „SRG3900 series mobile radio”) — wykonawca nie podał więc w tym przypadku zarówno modelu, jak i wersji oferowanego urządzenia. Brak ten, zgodnie z wyrokiem KIO 999/19 i 1000/19, świadczy o niejednoznacznej identyfikacji przedmiotu zamówienia i stanowi przesłankę odrzucenia oferty, jako niezgodnej z s.i.w.z. Brak ten uniemożliwia też zamawiającemu potwierdzenie zgodności zaoferowanego rozwiązania z OPZ

2. Jako radiotelefony przenośne i biurkowe zaoferowano takie samo urządzenie - SRG3900, choć zgodnie z OPZ są to różne urządzenia (rozdz. 48, 49 i 51 OPZ). Wersja/ model biurkowy w sposób oczywisty i dokładnie opisany w OPZ różni się od wersji / modelu przenośnego. Świadczy to o tym, wykonawca nie doprecyzował modelu lub wersji, przez co zamawiający nie jest w stanie zweryfikować, czy zaoferowane terminale biurkowe i radiotelefony przenośne spełniają wymagania OPZ

3. Seria SRG3900 jest oferowana w czterech różnych wersjach obsługiwanych zakresów częstotliwości, z których trzy nie spełniają wymagań 48.1.2, 48.1.3, 49.1.2, 51.1.1 OPZ — oferta nie zawiera informacji o tym, jaką wersję zaoferowali odwołujący 1, co nie pozwala na potwierdzenie zgodności zaoferowanego rozwiązania z wymaganiami OPZ;

4. Seria SRG3900 jest oferowana w wielu różnych wersjach panelów sterowania (np. SCC1, SCC2, SCC3, HBC2, HBC3 — karta katalogowa). Zamawiający nie wie, którą wersję zaoferowano, a jest to informacja istotna ze względów funkcjonalnych. Tym bardziej, że niektóre starsze wersje w sposób ewidentny nie spełniają OPZ np. z uwagi na monochromatyczny a nie kolorowy wyświetlacz.

5. Oferta nie precyzuje, czy oferowany sprzęt z serii SRG3900 posiada wymaganą w OPZ

funkcjonalność TMO/DMO Gateway. Zgodnie z kartą katalogową serii produktów SRG3900 jest to opcjonalna wersja urządzenia. TMO/DMO Gateway został zademonstrowany w czasie testów, ale zgodnie z wyrokiem KIO nie jest dopuszczalne konkretyzowanie oferty w czasie testów. Dodatkowym potwierdzeniem, jest to że zakup tej wersji wiąże się z odrębną licencją.

6. Oferta nie precyzuje, czy oferowany sprzęt z serii SRG3900 posiada wymagane w OPZ

funkcjonalności: GPS, DMO Repeater, szyfrowanie AIE, E2EE. Zgodnie z kartą katalogową serii produktów SRG3900, są to wersje opcjonalne. Dodatkowym potwierdzeniem, jest to, że zakup w wersji DMO Repeater wiąże się z odrębną dodatkowo płatną licencją oprogramowania. Oferta nie precyzuje, jaki sprzęt ma być dostarczony, co nie pozwala na potwierdzenie zgodności zaoferowanego rozwiązania z wymaganiami OPZ

7. Zgodnie ze wzorem formularza ofertowego obowiązkiem wykonawcy było wskazanie producenta oraz modelu lub wersji oferowanego urządzenia. Wykonawca wpisał w pkt 14. 4 oferty „Sepura SC2020”. Oznaczenie radiotelefonu noszonego jako „Sepura SC2020” nie zawiera modelu lub wersji oferowanego urządzenia. Zgodnie z wyrokiem KIO, oznaczenie to miało służyć jednoznacznej identyfikacji przedmiotu zamówienia, a w ofercie nie doprecyzowano jaka wersja została zaoferowana. Poniżej zestawienie potencjalnych wariantów ofert (patrz karta katalogowa „SC20 series hand-portables”), które nie zostały sprecyzowane w ofercie co uniemożliwia potwierdzenie zgodności z OPZ

a. „Sepura SC2020” obsługuje różne klasy mocy nadajnika (klasy 3, 3L, 4) w zależności od rodzaju użytej baterii;

b. „Sepura SC202” są oferowane w różnych klasach IP (IP65, IP66, IP67&IP68);

c. „Sepura SC2020” są oferowane w opcjach z GPS, szyfrowanie AIE, E2EE.

d. „Sepura SC2020” są oferowane w opcjach z DMO Repeater, TMO/DMO Gateway. Zakup w takiej wersji wiąże się z odrębną dodatkowo płatną licencją oprogramowania.

8. Zgodnie ze wzorem formularza ofertowego obowiązkiem wykonawcy było wskazanie producenta oraz modelu lub wersji oferowanego urządzenia. W pkt 14.1 oferty wykonawca wpisał „Rohill TetraNode Exchange R-827”. Zgodnie z kartą katalogową „Rohill R-827 TetraNode High End” urządzenie jest oferowane wraz z innymi urządzeniami (posiadającymi własne oznaczenia modeli / wersji) wchodzącymi w skład systemu zbudowanego z użyciem R-827. Są to przykładowo urządzenia oznaczone symbolami: R-809, R-816, R-880, R-1810 i inne. Wykonawca nie zawarł w ofercie informacji o oferowanych elementach, choć niewątpliwie zadeklarowanie określonych urządzeń jest konieczne do potwierdzenia wymagań OPZ i stanowi uzupełnienie funkcjonalności zaoferowanego jako wyłączone urządzenia R-827. Z tego powodu nie można uznać, że oferta odwołujących 1 spełnia OPZ w zakresie wymagań co do infrastruktury systemowej.

9. W pkt 14.2 oferty zaoferowano dostawę stacji bazowych „Rohill BSS-R8070” bez wskazania, jakie wersje tych stacji są oferowane, Materiały z dialogu technicznego z firmą Rohill wskazują, że istnieją przynajmniej stacje BS z dwoma lub czterema modułami R-8070. Z oferty nie można wykluczyć dostawy BS z jednym modułem R-8070, a to byłoby w sprzeczności z OPZ 6.4 i OPZ 25.21.

10. Zgodnie z informacją z karty katalogowej dot. zaoferowanych stacji bazowych występują one w wersjach dla różnych pasm (częstotliwości) pracy. Wersje stacji różnią się też innymi parametrami. Wykonawca nie sprecyzował, w których wersjach je zaoferował. Uniemożliwia to zamawiającemu jednoznaczną identyfikację zaoferowanych urządzeń oraz nie pozwala potwierdzić zgodności z OPZ

11. Złożona oferta dopuszcza zaoferowanie stacji bazowej posiadającej pojedynczy BR co jest niezgodne z OPZ

12. W pkt. 14.3 oferty Wykonawca wpisał „LDS Chameleon R-915”. Oferta nie zawiera nazwy producenta konsoli. Nie pozwala to zamawiającemu na jednoznaczną identyfikację przedmiotu zamówienia i stanowi przesłankę odrzucenia oferty, jako niezgodnej z s.i.w.z. Brak ten uniemożliwia też zamawiającemu potwierdzenie zgodności zaoferowanego rozwiązania z wymaganiami OPZ

13. Istnieją wersje oprogramowania konsoli LDS Chameleon R-915 (np. szyfrowanie E2E jest

„opcją”) i zamawiający nie ma pewności, jaka wersja oprogramowania konsoli będzie dostarczona — karta katalogowa konsoli). Tym bardziej, że zamawiający jest w posiadaniu

LDS Chameleon R-915. W momencie ówczesnego wdrożenia jej wersja była oznaczona numerem 2.10.2. Brak sprecyzowania wersji LDS Chameleon R-915 skutkuje koniecznością odrzucenia oferty. Tym bardziej, że zgodnie z OPZ system ma być oparty o najnowszą dostępną wersję na rynku oferowaną przez producenta na dzień złożenia oferty.

14. Zaoferowany „LDS Chameleon R-915” zgodnie z kartą katalogową zawiera „standardowy” komputer PC. W ofercie nie wskazano, jaki komputer został zaoferowany, a oferowanych jest na rynku dziesiątki tzw. „standardowych” komputerów niespełniających wymagań OPZ (np. co do wielkości monitora). Dopiero wyjaśnienia rażąco niskiej ceny zawierają informacje o producencie rozwiązania sprzętowego konsoli, tj. Fujitsu: komputer Celsius j580 oraz monitor Display E24-9 TOUCH. Zamawiający zauważył, że już użytkuje konsole oparte o oprogramowanie LDS Chameleon R-915 gdzie zastosowana platforma produkcji firmy DELL. Zatem na informacji z oferty zamawiający nie może potwierdzić jej zgodności z OPZ, ponieważ nie identyfikuje ona jednoznacznie nie tylko modelu/wersji ale również producenta rozwiązania.

15. Zgodnie ze wzorem formularza ofertowego wykonawcy mieli wskazać w pkt. 14.1 oferty: „Infrastrukturę Systemową obejmującą węzły Systemu — SwMI”. Węzły systemu są więc co prawda elementem koniecznym do ujęcia w ofercie, ale nie oznacza to że jedynym. Wykonawca zaoferował np. dodatkowo punktowany moduł LTE, który jest odrębny wobec SwMI, więc może, ale nie musi być z nim integrowany. W formularzu ofertowym w polu dot. infrastruktury systemowej nie ma odniesienia do modułu LTE, a niewątpliwie wersja infrastruktury systemowej z modułem LTE różni się od wersji bez takiego modułu. Oznacza to, że wykonawca nie wykazał, że oferowana infrastruktura systemowa spełnia wymagania OPZ ponieważ nie zawarł w ofercie żadnej informacji o Infrastrukturze systemowej poza SwMI. Oferta nie zawiera nawet informacji jednoznacznie identyfikującej wersję węzła Systemu-SwMI. Rozwiązanie Tetra Node Exchange R-827 zostało doprecyzowane kartą katalogową przez wykonawcę podczas prezentacji systemu co znalazło odzwierciedlenie w protokole z testów. Należy przy tym zauważyć, że zgodnie z OPZ system ma być oparty o najnowszą dostępną wersję na rynku oferowaną przez producenta na dzień złożenia oferty, co również mogło być doprecyzowane dopiero na etapie testów. Ponadto zgodnie z kartą katalogową producenta rozwiązanie Tetra Node Exchange R-827 posiada wiele wersji opcjonalnych.

16. Nawet w przypadku ograniczenia się do samego SwMI oferta nie zawiera informacji o producencie i modelu/wersji ściany wizyjnej.

17. Istnieją różne wersje oprogramowania oferowanej konsoli (np. szyfrowanie E2E jest „opcją”) i zamawiający nie ma pewności, jaka wersja oprogramowania konsoli będzie dostarczona — karta katalogowa konsoli). Tym bardziej, że zamawiający jest w posiadaniu LDS Chameleon R-915 i wie, że w zależności od wersji, posiada ona funkcjonalności.

18. Również w przypadku urządzeń sieciowych wchodzących w skład SwMI, producent oraz model/wersja nie zostały doprecyzowane w ofercie. Uniemożliwia to zamawiającemu jednoznaczną identyfikację oferowanych urządzeń na podstawie złożonej oferty, co za tym idzie nie jest możliwe potwierdzenie zgodności oferty z OPZ

Żadna z powyższych niezgodności z OPZ, zgodnie z wyrokiem KIO 999/19, 1000/19 nie może podlegać poprawie na podstawie art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy P.z.p.

Zamawiający wskazał, że oferta odwołującego Sprint podlega odrzuceniu z postępowania na art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p.

W uzasadnieniu zamawiający wskazał, że w związku z wydaniem przez Krajową Izbę Odwoławczą wyroku z dnia 18 lipca 2019 r. w sprawach sygn. akt KIO 999/19 i KIO 1000/19, dokonał ponownego badania i oceny ofert. Czynność została dokonana stosownie zaleceń do KIO zawartych w uzasadnieniu wyroku.

Zamawiający podkreślił, że jego rolą jest równe traktowanie wszystkich wykonawców, co należy rozumieć m.in. jako stosowanie wykładni postanowień s.i.w.z.

Zamawiający przytoczył fragment wskazanego orzeczenia KIO, z którego wynika, że „należy stwierdzić, że podanie modelu lub wersji miało służyć jednoznacznej identyfikacji przedmiotu zamówienia w zakresie radiotelefonów noszonych, co następnie było niezbędne do przeprowadzenia ich testów. Oznacza to, że oznaczenie w formularzu ofertowym modelu lub wersji radiotelefonu było niezbędne do identyfikacji oferowanego urządzenia, i w konsekwencji — do przeprowadzenia testów tego konkretnego modelu lub wersji, która została

do formularza ofertowego.”.

Zamawiający wskazał, że w świetle ww. ustaleń, należy ocenić czy wszyscy wykonawcy spełniają przedmiotowy wymóg dotyczący jednoznacznej identyfikacji oferowanych urządzeń, bowiem obowiązek podania producenta, modelu lub wersji dotyczy oferowanych produktów.

Zamawiający przytoczył twierdzenie zawarte w uzasadnieniu przedmiotowego wyroku „określenie radiotelefonu noszonego (a także innych urządzeń) stanowi merytoryczną teść oferty w zakresie oferowanego przedmiotu zamówienia”. Tym samym, brak jednoznacznej identyfikacji urządzeń stanowi o braku potwierdzenia, iż oferowane urządzenia spełniają merytoryczne wymagania określone przez zamawiającego.

Zamawiający podkreślił, iż Krajowa Izba Odwoławcza swoje ustalenia dotyczące sposobu oznaczania dostępnych modeli danego producenta oparła m.in. na „fragmentcie ze strony internetowej wykonawcy”, „tytuł katalogu”.

Zamawiający stwierdził, że w związku z powyższym, oferta odwołującego Sprint 3 podlega odrzuceniu z uwagi na:

1. Zgodnie ze wzorem formularza ofertowego obowiązkiem wykonawcy było wskazanie producenta oraz modelu lub wersji oferowanego urządzenia. W punkcie 14.5 i 14.6 oferty wykonawca wpisał „Sepura SRG 3900”. SRG3900 to wyłącznie seria, a nie model lub wersja (zgodnie z kartą katalogową „SRG39 series mobile radio”) — wykonawca nie podał więc w tym przypadku zarówno modelu, jak i wersji oferowanego urządzenia. Brak ten, zgodnie z wyrokiem KIO 999/19 i 1000/19, świadczy o niejednoznacznej identyfikacji przedmiotu zamówienia i stanowi przesłankę odrzucenia oferty, jako niezgodnej z s.i.w.z. Brak ten uniemożliwia też zamawiającemu potwierdzenie zgodności zaoferowanego rozwiązania z wymaganiami OPZ
2. Jako radiotelefony przewoźne i biurkowe zaoferowano takie samo - SRG3900, choć zgodnie z OPZ są to różne urządzenia (rozdz. 48, 49 i 51 OPZ). Wersja / model biurkowa w sposób oczywisty i dokładnie opisany w OPZ różni się od wersji / modelu przewoźnego. Świadczy to o tym, że wykonawca nie doprecyzował modelu lub wersji urządzenia, przez co zamawiający nie jest w stanie zweryfikować, czy zaoferowane terminale biurkowe i radiotelefony przewoźne spełniają wymagania OPZ
3. Seria SRG3900 jest oferowana w czterech wersjach obsługiwanych zakresów częstotliwości, z których trzy nie spełniają wymagań 48.1.2, 48.1.3, 49.1.2, 51.1.1 OPZ — oferta nie zawiera informacji o tym, jaką wersję zaoferował wykonawca, co nie pozwala na potwierdzenie zgodności zaoferowanego rozwiązania z wymaganiami OPZ;
4. Seria SRG3900 jest oferowana w wielu różnych wersjach panelów sterowania (np. SCC1, SCC2, SCC3, HBC2, HBC3 — karta katalogowa) — Zamawiający nie wie, którą wersję zaoferowano, a jest to informacja istotna ze względów funkcjonalnych. Tym bardziej, że niektóre starsze wersje w sposób ewidentny nie spełniają OPZ np. z uwagi na monochromatyczny a nie kolorowy wyświetlacz.
5. Oferta nie precyzuje, czy oferowany sprzęt z serii SRG3900 posiada wymaganą w OPZ funkcjonalność TMO/DMO Gateway. Zgodnie z kartą katalogową serii produktów SRG3900 jest to opcjonalna wersja urządzenia. TMO/DMO Gateway został zademonstrowany w czasie testów, ale zgodnie z wyrokiem KIO nie jest dopuszczalne konkretyzowanie oferty w czasie testów. Dodatkowym potwierdzeniem, jest to że zakup tej wersji wiąże się z odrębną licencją.
6. Oferta nie precyzuje, czy oferowany sprzęt z serii SRG3900 posiada wymagane w OPZ funkcjonalności: GPS, DMO Repeater, szyfrowanie AB, E2EE. Zgodnie z kartą katalogową serii produktów SRG3900, są to wersje opcjonalne. Dodatkowym potwierdzeniem, jest to że zakup w wersji DMO Repeater wiąże się z odrębną dodatkowo płatną licencją oprogramowania. Oferta nie precyzuje jaki sprzęt ma być dostarczony, co nie pozwala na potwierdzenie zgodności zaoferowanego rozwiązania z wymaganiami OPZ
7. Zgodnie ze wzorem formularza ofertowego obowiązkiem wykonawcy było wskazanie producenta oraz modelu lub wersji oferowanego urządzenia. Wykonawca wpisał w pkt 14. 4 oferty „Sepura SC20 Series wersja SC2020”. Oznaczenie radiotelefonu noszonego jako „Sepura SC20 Series wersja SC2020” nie jest wystarczająco precyzyjne, ponieważ zgodnie z wyrokiem KIO oznaczenie to miało służyć jednoznacznej identyfikacji przedmiotu zamówienia, a w ofercie nie doprecyzowano jaka wersja została zaoferowana. Poniżej zestawienie potencjalnych wariantów ofert (karta katalogowa „SC20 series hand-portables”), które nie

zostały sprecyzowane w ofercie, co uniemożliwia potwierdzenie zgodności z OPZ:

- a. „Sepura SC20 Series wersja SC2020” obsługuje różne klasy mocy nadajnika (klasy 3, 3L, 4) w zależności od rodzaju użytej baterii;
 - b. „Sepura SC20 Series wersja SC2020” są oferowane w różnych klasach IP (IP65, IP66, IP67&IP68);
 - c. „Sepura SC20 Series wersja SC2020” są oferowane w opcjach z GPS, szyfrowaniem AIE, E2EE oraz bez tych opcji.
 - d. „Sepura SC20 Series wersja SC2020” są oferowane w opcjach z DMO TMO/DMO Gateway. Zakup w takiej wersji wiąże się z odrębną, dodatkowo płatną licencją oprogramowania, co wynika dopiero z wyjaśnień rażąco niskiej ceny firmy SPRNT.
8. Zawarty w pkt 14.3 oferty wpis dotyczący konsoli „HyteraMVND 1.1 Version Hytem-ATOS Accessnet-T I P(R)PVI I (wersja 11) w sposób jednoznaczny nie precyzuje urządzenia, które zostanie dostarczone.
9. Zgodnie ze wzorem formularza ofertowego, wykonawcy mieli wskazać: „Infrastrukturę Systemową obejmującą węzły Systemu — SwMIW”. Węzły systemu są więc co prawda elementem koniecznym do ujęcia w ofercie, ale nie oznacza to, że jedynym spośród Infrastruktury Systemowej. Wykonawca zaoferował np. dodatkowo punktowany moduł LTE, który jest odrębny wobec SwMI, więc może, ale nie musi być z nim integrowany. W formularzu ofertowym w polu dot. infrastruktury systemowej nie ma odniesienia do modułu LTE, a niewątpliwie wersja Infrastruktury Systemowej z modulem LTE różni się od wersji bez takiego modułu. Oznacza to, że wykonawca nie wykazał, że oferowana infrastruktura systemowa spełnia wymagania OPZ, ponieważ nie zawarł w ofercie żadnej informacji o Infrastrukturze systemowej poza SwMI.
10. Nawet w przypadku ograniczenia się do samego SwMI, oferta nie zawiera informacji o producencie i modelu/wersji ściany wizyjnej.
11. Również w przypadku urządzeń sieciowych wchodzących w skład SwMI, producent oraz model/wersja nie zostały wskazane w ofercie. Uniemożliwia to zamawiającemu jednoznaczną identyfikację zaoferowanych urządzeń na podstawie złożonej oferty, co m tym idzie nie jest możliwe potwierdzenie zgodności oferty z OPZ
12. Zgodnie z informacją z karty katalogowej dot. zaoferowanych stacji bazowych występują one w wersjach dla różnych pasm (częstotliwości) pracy. Wersje stacji różnią się też innymi parametrami. Wykonawca nie sprecyzował, w których wersjach je zaoferował. Uniemożliwia to zamawiającemu jednoznaczną identyfikację zaoferowanych urządzeń oraz nie pozwala potwierdzić zgodności z OPZ

Zamawiający oświadczył, że żadna z powyższych niezgodności z OPZ, zgodnie z wyrokiem KIO 999/19, 1000/19, nie może podlegać poprawie na podstawie art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy P.z.p.

Zamawiający poinformował, że oferta wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Motorola Solutions System Polska Sp. z o.o. w Krakowie i Motorola Solutions Polska Sp. z o.o. w Warszawie podlega odrzuceniu z postępowania na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p.

Zgodnie z art. 93 ust. 3 pkt 2 ustawy P.z.p. zamawiający poinformował, że przedmiotowe postępowanie zostało unieważnione na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 1 ustawy P.z.p. tj. nie złożono żadnej oferty niepodlegającej odrzuceniu.

Izba zważyła, co następuje:

Odwolania są zasadne.

W pierwszej kolejności Izba stwierdziła, że odwołujący są uprawnieni do korzystania ze środków ochrony prawnej w rozumieniu art. 179 ust. 1 ustawy P.z.p.

Sygn. akt: KIO 1553/19

Izba uznała za uzasadniony wskazany w pkt. 1. odwołania zarzut naruszenia art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołującego Indra podlegała odrzuceniu z uwagi na niewskazanie modelu lub wersji oferowanego w punkcie 14.5 i 14.6 oferty urządzenia, podczas gdy informacje te zostały wskazane.

Zgodnie ze wzorem formularza ofertowego, stanowiącym załącznik nr 1 do s.i.w.z., wykonawcy zobowiązani byli do podania w treści oferty nazwy producenta oraz oznaczenia modelu/wersji oferowanych terminali biurkowych i radiotelefonów przenośnych (pkt 14 ppkt. 5 i 6 wzoru formularza ofertowego). W treści formularza ofertowego odwołujący oznaczył oferowany terminal biurkowy oraz radiotelefon przenośny jako „Sepura SRG3900”.

Izba podziela stanowisko wyrażone w wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 18 lipca 2019 roku sygn. akt: KIO 999/19, KIO 1000/19, zgodnie z którym wykonawca zobowiązany był podać producenta radiotelefonu (terminala) oraz jego model lub wersję (zastosowany przez zamawiającego ukośnik należy bowiem odczytywać jako słowo „lub”). W tym zakresie zresztą nie było sporu pomiędzy stronami.

W ocenie Izby należy przyznać rację odwołującemu Indra, który podnosił, że oznaczenie „Sepura SRG 3900” jest oznaczeniem modelu terminala.

Izba przeprowadziła dowód z karty katalogowej urządzenia Sepura SRG 3900, z której wynika, że oznaczenie to dotyczy jednego urządzenia. Urządzenie to może występować w różnych konfiguracjach, jednak - bez względu na rodzaj zastosowanej konfiguracji - oznaczenie urządzenia nie ulega zmianie.

Z karty katalogowej urządzenia wynika, że jest to urządzenie nadawczo-odbiorcze, wyposażone w kolorową konsolę Sepura oraz ręczną konsolę. Urządzenie może być wyposażone w sprzęt mający za zadanie zapewnienie określonych funkcjonalności. Dobór sprzętu stanowiącego ukompletowanie terminala nie ma wpływu na zmianę oznaczenia modelu.

Izba przeprowadziła dowód z oświadczeń producenta Sepura z dn. 21 sierpnia 2019 roku, z których wynika, że oznaczenie SRG 3900 to nazwa modelu radiotelefonu mobilnego. Podkreślenia wymaga, że zamawiający nie wykazał, w jaki sposób odwołujący Indra miałby oznaczać zaoferowane przez siebie terminale. Zamawiający nie podał nawet przykładowego oznaczenia modelu terminala. Zamawiający na rozprawie stwierdził, że oznaczeniem modelu mógłby być tzw. hardware code, niemniej jednak stanowisko to pozostało gołosłowne. Zamawiający nie wykazał w tym zakresie inicjatywy dowodowej na poparcie, że hardware code to oznaczenie modelu terminala.

Izba zgadza się z zamawiającym, że niektóre z elementów ukompletowania terminala posiadają swoje osobne oznaczenia (przykładowo SCC1, SCC2, SCC3 itp.), niemniej jednak fakt doposażenia terminala w sposób określony wymaganiami s.i.w.z. nie zmienia jego oznaczenia jako modelu. Wskazać przy tym należy, że zamawiający nie wymagał podawania szczegółowych oznaczeń dodatkowego sprzętu. Z pkt. 14.5 formularza ofertowego wynika, że wykonawcy mieli podać producenta oraz model/wersję terminala. Terminal zaoferowany przez odwołującego Indra oznaczony został jako SRG 3900 i takie oznaczenie odwołujący wpisał do formularza ofertowego.

W ocenie Izby zamawiający miał niczym nieskrępowaną możliwość zidentyfikowania zaoferowanego mu urządzenia. Jeśli zaś chodzi o możliwość ustalenia, czy zaoferowany sprzęt spełnia wskazane w s.i.w.z. parametry specyfikacji, podkreślić należy, że zamawiający w pkt. 3.1 OPZ ustalił, że zakres dostaw i prac musi obejmować wszelkie urządzenia, materiały i usługi niezbędne do instalacji, uruchomienia i konfiguracji Systemu oraz jego prawidłowego i efektywnego działania i być zgodny z Dokumentacją. W tym zakresie wymagał od wykonawców złożenia stosownych oświadczeń zawartych w treści formularza ofertowego. Zamawiający nie wymagał złożenia innych oświadczeń, dokumentów czy dowodów, nie może zatem na etapie oceny ofert formułować wobec odwołującego zarzutu niejednoznacznej identyfikacji przedmiotu zamówienia. Na etapie oceny ofert nie może również zmieniać zasad sposobu oceny podanych w formularzu informacji, które zostały jasno i precyzyjnie wskazane w dokumentacji postępowania

Izba uznała za uzasadniony wskazany w pkt. 2. odwołania zarzut naruszenia art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołującego podlegała odrzuceniu z uwagi na zaoferowanie tych samych urządzeń jako terminali biurkowych oraz radiotelefonów, podczas gdy zaoferowane urządzenia spełniają

wymogi techniczne zarówno terminali biurkowych, jak i radiotelefonów przenośnych.

Izba przeprowadziła dowód z karty katalogowej terminala SRG 3900 oraz oświadczenia producenta Sepura z dnia 21 sierpnia 2019 roku, z których wynika, że dla terminala SRG3900 przewidziane są różne opcje konfiguracyjne, w tym opcja biurkowa i przenośna, obie spełniające wymagania przetargu.

Podkreślenia wymaga, że - bez względu na to, czy terminal jest skonfigurowany w opcji biurkowej czy też w przenośnej - cały czas nosi on to samo oznaczenie, tj. SRG3900. Zamawiający nie udowodnił, że w przypadku, kiedy przewidziano różne opcje konfiguracji, oznaczenie modelu się zmienia.

Odnosząc się do stanowiska zamawiającego wyrażonego w piśmie informującym o odrzuceniu oferty odwołującego Indra, iż zamawiający nie jest w stanie zweryfikować, czy zaofertowane terminale biurkowe i radiotelefony przenośne spełniają wymagania OPZ, Izba wskazuje, że to sam zamawiający ustanowił w formularzu ofertowym wymóg podania producenta oraz modelu/wersji terminali biurkowych i radiotelefonów przenośnych.

Zamawiający - mimo że w opisie przedmiotu zamówienia (pkt 49 i 51 OPZ) opisał precyzyjnie parametry i ukompletowanie terminali biurkowych i radiotelefonów - nie wymagał wskazywania w ofercie oznaczeń poszczególnych części ukompletowania. Jeśli zaś chodzi o możliwość ustalenia, czy zaofertowany sprzęt spełnia wskazane w s.i.w.z. parametry specyfikacji, podkreślić należy, że zamawiający w pkt. 3.1 OPZ ustalił, że zakres dostaw i prac musi obejmować wszelkie urządzenia, materiały i usługi niezbędne do instalacji, uruchomienia i konfiguracji Systemu oraz jego prawidłowego i efektywnego działania i być zgodny z Dokumentacją. W tym zakresie wymagał od wykonawców złożenia stosownych oświadczeń zawartych w treści formularza ofertowego. Zamawiający nie wymagał złożenia innych oświadczeń, dokumentów czy dowodów, nie może zatem na etapie oceny ofert formułować wobec odwołującego zarzutu niejednoznacznej identyfikacji przedmiotu zamówienia.

Izba uznała za uzasadniony zarzut opisany w pkt. 3 odwołania odnoszący się do naruszenia art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołującego Indra podlegała odrzuceniu z uwagi na niewskazanie konkretnej wersji urządzenia Sepura SRG3900 oraz obsługiwanych zakresów częstotliwości, podczas gdy wymagane było podanie producenta oraz modelu/wersji danego urządzenia, co też odwołujący Indra uczynił podając nazwę producenta oraz model zaofertowanego sprzętu.

W opisie przedmiotu zamówienia (pkt. 48.1.2, 48.1.3, 49.1.2, 51.1.1 OPZ) zamawiający wymagał zakresu częstotliwości pracy terminali biurkowych oraz radiotelefonów przenośnych przynajmniej 380 - 430 MHz (w trybie TMO i DMO). Zaofertowany przez odwołującego Indra terminal/radiotelefon przenośny SRG3900 jest dostępny w opcjach zapewniających pracę w czterech różnych zakresach częstotliwości, przy czym jeden z tych zakresów odpowiada wymaganiom zamawiającego określonym w OPZ. Dla rozstrzygnięcia zarzutu istotne jest, że bez względu na zakres częstotliwości, w którym pracuje dane urządzenie, nosi ono to samo oznaczenie, tj. SRG3900.

Odnosząc się do stanowiska zamawiającego wyrażonego w informacji o odrzuceniu oferty odwołującego Indra, iż oferta odwołującego Indra nie zawiera informacji o tym, jaką wersję zaofertował wykonawca, co nie pozwala na potwierdzenie zgodności zaofertowanego rozwiązania z wymaganiami OPZ, Izba wskazuje, że zamawiający w zakresie terminali biurkowych oraz radiotelefonów przenośnych wymagał jedynie wskazania producenta oraz modelu/wersji urządzenia. Zgodnie z decyzją zamawiającego wystarczające było podanie modelu lub wersji. Zamawiający nie wymagał podania szczegółowej konfiguracji sprzętu. Odwołujący wskazał oznaczenie modelu urządzenia, zgodnie z wymaganiami formularza ofertowego. Jeśli zaś chodzi o zarzut, iż zamawiający nie jest w stanie ustalić, czy odwołujący Indra zaofertował urządzenie o wymaganym zakresie częstotliwości, Izba wskazuje, że zamawiający w pkt. 3.1 OPZ ustalił, że zakres dostaw i prac musi obejmować wszelkie urządzenia, materiały i usługi niezbędne do instalacji, uruchomienia i konfiguracji Systemu oraz jego prawidłowego i efektywnego działania i być zgodny z Dokumentacją. W tym zakresie wymagał od wykonawców złożenia stosownych oświadczeń zawartych w treści formularza ofertowego. Odwołujący Indra złożył oświadczenie o treści zawartej w formularzu ofertowym. Zamawiający nie wymagał złożenia innych oświadczeń, dokumentów czy dowodów, nie może zatem na etapie oceny ofert formułować wobec odwołującego zarzutu niejednoznacznej identyfikacji przedmiotu zamówienia.

Izba uznała za uzasadniony zarzut wskazany w pkt. 4, 5, 6 i 7 odwołania dot. naruszenia art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołującego Indra podlegała odrzuceniu z uwagi na:

- niewskazanie konkretnej wersji panelów sterowania urządzenia Sepura SRG3900, podczas

gdy wymagane było podanie producenta oraz modelu/wersji danego urządzenia, co też odwołujący uczynił podając nazwę producenta oraz model zaoferowanego sprzętu,

- niewskazanie funkcjonalności TMO/DMO Gateway urządzenia Sepura SRG3900, podczas gdy wymagane było podanie producenta oraz modelu/wersji danego urządzenia, co też odwołujący uczynił podając nazwę producenta oraz model zaoferowanego sprzętu;

- niewskazanie posiadania funkcjonalności: GPS, DMO Repeater, szyfrowanie ALE, E2EE urządzenia Sepura SRG3900, podczas gdy wymagane było podanie producenta oraz modelu/wersji danego urządzenia, co też odwołujący uczynił podając nazwę producenta oraz model zaoferowanego sprzętu.

W tym zakresie Izba podtrzymuje stanowisko wyrażone wyżej w szczególności w uzasadnieniu rozstrzygnięcia zarzutu opisanego w pkt. 3 odwołania. Izba przeprowadziła dowód z karty katalogowej urządzenia SRG2900 i stwierdziła, że urządzenie to może być dostarczone z różnymi panelami sterowania (oznaczonymi w karcie katalogowej jako SCC1, SCC2, SCC3). Odwołujący Indra, zgodnie z wymaganiami formularza ofertowego, wskazał model urządzenia. Model ten pozostaje niezmienny, bez względu na opcję dostarczonego wraz z nim panelu. Zamawiający nawet nie uprawdopodobnił, że w przypadku zmiany panelu ulega zmianie model terminala.

Z karty katalogowej urządzenia wynika również, iż urządzenie SRG3900 może być dostarczone opcji zapewniającej funkcjonalności wskazane w pkt. 6-7 informacji o odrzuceniu oferty wykonawcy Indra. Zamawiający nie wymagał podania szczegółowej konfiguracji sprzętu, lecz w pkt. 3.1 OPZ ustalił, że zakres dostaw i prac musi obejmować wszelkie urządzenia, materiały i usługi niezbędne do instalacji, uruchomienia i konfiguracji Systemu oraz jego prawidłowego i efektywnego działania i być zgodny z Dokumentacją. W tym zakresie wymagał od wykonawców złożenia stosownych oświadczeń zawartych w treści formularza ofertowego. Odwołujący Indra złożył oświadczenie o treści zawartej w formularzu ofertowym. Zamawiający nie wymagał złożenia innych oświadczeń, dokumentów czy dowodów, nie może zatem na etapie oceny ofert formułować wobec odwołującego zarzutu niejednoznacznej identyfikacji przedmiotu zamówienia.

Izba uznała za uzasadniony zarzut opisany w pkt. 7. odwołania dot. naruszenia przez zamawiającego art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołującego Indra podlegała odrzuceniu z uwagi na niewskazanie modelu oraz wersji urządzenia „Sepura SC2020” oferowanego w punkcie 14.4 oferty, podczas gdy wymagane było podanie producenta oraz modelu/wersji danego urządzenia, co też odwołujący uczynił podając nazwę producenta oraz model zaoferowanego sprzętu.

Izba przeprowadziła dowód z karty katalogowej urządzenia SC2020 oraz oświadczenia producenta Sepura z dnia 21 sierpnia 2019 roku, z których wynika, że Sepura Limited z siedzibą w Cambridge Research Park jest producentem radia mobilnego sprzedawanego pod oznaczeniem modelu SC2020 i oznaczenie to w pełni opisuje nazwę modelu określonego produktu. Urządzenie może być dostarczone w opcji spełniającej wszystkie wymogi wskazane w OPZ, co potwierdził zamawiający w pkt. 7. informacji o odrzuceniu oferty odwołującego Indra. Konfiguracja urządzenia w sposób wskazany w OPZ nie zmienia sposobu oznaczenia modelu. Zamawiający nie wykazał, że poszczególne opcje mają wpływ na oznaczenie modelu. Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie wskazał co prawda, że z karty katalogowej urządzenia wynika, że rozróżnia on różne wersje swojego urządzenia posługując się oznaczeniem „Hardware code”, niemniej jednak zamawiający nie wykazał, jaki jest charakter oznaczenia „Hardware code” i w jaki sposób odnosi się on do poszczególnych konfiguracji urządzenia. Podkreślić przy tym należy, że zamawiający w treści formularza ofertowego wskazał, że wystarczające jest podanie producenta i modelu lub wersji urządzenia. Wskazanie przez odwołującego Indra oznaczenia modelu SC2020 czyni zatem zadość wymogom formularza ofertowego również w sytuacji, gdy dany producent stosuje dodatkowo inne oznaczenia.

Izba wskazuje, że również w przypadku radiotelefonu noszonego zamawiający nie wymagał podania szczegółowej konfiguracji sprzętu. Odwołujący wskazał oznaczenie modelu urządzenia, zgodnie z wymaganiami formularza ofertowego. Zamawiający natomiast w pkt. 3.1 OPZ ustalił, że zakres dostaw i prac musi obejmować wszelkie urządzenia, materiały i usługi niezbędne do instalacji, uruchomienia i konfiguracji Systemu oraz jego prawidłowego i efektywnego działania i być zgodny z Dokumentacją. W tym zakresie wymagał od wykonawców złożenia stosownych oświadczeń zawartych w treści formularza ofertowego. Odwołujący Indra złożył oświadczenie o treści zawartej w formularzu ofertowym. Zamawiający nie wymagał złożenia innych oświadczeń, dokumentów czy dowodów, nie może zatem na etapie oceny ofert formułować wobec odwołującego zarzutu niejednoznacznej identyfikacji przedmiotu zamówienia.

Izba uznała za uzasadnione zarzuty opisane w:

- pkt. 8. odwołania dot. naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołującego podlegała odrzuceniu z uwagi na niewskazanie w pkt 14.1 oferty informacji o elementach wchodzących w skład systemu zbudowanego z użyciem zaoferowanego urządzenia, podczas gdy w dokumentacji postępowania nie było wymogu ich wskazywania,
- pkt. 15. odwołania dot. naruszenia art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołującego podlegała odrzuceniu z uwagi na nieujęcie w ofercie informacji o Infrastrukturze systemowej poza SwMI, podczas gdy podanie takich informacji nie było wymagane, a mimo to zostały one podane przez odwołującego;
- pkt. 16. odwołania dot. naruszenia art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołującego podlegała odrzuceniu z uwagi na brak informacji o producencie i modelu/wersji ściany wizyjnej, podczas gdy wskazanie tychże informacji nie było wymagane przez zamawiającego w dokumentacji postępowania
- pkt. 18. odwołania dot. naruszenia art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołującego podlegała odrzuceniu z uwagi na niedoprecyzowanie producenta oraz modelu/wersji urządzeń sieciowych wchodzących w skład SwMI,, podczas gdy podanie takich informacji nie było wymagane, a mimo to zostały one podane przez odwołującego;

Izba przeprowadziła dowody z karty katalogowej urządzenia R-827 i stwierdziła, że jest to oznaczenie wersji zaoferowanego urządzenia. Analogiczny wniosek wynika z oświadczenie producenta z dnia 21 sierpnia 2019 roku, zgodnie z którym Rohill Engineering B.V. jest producentem infrastruktury systemowej obejmującej węzły systemu (zwanej także Switching

and Management Infrastructure - SwMI) sprzedawanych pod oznaczeniem wersji „Tetra Node Exchange R-827). Oznaczenie „Tetra Node Exchange R-827” w pełni opisuje nazwę wersji określonego produktu.

Z karty katalogowej urządzenia wynika, że może być ono dostarczane z elementami zapewniającymi określone funkcjonalności. Zamawiający nie żądał wskazania w ofercie oznaczeń dodatkowego sprzętu. Zamawiający żądał natomiast, w celu wykazania, że oferowane dostawy spełniają wymagania zamawiającego, złożenia wraz z ofertą:

- Oświadczenie producenta SwMI, stacji bazowych i konsoli dyspozytorskich o zapewnieniu wsparcia technicznego i rozwoju oferowanych produktów przez okres co najmniej 72 miesięcy.
- Deklarację producenta SwMI, BS, konsol dyspozytorskich o spełnieniu wymagań zawartych w SIWZ (pkt. VII.2 s.i.w.z.)

Odwołujący Indra złożył wymagane oświadczenia (str. 148 i 149 oferty), czym potwierdził, że zaoferowana infrastruktura odpowiada wymogom s.i.w.z. Zamawiający nie wymagał złożenia innych oświadczeń, dokumentów czy dowodów, nie może zatem na etapie oceny ofert formułować wobec odwołującego zarzutu niejednoznacznej identyfikacji przedmiotu zamówienia.

Izba wskazuje, że z treści formularza ofertowego nie wynikało, by wykonawcy zobowiązani byli podać wszystkie elementy infrastruktury systemowej, w tym również inne, niż węzły systemu SwMI, a także, że wykonawcy byli zobowiązani podać specyfikację, producenta, model lub wersję modułu LTE.

Zamawiający w żadnym z dokumentów postępowania, tym bardziej w formularzu ofertowym nie wymagał wyodrębnienia i opisanie w ofercie elementów składających się na infrastrukturę systemową obejmującą węzły systemu SwMI. W myśl pkt. 14.1 formularza ofertowego wykonawcy obowiązani byli wpisać nazwę wersji infrastruktury systemowej obejmującej węzły systemu (SwMI) traktowanej jako całość. Instrukcja „wpisać producenta, wersję” wprost odnosi się do liczby pojedynczej oznaczenia. W treści formularza ofertowego nie przewidziano także odrębnej rubryki na podanie ani specyfikacji, ani producenta, ani też modelu czy wersji modułu LTE. Zamawiający opisał wymagania w zakresie LTE w pkt. 33 OPZ i zobowiązał wykonawców do złożenia oświadczenia o treści zawartej w pkt. 5 formularza ofertowego, zgodnie z którym wykonawca potwierdza zaoferowanie wymagania fakultatywnego, określonego w punkcie 33 Opisu przedmiotu zamówienia.

Odnosząc się do stwierdzenia zamawiającego, wyrażonego w treści informacji o odrzuceniu oferty odwołującego Indra, iż nie podał on w treści oferty wersji węzła systemu SwMI, Izba wskazuje, iż podziela w pełni stanowisko wyrażone w wyroku o sygn. akt KIO 801/19, gdzie Krajowa Izba Odwoławcza rozstrzygnęła, iż zastosowane w ofercie oznaczenie "R-827" wprost odpowiada wersji „High End” oferowanego SwMI.

Odnosząc się do zarzutu dot. braku wskazania producenta oraz modelu/wersji ściany wizyjnej, Izba wskazuje, że z żadnego dokumentu sporządzonego w postępowaniu, w tym w szczególności z formularza ofertowego nie wynikało, że wykonawcy obowiązani byli podać tego rodzaju dane. W tym zakresie zamawiający uznawał za wystarczającą ogólną deklarację wykonawcy o zamiarze wykonania zamówienia zgodnie z postanowieniami s.i.w.z., która to deklaracja została zawarta w pkt. 2 i 3 formularza ofertowego, i którą to deklarację odwołujący złożył w treści oferty, oraz deklarację w zakresie zaoferowania konkretnej infrastruktury systemowej obejmującej węzły systemu (SwMI).

Izba uznała za zasadne zarzuty opisane w:

- pkt. 9. odwołania dot. naruszenia art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołującego Indra podlegała odrzuceniu z uwagi na niewskazanie wersji oferowanego w punkcie 14.2 oferty urządzenia tj. stacji bazowych, podczas gdy wymagane było podanie producenta oraz modelu/wersji danego urządzenia, co też odwołujący uczynił podając nazwę producenta oraz model zaoferowanego sprzętu;
- pkt. 10. odwołania dot. naruszenia art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołującego podlegała odrzuceniu z uwagi na niewskazanie wersji oferowanego w punkcie 14.2 oferty urządzenia tj. stacji bazowych, podczas gdy wymagane było podanie producenta oraz modelu/wersji danego urządzenia, co też odwołujący uczynił podając nazwę producenta oraz model zaoferowanego sprzętu;
- pkt. 11. odwołania dot. naruszenia art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołującego podlegała odrzuceniu z uwagi na jej niezgodność z treścią s.i.w.z. w sytuacji, gdy oferowana przez niego stacja bazowa spełnia wszystkie wymagania określone przez zamawiającego.

Izba przeprowadziła dowód z oświadczenia producenta Rohill Engineering B.V. na okoliczność ustalenia, że jest on producentem stacji bazowych sprzedawanych pod oznaczeniem modelu „BSS-R8070”. Oznaczenie to w pełni opisuje nazwę modelu określonego produktu.

W myśl pkt. 6.4 OPZ, zamawiający wymagał, aby proponowana architektura Systemu obejmowała co najmniej 170 BS i co najmniej 2 SwMI. Zamawiający nie dopuszcza użycia BS w konfiguracji z jednym BR.

W myśl pkt. 25.21 OPZ, jako ukompletowanie lokalizacji podstawowego SwMI Wykonawca dostarczy 2 komplety BS w wersji mobilnej (przystosowanej do przewożenia pojazdem dostawczym) zawierającej 2 BR i przystosowanej do zasilania 230V/50Hz, w ukompletowaniu zawierającym co najmniej: BS, maszt o wysokości po rozłożeniu przynajmniej 7 m, antena i kabel antenowy oraz niezbędne złącza i uchwyty, agregat spalinowy przystosowany do zasilania pozostałych elementów ukompletowania, niezbędne przewody zasilające, urządzenia sieciowe niezbędne do podłączenia do sieci OST112, inne komponenty niezbędne do włączenia BS do Systemu. Stacje mobilne nie wliczają się do minimalnej, wymaganej liczby 170 BS.

Zamawiający w treści informacji o odrzuceniu oferty odwołującego Indra wskazał, że materiały z dialogu technicznego z firmą Rohill wskazują, że istnieją stacje BS z dwoma lub czterema modułami R-8070. Oznacza to, iż zamawiający miał świadomość, że zaoferowane stacje spełniają wymagania s.i.w.z. Zaoferowane stacje oznaczone są jako „BSS-R8070” i oznaczenie to nie zmienia się bez względu na to, z iloma BR zostaną skonfigurowane. Zamawiający nie udowodnił, że wskazane oznaczenie ulega zmianie w zależności od ilości BR. Brak jest zatem podstaw do przyjęcia, że zaoferowany model nie spełnia warunku OPZ w zakresie ilości BR.

Izba przeprowadziła dowód z karty katalogowej zaoferowanego produktu i stwierdziła, że jest on dostępny dla zakresów częstotliwości 350-470 MHz oraz 806-870 MHz. Jeden z zakresów odpowiada zatem wymogom s.i.w.z. Oznaczenie produktu nie ulega zmianie w zależności od zakresu częstotliwości, w którym pracuje.

Odnosząc się do stanowiska, że zamawiający nie ma możliwości ustalenia, czy odwołujący Indra zaoferował urządzenie z wymaganą ilością BR oraz z odpowiednim

zakresem częstotliwości, Izba wskazuje, że zamawiający w pkt. 3.1 OPZ ustalił, że zakres dostaw i prac musi obejmować wszelkie urządzenia, materiały i usługi niezbędne do instalacji, uruchomienia i konfiguracji Systemu oraz jego prawidłowego i efektywnego działania i być zgodny z Dokumentacją. W tym zakresie wymagał od wykonawców złożenia stosownych oświadczeń zawartych w treści formularza ofertowego. Odwołujący Indra złożył oświadczenie o treści zawartej w formularzu ofertowym. Zamawiający nie wymagał złożenia innych oświadczeń, dokumentów czy dowodów, nie może zatem na etapie oceny ofert formułować wobec odwołującego zarzutu niejednoznacznej identyfikacji przedmiotu zamówienia.

Zamawiający jako odpowiedzi na odwołanie załączył karty katalogowe produktów firmy Rohill, dostarczonych przez firmy IP CONNECT i MAXTO podczas dialogu technicznego na okoliczność wykazania, że wymieniona w ofercie informacja Rohill „BSS-R8070” jest tylko serią produktową lub też zawiera pojedynczy BR.

Izba odmówiła przeprowadzenia dowodów ze wskazanych wyżej kart katalogowych wskazując, że zostały one złożone w języku angielskim, bez ich tłumaczenia na język polski. Zgodnie zaś z § 19 ust. 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 marca 2010 r. w sprawie regulaminu postępowania przy rozpoznawaniu odwołań (DZ. U. z 2018 r. poz. 1092), wszystkie dokumenty przedstawia się w języku polskim, a jeżeli zostały sporządzone w języku obcym, strona oraz uczestnik postępowania odwoławczego, który się na nie powołuje, przedstawia ich tłumaczenie na język polski.

Odnosząc się do stanowiska zamawiającego wyrażonego w odpowiedzi na odwołanie oraz dowodów mających wykazać, że urządzenie R-8070 nie jest stacją bazową, ale modulem nadawczo-odbiorczym, Izba wskazuje, że ten argument nie pojawił się w informacji o odrzuceniu oferty odwołującego. Jest to nowa argumentacja, pojawiająca się po raz pierwszy dopiero w odpowiedzi na odwołanie. Izba podkreśla, że celem postępowania odwoławczego jest ocena zgodności czynności zamawiającego podjętych w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, którym w rozpoznawanym przypadku zamawiający dał wyraz w informacji o odrzuceniu oferty odwołującego Indra. Wskazywanie w postępowaniu przed Izbą innych podstaw odrzucenia oferty niż wskazane w przedmiotowej informacji pozostaje bez wpływu na ocenę czynności zamawiającego w postępowaniu odwoławczym.

Izba uznała za uzasadnione zarzuty wskazane w:

- pkt. 12. odwołania dot. naruszenia art. 89 ust. 1 pkt. 2 w zw. art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołującego podlegała odrzuceniu z uwagi na niewskazanie nazwy producenta konsoli, podczas gdy informacja ta znajduje się w treści oferty,
- pkt. 13. odwołania dot. naruszenia art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołującego podlegała odrzuceniu z uwagi na niewskazanie w pkt 14.3 oferty konkretnej wersji oprogramowania oferowanej konsoli, podczas gdy w dokumentacji postępowania nie było takiego wymogu,
- pkt. 14. odwołania polegający na naruszeniu art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy P.z.p. poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołującego Indra podlegała odrzuceniu z uwagi na niewskazanie w pkt 14.3 informacji dotyczących komputera PC, podczas gdy podanie takich informacji nie było wymagane,
- pkt. 17. odwołania polegający na naruszeniu art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy Pzp poprzez bezpodstawne i błędne przyjęcie, iż oferta złożona przez odwołującego podlegała odrzuceniu z uwagi na niewskazanie w pkt 14.3 oferty konkretnej wersji oprogramowania oferowanej konsoli, podczas gdy w dokumentacji postępowania nie było takiego wymogu;

Izba przeprowadziła dowód z oferty odwołującego Indra, gdzie na str. 148-149 zawarte jest oświadczenie producenta konsoli dyspozytorskiej firmy Rohill z dnia 5 lutego 2019 r o treści: „Działając jako producent: Rohill LDS Chameleon R-915” niniejszym oświadczam, że wsparcie techniczne i rozwój wyżej wymienionych produktów będą świadczone przez okres co najmniej 72 miesięcy. Jednocześnie deklaruje spełnienie wszystkich wymagań zawartych w Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia”.

W tej sytuacji Izba stwierdziła, że zamawiający miał wszelkie informacje do ustalenia,

kto jest producentem zaoferowanej konsoli. Bez znaczenia w tej sytuacji pozostaje

argumentacja zamawiającego, wyrażona w odpowiedzi na odwołanie, że nazwy Chameleon używa inna firma oraz że oznaczenia LDS Chameleon R-915 może używać każdy producent. Zamawiający nie wykazał przy tym, że urządzenie o takim samym oznaczeniu jest

produkowane przez innych producentów ani nawet tego nie uprawdopodobnił.

Izba przeprowadziła dowód z oświadczenia Rohill Engineering B.V. i ustaliła, że jest on producentem konsol sprzedawanych pod oznaczeniem modelu „LDS Chameleon R-915” oraz że oznaczenie „LDS Chameleon R-915” w pełni opisuje nazwę modelu określonego produktu.

Odnosząc się do stanowiska zamawiającego wyrażonego w informacji o odrzuceniu oferty odwołującego Indra, iż istnieją wersje oprogramowania konsoli LDS Chameleon R-915 (np. szyfrowanie E2E jest „opcją”) i zamawiający nie ma pewności jaka wersja oprogramowania konsoli będzie dostarczona, Izba wskazuje, że zamawiający w pkt. 3.1 OPZ ustalił, że zakres dostaw i prac musi obejmować wszelkie urządzenia, materiały i usługi niezbędne do instalacji, uruchomienia i konfiguracji Systemu oraz jego prawidłowego i efektywnego działania i być zgodny z Dokumentacją. W tym zakresie wymagał od wykonawców złożenia stosownych oświadczeń zawartych w treści formularza ofertowego. Zamawiający nie wymagał złożenia innych oświadczeń, dokumentów czy dowodów, nie może zatem na etapie oceny ofert formułować wobec odwołującego zarzutu niejednoznacznej identyfikacji przedmiotu zamówienia.

Izba zauważa, że skierowany wobec oferty odwołującego Indra zarzut jakoby ani oferta, ani karta katalogowa oprogramowania LDS CHAMELEON R-915 nie uwzględniały spełnienia wymogu, by konsola była przeznaczona do pracy ciągłej, nie został podniesiony w informacji o odrzuceniu oferty odwołującego Indra. Tym samym nie może zostać wzięty pod uwagę przy rozpoznawaniu odwołania. Izba podtrzymuje w tym zakresie argumentację przedstawioną wyżej. Na marginesie Izba zauważa, że zamawiający w przedmiotowym postępowaniu nie żądał od wykonawców kart katalogowych, natomiast fakt zaferowania urządzeń zgodnych z OPZ wykonawcy potwierdzali składając stosowne oświadczenia w treści formularza ofertowego.

Powyższa argumentacja jest adekwatna również do zarzutu dotyczącego niewskazania w ofercie komputera PC. Zamawiający nie wymagał wskazania konkretnego modelu komputera PC, tym samym brak jest podstaw do stwierdzenia, że oferta wykonawcy, który zastosował się do wymogów s.i.w.z. w tym zakresie, podlega odrzuceniu na podstawie

art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p.

Izba nie nakazywała zamawiającemu wzywania odwołującego Indra do składania wyjaśnień dotyczących treści oferty na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy P.z.p. W ocenie Izby treść oferty odwołującego Indra jest oczywista, odpowiada treści s.i.w.z. oraz przepisom ustawy, co zamawiający jest w stanie stwierdzić bez konieczności wzywania wykonawcy do składania wyjaśnień.

Izba uznała za uzasadniony zarzut wskazany w pkt. 20. odwołania dot. naruszenia art.

92 ust. 1 pkt 3 ustawy P.z.p. poprzez brak uzasadnienia faktycznego i prawnego decyzji zamawiającego o odrzuceniu oferty odwołującego, w szczególności poprzez brak powołania w treści uzasadnienia konkretnych postanowień s.i.w.z., względem których zamawiający stwierdził niezgodność oferty odwołującego.

Zamawiający odrzucił ofertę odwołującego Indra w oparciu o art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p. zgodnie z którym zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia, z zastrzeżeniem art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy P.z.p. Zamawiający nie wskazał jednak, z którymi konkretnie postanowieniami specyfikacji istotnych warunków zamówienia oferta odwołującego Indra jest sprzeczna. Zamawiający wskazywał jedynie na pkt 14 formularza ofertowego, niemniej jednak z punktu tego nie wynikał obowiązek podawania informacji, których brak zarzucił zamawiający.

Izba uznała za uzasadniony zarzut wskazany w pkt. 21. odwołania dot. naruszenia art.

93 ust. 1 pkt 1 ustawy P.z.p. poprzez unieważnienie postępowania z uwagi na niezłożenie żadnej oferty niepodlegającej odrzuceniu, w sytuacji gdy oferta odwołującego spełnia wszystkie wymogi określone w s.i.w.z. i tym samym nie powinna zostać odrzucona. W ocenie Izby zamawiający - odrzucając oferty odwołującego Indra i odwołującego Sprint - uchybił przepisowi zawartemu w art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p. Izba nakazała zamawiającemu unieważnienie czynności odrzucenia ofert wskazanych wykonawców, w związku z czym odpadły przesłanki unieważnienia postępowania na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 1 ustawy P.z.p. Izba nakazała zatem zamawiającemu unieważnienie czynności unieważnienia postępowania i dokonanie ponownej oceny ofert.

Izba uznała za uzasadniony zarzut naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p.

W zakresie zarzutów dot. stwierdzonych przez zamawiającego naruszeń opisanych w pkt. 1- 7 informacji o odrzuceniu oferty odwołującego Sprint Izba podtrzymuje argumentację wyrażoną wyżej, w rozstrzygnięciach analogicznych zarzutów podniesionych przez odwołującego Indra.

W zakresie zarzutu dot. pkt. 8. informacji o odrzuceniu oferty odwołującego Sprint Izba wskazuje, że w pkt 14.3 formularza ofertowego należało podać wyłącznie producenta model lub wersję konsoli, a nie precyzować wszystkich szczegółowych jej parametrów w celu wykazania, że odpowiada ona wszystkim wymaganiom s.i.w.z. Zamawiający w pkt. 3.1 OPZ ustalił, że zakres dostaw i prac musi obejmować wszelkie urządzenia, materiały i usługi niezbędne do instalacji, uruchomienia i konfiguracji Systemu oraz jego prawidłowego i efektywnego działania i być zgodny z Dokumentacją. W tym zakresie wymagał od wykonawców złożenia stosownych oświadczeń zawartych w treści formularza ofertowego. Zamawiający nie wymagał złożenia innych oświadczeń, dokumentów czy dowodów, nie może zatem na etapie oceny ofert formułować wobec odwołującego zarzutu niejednoznacznej identyfikacji przedmiotu zamówienia.

W zakresie zarzutu dot. pkt. 9. i 10. i 11. informacji o odrzuceniu oferty odwołującego Sprint Izba wskazuje, że z treści formularza ofertowego nie wynikało, by wykonawcy zobowiązani byli podać wszystkie elementy infrastruktury systemowej, w tym również inne, niż węzły systemu SwMI, a także, że wykonawcy byli zobowiązani podać specyfikację, producenta, model lub wersję modułu LTE.

Zamawiający w żadnym z dokumentów postępowania, tym bardziej w formularzu ofertowym nie wymagał wyodrębnienia i opisanie w ofercie elementów składających się na infrastrukturę systemową obejmującą węzły systemu SwMI. W myśl pkt. 14.1 formularza ofertowego wykonawcy obowiązani byli wpisać nazwę wersji infrastruktury systemowej obejmującej węzły systemu (SwMI) traktowanej jako całość. Instrukcja „wpisać producenta, wersję” wprost odnosi się do liczby pojedynczej oznaczenia. W treści formularza ofertowego nie przewidziano także odrębnej rubryki na podanie ani specyfikacji, ani producenta, ani też modelu czy wersji modułu LTE. Zamawiający opisał wymagania w zakresie LTE w pkt. 33 OPZ i zobowiązał wykonawców do złożenia oświadczenia o treści zawartej w pkt. 5 formularza ofertowego, zgodnie z którym wykonawca potwierdza zaoferowanie wymagania fakultatywnego, określonego w punkcie 33 Opisu przedmiotu zamówienia.

Odnosząc się do zarzutu dot. braku wskazania producenta oraz modelu/wersji ściany wizyjnej, Izba wskazuje, że z żadnego dokumentu sporządzonego w postępowaniu, w tym w szczególności z formularza ofertowego nie wynikało, że wykonawcy obowiązani byli podać tego rodzaju dane. W tym zakresie zamawiający uznawał za wystarczającą ogólną deklarację wykonawcy o zamiarze wykonania zamówienia zgodnie z postanowieniami s.i.w.z., która to deklaracja została zawarta w pkt. 2 i 3 formularza ofertowego, i którą to deklarację odwołujący Sprint złożył w treści oferty, oraz deklarację w zakresie zaoferowania konkretnej infrastruktury systemowej obejmującej węzły systemu (SwMI).

W zakresie zarzutu dot. pkt. 12. informacji o odrzuceniu oferty odwołującego Sprint Izba przeprowadziła dowód z karty katalogowej urządzenia Hytera-DIB R5 i stwierdziła, że jest on dostępny dla czterech zakresów częstotliwości, przy czym jeden z zakresów odpowiada wymogom s.i.w.z. Zamawiający nie udowodnił, że oznaczenie produktu nie ulega zmianie w zależności od zakresu częstotliwości, w którym pracuje. Zamawiający w odpowiedzi na odwołania podnosił wprawdzie, że urządzenie to jest oferowane w wykonaniu na różne pasma częstotliwości, które są rozróżniane w formie oznaczeń rozszerzających nazwę urządzenia, ale stanowisko to nie zostało niczym poparte. Izba odmówiła przeprowadzenia dowodów z dokumentów dołączonych do odpowiedzi na odwołania, mających popierać stanowisko zamawiającego w tym zakresie, ponieważ zostały one złożone w języku angielskim, bez tłumaczenia na język polski.

Izba pominęła argumentację podniesioną przez zamawiającego w odpowiedzi na odwołania, jakoby SwMI TETRA produkcji Hytera ma opóźnienia na poziomie niedopuszczalnym zgodnie z wymogami s.i.w.z., jak również że stacja bazowa Hytera DIB-R5 nie spełnia funkcjonalności tródrożnego odbioru zbiorczego. Izba wskazuje, że te argumenty nie pojawiły się w informacji o odrzuceniu oferty odwołującego Sprint. Jest to nowa argumentacja, pojawiająca się po raz pierwszy dopiero w odpowiedzi na odwołanie. Izba podkreśla, że celem postępowania odwoławczego jest ocena zgodności czynności

zamawiającego podjętych w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, którym - w rozpoznawanym przypadku - zamawiający dał wyraz w informacji o odrzuceniu oferty odwołującego Sprint. Wskazywanie w postępowaniu przed Izłą innych podstaw odrzucenia oferty niż wskazane w przedmiotowej informacji pozostaje bez wpływu na ocenę czynności zamawiającego w postępowaniu odwoławczym.

Izba uznała za uzasadnione zarzuty naruszenia art. 7 ust. 1 i art. 92 ust. 1 ustawy P.z.p. poprzez brak ujęcia w informacji o odrzuceniu oferty odwołującego Sprint uzasadnienia faktycznego tej decyzji oraz brak choćby uprawdopodobnienia rzekomych wadliwości oferty odwołującego Sprint oraz art. 93 ust. 1 pkt 1 ustawy P.z.p. poprzez unieważnienie postępowania, pomimo że oferta złożona przez odwołujących Sprint nie podlega odrzuceniu. Izba podtrzymuje w tym zakresie stanowisko wyrażone wyżej przy rozpoznaniu analogicznych zarzutów podniesionych w odwołaniu odwołującego Indra.

Zastosowanie dyspozycji art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p. jako podstawy odrzucenia

oferty wykonawcy w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego znajduje szerokie omówienie w doktrynie, jak też orzecznictwie sądów okręgowych i Izby. Reasumując opisywane tam interpretacje normy wynikającej z ww. przepisu wskazać należy, iż rzeczona niezgodność treści oferty z s.i.w.z. musi mieć charakter zasadniczy i nieusuwalny, dotyczyć

powinna sfery niezgodności zobowiązania zamawianego w s.i.w.z. oraz zobowiązania oferowanego w ofercie, tudzież polegać może na sporządzeniu i przedstawieniu oferty w sposób niezgodny z wymaganiami s.i.w.z. (z zaznaczeniem, iż chodzi tu o wymagania s.i.w.z. dotyczące sposobu wyrażenia, opisanie i potwierdzenia zobowiązania/świadczenia ofertowego, a więc wymagania, co do treści oferty, a nie wymagania co do jej formy również tradycyjnie zamieszczane w s.i.w.z.); a także możliwe być winno wskazanie i wykazanie na czym konkretnie niezgodność ta polega - co i w jaki sposób w ofercie nie jest zgodne z konkretnie wskazanymi, skwantyfikowanymi i ustalonymi fragmentami czy normami s.i.w.z.

Ogólnie wskazać tu należy, podzielając w tym zakresie stanowisko Krajowej Izby Odwoławczej wyrażone w uzasadnieniu wyroku z dnia 28 maja 2010 r., sygn. akt KIO 868/10, iż specyfikacja istotnych warunków zamówienia, od momentu jej udostępnienia, jest wiążąca dla zamawiającego - jest on obowiązany do przestrzegania warunków w niej umieszczonych. Jak wskazuje art. 70¹ § 3 Kodeksu cywilnego jest to zobowiązanie, zgodnie z którym organizator od chwili udostępnienia warunków, a oferent od chwili złożenia oferty, zgodnie z ogłoszeniem aukcji albo przetargu są obowiązani postępować zgodnie z postanowieniami ogłoszenia, a także warunków aukcji albo przetargu. Z uwagi na to, że - obok ogłoszenia - zamawiający konkretyzuje warunki przetargu zarówno odnośnie do zamówienia (umowy), jak i prowadzenia postępowania w specyfikacji, to s.i.w.z. należy uznać za warunki przetargu w rozumieniu K.c. Udostępnienie s.i.w.z. jest zatem czynnością prawną powodującą powstanie zobowiązania po stronie zamawiającego, który jest związany swoim oświadczeniem woli co do warunków prowadzenia postępowania i kształtu zobowiązania wykonawcy wymienionych w s.i.w.z. Zaznaczyć przy tym należy, iż co do zasady, dla oparcia i wyprowadzenia konsekwencji prawnych z norm s.i.w.z., jej postanowienia winny być sformułowane w sposób precyzyjny i jasny. Precyzyjne i jasne formułowanie warunków przetargu, a następnie ich literalne i ścisłe egzekwowanie jest jedną z podstawowych gwarancji, czy wręcz warunkiem sine qua non, realizacji zasady uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców.

W ocenie Izby zamawiający dokonał oceny ofert odwołujących z naruszeniem warunków, jakie sam ustalił w s.i.w.z. Tym samym zarzuty dotyczącego nieuprawnionego odrzucenia oferty odwołujących z powodu niezgodności ich treści z treścią s.i.w.z., należy uznać za uzasadnione.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy P.z.p., czyli stosownie do wyniku postępowania.